

**בְּזַעֲקֹנוֹתָנֶל שׁוֹעֲתָם אֱלֹהִים
מִזְהָעֲבָדָה: כְּדֹרֵישׁ מַעַן אֱלֹהִים אֶת-
נְאָקְתָּם וַיַּפְרֵר אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ
אֶת-אֶבְרָהָם אֶת-צִתְקוֹן אֶת-יעַקְבָּן:
כִּי וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּבְעֵד אֱלֹהִים: רַבִּיעֵס גָּנוֹם מֹשֶׁה הָיָה
רֹעֶה אֶת-צָאן יְהוָה חִתְּנוּ פְּתַחְמָיו
וַיַּבְּנֵה אֶת-הַצָּאן אֶת-הַמִּדְבָּר וַיַּבְּאֵ**

אבן עזרא

ולוֹחֵן כְּדָמָס י) : (כד) נִאַקְתָּם . לְעַקְתָּס .
וְכֵן מְעַיל מְתִיס יַגְהָקוּ נ) : אֶת בְּרִיתוֹ
אֶת אֶבְרָהָם . עַס הַכְּלָס : (ככ) וַיַּדַּע
אֱלֹהִים . נְתַן מְלִיכָּס לְבָב וְלִפְנֵי הַטְּלִיכָּס פִּינְיוֹ נח) :
(ס) אַחֲרֵי הַמִּדְבָּר . לְהַתְּלַמֵּךְ מִן כְּגֹזֶל טָלָח
בְּנָלוֹי (ט) : וַיַּדַּע . הַעֲשׂוֵי בְּסִתְרָד (י) : (ס) הַיְהָק . וַיַּדַּע .
הַרְעַת (ייל) הַרְעֻות שְׁתִים , דַעַת הַיְשׁ וַדַּעַת הַצְתִיד (ילג) וַהֲקָרוֹב כִּי הַכְתוּב יַדְבֵר עַל דָרְךָ בְנֵי אָדָם
וּבְמִקּוֹם אַחֲרֵי וְאַת צַעַקְתָּם שְׁמַעְתִּי , כִּי יַדְעַתִּי (לִמְשָׁה ג ז) (ילג) , וַיַּאֲ וַיַּדַּע הַעֲבוֹדָה שְׁעַבְדוֹ
בְּחָבָב בְּפֶרְהָסִיא ; וַיַּדַּע אֱלֹהִים . עַיְנוֹי הַסְּתָר) :

ב א נר האלים חרבה. ככה כתב משה (א) (א), וטעם חרבה, מרוב הדום שלא ירד שם (שם), כי הוא קרוב טפחים דרך שלשת ימים כאשר דבר פשה (ב), ובעבור שהיאור רחוק על בן אין שם ליהה, ותגבר בו היבשות (ג): (פייה'ק. זמשה היה רועה את צאן יתרו חותנו. לפ' דעתך שהוא אחיו צפורה, כאשר אפשר בפ' ויאמר פשה להובב בפ' י' כט) (ד): חרבה. הוא נר סיני, וכן כתוב ר' אליהו דבר אליט בחרוב (דבר' ז)

קרני אור

בקב"ה למסה חמי"ז כי מתו כל מהנכים (למטה ד' יט): נכללי כינויים צל מטבח הפלל ציהו הוצאה פמי"ז. וכן כו"ג (רו) פין (יח' טו וכ') : (רו) פ"כ יספר מיתחו : (צמ"ר פ"ה יקות שמות רמו קפו, פס"ז ד, יח) זמירות (ר'ח) שנאנס הוזמן שנגור מליחס : (רט) סחיו המדרים פוזיס להס בגלו : (רי) וידע הלאים הטעוי להס בשתר : (ר'יח) עניינו האכל שפצעת בכל חם יגוזר עליו טהור כן, ועיין בהקדמת הפ"ז ויל' לפ"י על כתורבבדך הנ' וגניזורי טס : (ר'יג) כי הכתוב ידבר מכל דרך בני מדים : (ה) בקב' כתוב מסה החר מתן תורה, כי ברעותו היה לאן לא נקריה הוא לר מהלחים : (ב) נלכה נא דרך טלית ימים (למטה ה' ג) : (ג) ונקריה ג"כ כר חורב, נס המדבר נקריה מדבר חורב, מפני סיוטו קרווכ למדרים ולא ימער טמה, גס סיירור לח' יגימט טס להשאות היה כהרץ ולאה היה מקוס י'צ, ומבריך צלוא היה כלהותו מתחו כר. כ"ה זה נקריה כר חורב, ווין ספק טליה החר הקודש רענן לה ומן, ולכן טלה טס מסה טט הילן, ומלכים לזה מה שנגמר גס הילן ובכך אל ירטו חל מול החר הקודש (למטה לד. ג) (ר'ד"ה) : (ד) טס נפ' כה, תוכים מהפטוקים בטטרת קיה נת רעוול, ויתרו בו מוחכם

טקו"ב רשי' : גו) סמו"ר ס"ה נז. תיוכ"פ ס' ר'יגל פפי'ז ב' כב וכעיל צס נגן כה' רצין כי מוקד כטהור נפלס ממנה. ואלה
לו כו"יה זה מן. ספמו"ר ה"ל כו' מדרכ' מהותל וכוואלוי' סיס לפסי ויל ולפעלי' לניעו טויניה (כטול ספטני' ז').
מ"ש גדרת לו' כימדנא כנחכד. זו לקחו דגראיסס מדרכי' כניטה מטה קדרתן. גו) חיוך כל יב. נח) וגוו'ל פיניו מכם.

אונקלום

דְתֹהַה קִשֵּׁי עַלְיהָז
וְעַזְיקָז וְסֶלִיקָת קְבָלָתָהָז
לְקָדָם יְיָ סָנָ פֶלְחָנָא:
כָר וְשִׁמְיעַ קָדָם יְיָ יִתְ
קְבָלָתָהָז וְדִכְרֵר יְיָ יִתְ
קִימָה דָעַם אֲבָרָהָם דָעַם
יְצָחָק וְדָעַם יְעָקָב:
כָה נְגָלֵי קָדָם יְיָ שְׁעַבּוֹדָא
דִבְרֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמֵר
בְמִימָרָה לְמִפְרָקָהָז יְיָ:
אַ וּמְשָׁאָה דְתֹהַה רְשֵׁי יִתְ
עֲנָא דִיתְרֹז חַמּוֹתֵי רְבָא
הַמְדִין וְדִבְרֵר יִתְעָנָא
לְכָתֵר שְׁפֵר בְּעֵיא
רִישֵׁי

ולוחן כדים י) : (כד) נ
וכן מעיל מטיס ינתקו
את אברהם. עס הרכבת
אלחיס. נון עליכם לך ולך
(ה) אחר המדבר. לסתת
בגלו (ט) : וידע. העשו בס
הרעת (ייח) הידועות שתיים, דער
ובמקומות אחר ואות צעקות
בהם
ג א ה' האלים חרבה.
ידד שם נשם, כי
ובעבור שהיאור רחוק על בן:
את צאן יתרו חותנו. יפ
(בכרי' י כט) (ו) : חרבה.
ונטלם

ישראל אור

הקב"ה למתה אלמי' כי מתו כל הנקבאים (למطا ר'ו) שין (יחז' טו וכ') : (ר'ו) ט"כ יספר (ר'ח) שנמלס הומן שנגור טליות : (ר'ט) טשו יפוזים נאש בגלו : (ר'י) וידע תלמידים העשו בפרט : (ר'יה) עניינו בסכל הפתעות בכל חלוס עליון פאוון כן, ועיין בקדמתה מה' ויל נט שתורה בדרכ' הנ' וככיוורי טס : (ר'יכ) עיין (כריש) ב' כתוב מטה אחר מתן תורה, כי ברש טלית ימים (למطا ה'ג) : (ג) ונΚ שיזה קרווב למלאים ולא ימער טמה, גס וכמנור טלה היה ביהותו מחוץ הר צי' זה נק וצמן, ולכן מלך טס מטה עם הגון, ומפלים (למطا לד.ג) (ר'ידי'ה) : (ד) וטס נפ' כת,

טקו"ב רשי' : גו) טמו"ל ס"ה לד. תיוכ"פ ס' כי יכול פון
לה כויה זה מן טמו"ל הצל כו' מה' גדרת לו כילמדת בגב'ה. לו לקחו דנראיס

אלְהָרֶב הַאֱלֹהִים חֲרֵבָה : בְּנֵירָא
מַלְאָךְ יְהוָה אֱלֹיו בְּלֵבָתִיאשְׁמֻתוֹךְ

רשי

אבן עזר

ירשו נסלוֹת הַחֲלִיס א): אל הר האלים.
על כס העמיד ב): (ב) בלבת אש. נסלוֹת
הַמְּלָאָךְ וְלִכְוֹ צָל חַק ב): כמו לנשׁומים ד)
בלב הַחֲלָה ה): וחיל מתחם מל כתיזן ציון
גנו כיוון צו. מוש חמושה לנתקו י): מתחזק

הלאט'יד, כמו אל גנחת אגנוו (שהיש ויא) והגנה שבוח ובגנה ורועיה הצעיה (ישעיה טא יא) (טז) ובן ז המפנה. אבל הנאון כי זהה טין קוין, "ורצון שוכני סנה" (דברי לג טז) שסיט (יג) והשתעב על השם הנכבר (ז) וכן ור' ישועה אמר (יז) הבהיר ששכנ בנסנה (ז) ולא דבר נבונה, כי אין יקרא שוכני על רגע אחד (ז) (דז), ועוד למה נאמר על נירת פועל (ז), זאגנו בן עיטה שטים וארץ (תה) כבר ח) כי השם הוא עיטה תמיד (יז) וטעמידם כהגה היוא פטי אדם (יז) ועוד אחד שהזכיר כל מנד הזכיר באחרונה רצון השם (ז), ועוד מה טעם להזכיר זה הטלאן (טז), ועוד היה ראוי להיותו שוכני בסנה הדיע (יג), ולמי דעתך כי כל טגה זאת הוא, והוא טין קוין יבש (יג), וככה הוא בלשון ישטעאל, וככה דרך פיני בעבור המפנה (ז) (זה) וכן פ"י ורצון שוכני סנה, רצון שיבקש השוכן במקות המפנה (יג), שהוא דורש ו_ibקש תמיד שיעשה השם רצונו, וילחלה שרצו שוכן בה, שהיה טעם יובש ונסנה, עד שיהא באaldo ויהיתה בגין רות

יְהָל אָר

הpic המי נפורה ופיין (למעלה ב' חות כפת) :
(ב') ויטיס, הSCR לויתן חותם כהולדב" : (ז) ונקרול היל
פיינ מל צמו, ופיין קליין הור כערת ח' : (ז) וטראז
לנבה, ופיין לכה נמקום לכה, מן הזרים
במתה ליטס הוטיזחיכס" כמו צלונה טמלה, ודומה לו
בנדורי המונגה, כל חד ולינה המלכה חייכ (כ"ק נט'
ב') : (ז) וטראז לכה, לפי טאליך מנות נוף כחליט
עגוש נאמר נ"ל למנות כל נוף ועו"ס צלו לו :
(ט) מזוס לדקיעו ליה התייז צמלת גלבח, המורה עניין
בדבקות מיותרת כייח, וכייה לרייך לכחות גלבח איז,
כבי הטענו גלטי'ר היחה מורה ג"כ מנין הדבקות, ומחייב
דרליה מן לנחשך. וביה יכול לכתוב ניב' לנו, רק כן
זו'ה לרץ האון לדק התייז צמלת לו : (ז) עין
ערכו ברלים ספל כרלהית : (ז) דמת ר' הדרוניים,
בלכת כהו להכת כרעת הי"ת, כי היוו היה פ"י גלבח
מל כי סלח וכנה, ודעתו מפני כי מסקל'י הסמות
: (ז) האוכן ז' צבאים : (ז) עין ערכו כרלה
ירוזלמי : (טו) כי האל לו התייד סכינתו כפה רק
נס תמי'ר, והו' דבר כגענה על רנטה'ה : (ז) פ"כ
עוסה צמיס (ת"ה קכד ח) רוקט החרץ (ויטסי) מה
ז' קלאוז לנטה'ה כלהיו, וככיסתלק פפלו מהס
יב' : (ז) הו' כבל הנכימה ליוה'ה מס' הלאט, והו'
ה' חמרי הוכיר כל המגדיס (דבר' נג, יג יד מא טז) :
טירוטס הו' קהי מל ד', והנה כחוב טויה מלוןך ל'
ז' אונני פנה : (ככ) אהלי צמונכ פל המלה'ך
בפנה יהודות : (ז) מון היון פרק : (ככ) הו' מין
כח' פ"י ר' יון הולס האוכן כנה, ר' ו'ה' לו'ר
בתלבר

מץ' ב רשי' : א) מתומנו ב יב. כתול' פ'ג ג . פמי'. יליקוט קפס. ב) ספרי דנليس. כתול' פ'ג ד . פמי' .
ג) ובלדו (נכ' . ד) דנלי' ד יט. ה) ב'ג יט יג . ו) יטו קז ג .

אונקלזט

בשלוחנית אוצרת מזו ניילן הפסנתר בער באש

אמו עורה

סלוּחַתְהָרָה (ט), וזהו ח'א (ט) וזה לא יתכן, כי אין ח'א
ב' ה' הם דברי משה בכתובות התורה (ח), ובווער
כהפעלים היוצאים (ט), כי אש בווער כסוי, אש
אוכלה" (דברי ד בר), והעד "בָּאשׁ תִּבְעֶר יִשְׂרָאֵל"
(טה פג טו) (ט) זהנה האש שהיה בסנה בווער
כל אשר סביבין, כי זה כתו "שְׁלֹחוּ בָאשׁ
בָאשׁ" (טה עד ז) (ט) (ו), וככזה הזר בווער
שוכני סנה שכנן בסנה (ט), ומזה טעם להזכיר
מקדשך" (דברי ח ב) (ט) וטליז אקל שם הגואר
באס (דברי ח ב) (ט) וככזה קטוץ (ט) וככזה לנווער
כסי פועל (ט), וככטוו אם תראה אותי לוקח
שוכן שם תמיד, ציל כן אמר הנאן, כי סנה
פאניך (טיב ב ז) שדהא קטוץ (ט) וככזה לנווער
היילד (טומ' ג ע ז), ברם יוקשים בני האדם
(קאלות ט יב) (ט) ואלה הפעלים באשר הם
יעזאים, על בן ורניל מזעקה (טשי כה יט)
אגננה במודים (ט) רק השורק תחת חולם, זדא
לא יכער הסנה (ט' ג) (ט) כי פירוזו ישבר
בטע פועלות (ט) : (פייה-יק). בלבת אש. י"א ויסד (ט), סטעם כאנער יכער תגלי (ט"א ד'

קָרְבָּן

ישראל אדר

במדבר ומקוס ליוונס, כי הסנה נל נארן זיה :
(כו) פי' טיגל ברויז ותאיך גולדן גנן רוז שטש המטר
סזואלן, חנולטה לרוח יוסף, וכן פ' גולדין ווילנץ;
(כז) וכן פי' האל זיל צפרי ואקסל (למלה פ' ה) האל
הבר האלטיס מודנה, כהה כתוב מטה, כי לא נקרו
הבר האלטיס עד לאחר המעמד סייד לי' פליו : (כח) לדעת
הה' זיל. סדרת זהה נס בקהל תמן, הוות חמייד מהט
וכוות היינר, פי' טאגט כומר ריל זולף היינר, וכן כתוב
יאלו, ווחרייס הארווי כי חנער היינר (פי' טאגט פומל נ
וכלהנה חלהט הריס) : (ג') ופי' בס נאה זיל נאס נ
ויתכן שסתם סקיה לאט סגיינ וכחילו המקדים מט
פלמו, רק האט היה כשר בכיר וכן כלון טיגל ביטח האט
והנה האט כשר וזרוף מביבות כסנה, רק כסנה לען כשרן
וטעין קטול, וכתיב הרס"ד, וויס נטאנ לומר איזה קט
פנער, כי נפנרטיס וננטיליס לען ישתחם הכתוב רק במלחה
ונין כי לך עמי האס (יבאי' נב ה) : (ג'ל) חלך לען
מושלת : מכהפנלים העומדים, וכן דעת ר' מטה כס
ז"י מושלת מן מהצון, ותהייה תחתיה מלת הייל ב
מהפטליים היוגליים, ומושלת מהפטליים העומדים". זולנאר
דעתו, לתר' יסודה המדקדק, כי מאה הרכע פטליים בכל ה
(פי' זמות תולר מכניין פטלי) ואלו בס נקם ומ"כ נב י) ה
ול', יונקה המדקדק מאה זומתיי זיל זאול (זופ' יונז'
בפבור סיומה מהפטליים העומדים, תלמוד ז' כי האדרק כ
בעדרי להיות הקו"ף נלה לגז, וויאת מלאה מרכיבת מה
הה' זיל (קאלח ט יב) וכט' גאות זמר הפטליים,
הרכע מלות במרקורי סביס מל מסקל פטליים והם פוטליים,
או) כמה "נחותה קיה יונגה" (ינגען נ פז) וכי
כמו בלהנתה הא' : (לה) מיין ז' (למלה נ פ) וככיוול
היילן סלק : (מל) נטה ז' קידיטה : (מן) פגוי למל האל
למלה הערה ג, וגא לאעת חמירות נס פה
סלרטס, וכסנה כומר לאט, כוות כמו "ויאר כוועז
כיה נטה", וכן הוות דעת קלדיק נארט, נטער
טפינו לען חטא פטולטן האל האל, ומגין קדרינה נלאט
וילדיל : (מה) ומצעט טאגט ריזה צוואר נסנה : (מ) זט
מתב' ג מכתב יב) ופי' קומדה ורטה, השם

אָפְנָא וְחוֹזָא וְהָא אָפְנָא
בְּעָרָ בְּאַשְׁתָּא וְאָפְנָא
לִיהְוֵה מִתְהָכֵל: יְאָמֶר
מֹשֶׁה אֲתִפְנֵי כָּעֵן וְאַחֲרֵי
וְתִזְוֹנָא רְבָא דְּלִין מִאָ
דְּלִין לֹא מִתְזַקֵּד אָפְנָא:
רְ וְחוֹזָא יְ אָלִי אֲתִפְנֵי
לִמְחוֹן זְקָרָא לְהָיִי מִפְנוֹ
אָפְנָא וְאָמֶר מֹשֶׁה מֹשֶׁה
וְאָמֶר הָא אָנָּא: יְאָמֶר
לֹא תִקְרַב בְּלִיכָא שְׁרִי

וְהַסְנָה אִינְנוּ אֲפָלָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אַסְרֹה תְּנָא וְאָרָא הָאֵת הַמְּרָאָה
הַגָּדֶל הַזֶּה מִזְוֹעַל אַיִבָּעָר הַסְנָה:
וַיַּרְא יְהוָה פִּי סִיר לְרָאֹת וַיָּקָרָא
אֱלֹהִים מִתּוֹךְ הַסְנָה וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר הַנְּגִニָּה: הַנְּגִニָּה
אַל-תִּקְרַב הַלְּמָם שְׁלִגְנָעַל יְהוָה מִעַל

ר' ש'

לע' (טט) על כן אין במלת זכר אש (טט) וואלו היה שט, היה הכתוב הופך את דברו (ט) ואני אומר יק הטור כרמז בפרשה חזאת): ג' ויאמר משה אספירה נא, גורת סר אם בא אחריה מים היה לשרוחן כמו פורו טמני (תהי ו ט), הוא אומר מהן לפקלב קס ט' : (כ) של. סלוק להן רחקו טמני, ואם אחריה „אל“ בשלה נקיים תחפק הדבר כתו פורו אליו (שופ' ד יח) סור ספקות ובא אליו, שיסור ספקומו ויקרב אל סקומו נביאו משה, על בן אמר לו זה וזה לך האות כי אנבי ראשון כתוב בתורה שעשה השם עיי נביאו משה נטה לאש וישראל לסנה שלחתיך (ל'טה ט' יב) (ט), ואמר יפת (ט) טעם זה האות כי האויב נתלה לאש וישראל המלך על בן לא יבער (ט) (ח) : ד' וירא ד'. נם אלה דברי פשה בסוף (ט), ונקרא המלך בשם הנכבד (ט) בדרך כי שטי בקרבו (לטטה בן בא) ושם אפרשנו, ובך (ט) המלך שנראה לנדרון, ושם כתוב „ויאמר לו ד'“ (שופ' ו יב) (ט) או השם ראה כי סר לראות יצואה את המלך לקרוא אליו (ט) על בן סלה אלהים (ט) וזה השם איןנו שם העצם (טט) רק שם התאר באשר אפרש (טט), וזהו כולל כל קדוש שאינו נוף, ולא כה בנוף, בכתב „להן אלהין די טדרהון עם בשרא לא איתוהי“ (דניאל ב יא) שהוא הנוף, והגה אלהים במקום הזה הוא המלך הנזכר (טט) : ה' ויאמר אל תקרב הלום . הטעם עמוד בטקומך, ואל תקרב אל הסנה

יהל אור

(מח) שמי המספר והארקה, וכמו שסילוק ס' כליזון: (מח) כי טעמו הנטה וסילוק: (ב') וכייה כתוב, מדוות הסנה נ' ינער: (נכ') וכן פ"ר רצוי ז'ל, "הסורה מכון להתקרכ' טס", וכן פ"ר הראחים דמת רצוי ז'ל, וכותב גאליך נטרכיס טרס "סורה", כי נטהורה נרחה כי חסרה נ' היה הפך טניינו, אבל כללות יקפנין כו' הו' בטעמו, כי חמ"ט מסתתר פמו, מה'ן, בלהב ה'ן הפה טבניאו גמל מגנדי גראילונגה מנקנו, ופצעיל לכהל כחוכים נחלופן ז' (ה'ן פ"ר חסדי עז'ן דק') פיע"ז וכן ישפר סגולוכני צפ' לכתולאקס פס' ז' מנקנו, בלהב ה'ן הפה טבניאו גמל מגנדי גראילונגה מנקנו חסדי וצנאו לפתי'ז, וכלל פיתים לורת פס' ז' פ"ז מוכס פכ'ז מה'ן כלחובן דעתו נזה': (נכ') עיין פרכו כה'ז ס' ברחות'ת: (נכ') האס רמו לפראטה והפנה רמו לישראל, ולחפ'ז שהמג'ה נמה קטע וכח ה'ן נדול מכליה וחוכל הרים, פכ'ז נ' יוכל להסנה מזוז "מעו חנכי נדרה" וכן דעת רצ'י ז'ל: (נכ') מטה יספל בסוף כנטה לתורה חז' פס' ז' לפס' העל'ס, כי האמליך נקריה על אס צולחו, כי התחיל לומר "וירוח לר'" (אס העל'ס) ומייס "ויקרא אליו חל'יס": (נכ') וצמתקמ"מ "וככה": (נכ') ז'ל "ויה מר אליו": (נכ') זהה מה המלך עיקרי למסה: (ס') עיל כתיב "ויקרא אליו חל'יס", וכך כו' פירושו, כשרמה האס ספ'ר לרחות'ה זהה למלה נטרכ' ס' עט'ז: (ס') וצמתקמ"מ "אס עט'ז": (ס') למטה פ' ט'ז: (ס') בכתוב חמר בתהלה ור' מל'ך ל' (למטל'ה ס' ב'), ואח'יכ' מהר "וירוח לר'" כי סר לרחות' ויקרא אליו חל'יס", ולכך מהר בה' ז'ל,

קדפני איר

סוק"ב ר'ש"ז: ז) תכ' ג' טו ועיין תנומת ה' ח. מהותם נ' י. ב. מדריך הנגלה. ילקוט סס. ח) דנ"ג-
 כה ב. ט) כליה' ג. כב. י') וכ"ל למס'.

(מה) שמי המספר והארקה, וכמו שילוק ס' כליזון: כופר בלהט וחינט חוכל, כך המלכים לhinן יכולין לצלות GRATIS. ישלול, וכן כוונת פ"ג פ' מ) צביני לeson, ואחרמן עליינו של כהיה דבר מה' מ' יפקב להן שפיעל טס' כעלומו טל נר כי וכה בסמיינו ומצען נידייו, וכח' כפנס כוונת חקן דזומס, וכן כל ככליים מהן פצנס ולצחח וויפלט ככל מטבח מקבב חטן כננס, וככליים לנחל ככתובים נחלופן וזה (הן כפער מה' דף נט) פיע"ז וכן יספל סגולוכני כפ' לכתולב קפס' מתי'ן, צראחן חן כפאה צבעניש מהד מגנדוי גראילונגס מכני חפלחי ומכנו לפציזות, וככל פיתים לודת סיס: [ט] פין מולס פ' מ' מה' נחלופן דעתו נז'ה: (נג) עיין פרכו כרלאט ס' בראחות: (נד) גאנט רמנ' לפרטך והטנה רמו לייטראן, ולחטפי צהמלה נמח קטע וכח הקהט נдол מללה וחוכל הרים, טכ'ז לה' יכול למס' מזוז. "מעמו חנכי נארה" וכן דצט ר' ז' ז'ל: (נה) מצה יספל בסוף כצטב לה' התורה חז' שביב: (נו) כמס הטעס, כי האמליך נקלח מל' אס טולחו, כי התחיל לומר "וירוח לר'" (ס' הטעס) ומייס "ויקרא אליו חלשים": (נו) וכמקה"מ "וככלא": (נמ) ז'ל "ויהתר אליו": (נמ) זהה לה' המלך טיקדר למס'ה: (ס) עיל' כתיב "ויקרא אליו חלשים", וכך כוונת פירוטו, כסדרה במס' ספ' לרות זוה למלהך טהו' חלשים טיחמר למסה אל תקרב הלאס: (ס'ג) וכמקה"מ "ס' ט' ע'": (ס'ג) למסה פ' ט' ז': (ס'ג) הכתוב חמר בתהלה ור' מלך' ל' (הטעס ס' ב'), ואלה"כ מהר "וירוח לר'" כי ספר לדחות ויקרא אליו חלשים", וכן חמר בה' ז' "

אָנְקָלִיט

רְגָלִיהָ בַּיְמָלֹום אֲשֶׁר אָתָה עֹמֵד
עַלְיוֹ אֶדְמַתִּקְדָּשׁ הַנָּא: וַיֹּאמֶר
אֱנֹכִי אֱלֹהִי אֲבִיךָ אֱלֹהִי אֶבְרָהָם
אֱלֹהִי יִצְחָק וְאֱלֹהִי יַעֲקֹב וְיִסְתָּרֵךְ
מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יִרְאֶה מִתְבֵּיט אֶל-
הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יְהוָה רָאָה בָּאִתִּי
אֶת-עָנָן עַפְرֵי אֲשֶׁר בְּמִצְרָיִם וְאֶת-

אָמֵן עֹזֶר

וילולו יא) כתו ונקל כברוזל יב) כי יקל שלם האש (פ), וככבה,, הבא עוד הלוּם איש זיטך יג): אדמת קודש הוא. מקומות יד): (ש"א י' כב) (פ) יין ומלת,, של' חסר נוין (פ) כטו,, גע" (תה' קסיד ה) (פ) כי הוא סנודת ונשל גוים רבים (דבר' ז א) (פ): ר' ויאמר אנבי אליה. אחר שהזוביר אליה אביך, פירש כי הם אבריהם יצחק ויעקב (פ) (יא) והחל פאברהם, כי הוא החל לקראו בשם ד' לבנות טובח לשם, כי אביו ונם אחיו, היו עובדים ע"ז, והיביר אלה השלשה, ולא הזביר שלשה הקרובים אליו, שהם לוי וקדחת ועטרם, כי השלשה שהזוביר היו נביאים לבדם, ועוד כי השלשה שהזוביר זום אבות כל ישראל, ואין לוי בולל (פ), כי טשה בוגר כל ישראל וכשאמר לטשה אנבי אליה אביך, כאילו אמר לכל ישראל, כי לטשה ידבר במקומם: ויתחר משה פניו. בדרך,, כי ראייתי אלרים פנים ותנצל נפשי (ברא' לב לא) (פ), ושער העין טשר הטעים (פ), כי ברגע אחד יראה תטוננות רבות רוחקות עם קדימות (פ) ואין כבה שער האונים והאף זההיך והייד (פ), ובכבודו יראו הסתר פניו (פ): (פייה'ק. והנה חטלאך נראה אליו, והוא אלהים הקורא מטוּך הסנה, ושם וידא ד', כי סר לראות שאוה למלאך שייאמר יו אל תקרב תלוס, וטעמו פח, בטנו הבא עוד הלוּם (ש"א י' כב): ויאמר אנבי אליה אביך. כי השלייח ידבר בדברי השולח (פ): ז' ויאמר. השלייח ידבר בלשון שלוחו (פ), ושם ראה ראיית החמס הנעשה להם בסתר, שלא יראו גני אדם אני רואה: ואת צעקה. ששותעים חבל אני שטעמי.

קרני איר

כ"ז הלאים נכלון הווע המלתק הנזכר, וכוכב אל סס הלאים
נס למלהכיס (עיין כריה' ח' ח') וככיהורי סס מל סס
הלהים, וווענ' סהמר "הלהי הצעיך" כי ידכרי הצעליה
בשם הצעלים: (ס"ל) הוליעט לו טכני טהור עתה מה
יכול לקלב פול אל המלרגה הווית: (ס"ה) ופי' הנה:
(אי) וdump רוזל (צמ"ל פ"ג ח') הלאי פאלס הצעיך, גאנט גו
האנט, ואנץ כתיב הלאי הצעיך, טכני להין פקנ"ס מיחל
הנופל, מאום לדלפערם נופלט הנזון כמו "סלא" וכן כי
ישל זיתך (דנ"ר) כה מ): (ס"ו) כי טרכו נגע: (ס"ה) ועיגנו צלוּפַ ווועוּ, פי' האלק נטך מען רנלייר,
כי פערם הוו דורס נמקום פנופח: (ס"ט) פי' כטהמר הלהי הצעיך, פירוטו כמו הלהי הצעותיך, וויפרטס כי
בשם הצערכס ילהק ויפקג: (ע) וויאן לוי כוֹלֶן הָתְכִלָּה כ"ה טכטו לנד: (טל) ווטעיניס בפניש, וכן
ייהם, פניש בפניש דבר ד' טמיכס" (דנ"ר ה' ד), וופה בפניש: (ענ') כי פיע עס נקייר כצער השמיים:
(ענ') כי חומ העין מסיג ברגנט לחיל דנרייס רניש חלוקי כוורות רוחקות עס קרווניות: (עד) ווינו כטהר החוטיס,
גענול טאש העין מסיג הדריסים כהמגעות ההייר, טהורי מתלנץ כלל הגורות, וגאנכה ההייזגה מון
געין מורכבות מן ההייר וכמויות: (עה) כי הווע ראה כלען הילל מדכרי עמו, וכלהסר התחזר לו טהווע הצעס
ית', הסתר פניו לירלהטו מהצעיט לאס ית': (טו) וככית מהכ' נ' מכתב ייכ הנגי, "בלזון הסולח" וכן נכוון יותר:
עמו צפי' למאלה, כי פ"כ נקלה הצעליה בסס דאנט, כדרך, כי טמי נקרנו (לטקה לנ' כה) עיף
וילאג

ייחל אור

כ"ז הלאים נכלון הווע המלתק הנזכר, וכוכב אל סס הלאים
נס למלהכיס (עיין כריה' ח' ח') וככיהורי סס מל סס
הלהים, וווענ' סהמר "הלהי הצעיך" כי ידכרי הצעליה
בשם הצעלים: (ס"ל) הוליעט לו טכני טהור עתה לא
יכול לקלב פול אל המלרגה הווית: (ס"ה) ופי' הנה:
(אי) וdump רוזל (צמ"ל פ"ג ח') הלאי פאלס הצעיך, גאנט גו
האנט, ואנץ כתיב הלאי הצעיך, טכני להין פקנ"ס מיחל
הנופל, מאום לדלפערם נופלט הנזון כמו "סלא" וכן כי
ישל זיתך (דנ"ר) כה מ): (ס"ו) כי טרכו נגע: (ס"ה) ועיגנו צלוּפַ ווועוּ, פי' הצעליך נטך מען רנלייר,
כי פערם הוו דורס נמקום פנופח: (ס"ט) פי' כטהמר הלהי הצעיך, פירוטו כמו הלהי הצעותיך, וויפרטס כי
בשם הצערכס ילהק ויפקג: (ע) וויאן לוי כוילן הות כל יערן צנטו לנד: (טל) ווטעיניס בפניש, וכן
ייהם, פניש בפניש דבר ד' טמיכס" (דנ"ר) כה, וופה בפניש: (ענ') כי פיע עס נקייר כצער השמיים:
(ענ') כי חומ העין מסיג ברגט. חמד דבריס רניש חלוקי כוורות רוחקות עס קרווניות: (עד) ווינו כטהר החוטיס,
בענול טאש העין מסיג הדריס כהמגעות האהייר, טההייר מתלנץ כלל הגורות, וגאנכה כהיאונגה מון
געין מורכבות מן האהייר וכמויות: (עה) כי הווע ראה כלען המל מדכרי עמו, וכלהסר התחנול לו טהווע הצעס
ית', הסתיר פניו לירלהטו מהצעיט נאס ית': (טו) וככיה מהכ' ני' מכתב ייכ הנגי, "בלזון הסולח" וכן נכוון יותר:
עמו צפי' למאלה, כי פ"כ נקלה הצעליה בסס דאנז, כדרך, כי טמי נקרנו (למתקה גאנ כה) עיף
וילאג

אונקלוט

שמות ג' שמות

88

**צעקתכם שמעתי מפני נגשינו כי
יבעתיאת מכבאיו חוארדלה צילו
מיד מצרים ולהעלתו מזיה הארץ
הזהוא אל-ארץ טוביה ורחהבה אל-
ארץ זבת חלב ודבש אל-מקרים
רשוי**

אבן עוזרא

והפטאובים שיש בלבו אני ידעת (טט) : ח וארד . (ט) כי ידעת את טבאובי . כמו ויידע בעבר היה השם נכבדים טן הארץ , והשם מלassis טי) כולם כי קמטי לב לטזונן מלא כבודו הכל , רק בעבר כי כל הנורו וולדמת חת מחלוכיו ולג בעלמי פיעי באות טן השטים , על טן שלט וארד (טט) ויבן , עוד כי טלת המלאך עצמה (ט) ואין יכולת בשפה לצלות אל השם , על בן סלה וארד להציג עט (טט) ויבן : ולהעלתו . בוגר וארד (טט) , כי כאשר אני דר בטוקום עליון , כן אשבעם במקומם שדא עליון מכל הארץ (טט) , ואלה דברי הטלאך (טט) , וככה כתוב ירכיבתו על בטומי הארץ (דברי רב יג) (טט) והנה שאלה ראויה , אחר שהששה נוים בני בנען (טט) להנה כי הוא קטן טן השבעה (טט) (יד) , והנה שאלה ראויה , כי כל הארץ תקרא ארץ בנען , כי הוא השם הכלול שהוא הוביל הכנעני (טט) והפרוי דוא צידון (טט) (טו) , ושאר בנים הנזכרים הם מעטים , וכלם הכתוב בשלט הטין (טט) , והפרוי דוא צידון (טט) (טו) (טו) , והטהריה האתנית (טט) (טו) והשם חזא הכל בזואי חם , וטהר לא תפתת על שלט . הגאי אותו טבל רפ" (שם ט' טו) והשם חזא

יזהן אור

קרני אור

יוחמר רגלה רחייתי , ולג מלך טבאס רלה פונו פמו , כי טבאס פה כוּן המלך נמנות טבאס : (טט) כמו מיתת לני צלח יסכל גלוֹן ונען ט"י סתקוני : [יב] עין כפי סמ' זל (דכל' ס ט) וכטנוויכי סעל זי . מכתת פאמנט מה טפטי פ"ז : [יג] פין (אלדרין ט' לד . ופלילג פיד , וככ"ר ט' נח וט' מט) זו לחמת מפצע יייזות סליחות כתולס , זול המוקים . לד כי מטה לג טיס ייכע נכזין הכרותניים חלך נילידת סמליך הליו וגפסעת סאנל כסען פלוי , ולטס רמו זולן סיילס אבכינה נטעט מעתה . שטוח רוזו זאנל סטוטל , זטוו כטצרי המבטיע הסכל פלויו . (טט) כסכל כטוטל , סמליך סולת ספכ' הטען , המוליך סכל סאלס מן פכח אל כטוטל : [יד] הווי לג היחס תלוי זונת תלג ודונס כללה . וכן יין מליחי לפניך (זטט' בג' בג) הזכי הלה כבבב . והלאי סיס רמו צחלו ככסי החהלה , כי סיס הטר : קגלו פל' יוכט . ותנס ד' ניזו (למג"ז) : [טו] ופ' כתבי אלגד' ז' ולו' יטצ' פנין לו וס , הווי כוּן גחל מטהר נבוקה לג' , טס , פגס פנק , פמי , גרוד' , למרי , המת' , ולדטני לאן קיוטס מופליס וגינעיס חמר ונגהעלוטו : (טט) ולס' מלחת וחרד על המלך , ולג כפי הרגלון סקלוי פל' ד' : (טט) ופי' טס ה' ויל' הארץ כגען בז'וּת מהנטית כל כויטוב' : (טט) וכן גפס' ז' ולוּ נברטוי לה הוכיר , לטי סכוי פמותים מהן , וכחונד הלוּ סבבאס נכלליין' :

וכויטרס : (טט) למה הוכיר כגען : (טט) ע"ז איזוכס . והוא לו זיה' בנים , והבאה מהס , יט' נכל' (טט) אל מל' מהס טס פרכוי ט"ז הכוּן כגען , לפי צנדלו והזו לטס רב' : (טט) צנור כגען , כמ"ט (נרג' י' טו) והנה לה הוכיר טה הגרנדי לפי טהוּת קען וככללן טס סלה החקוי בככלן כגען . הלוּ זילוּ זהוּ סבבאס כגען כגען מהס . וזהו זוכירו , נבן פוי הפרוי דוא יידען : (טט) זי' הכנעני , וויללו נבזס חכיאס הרגלון כגען :

(טט) זוכיר מהכ' ג' מכתב יט' הלה מלה : (טט) עין צוּורי טס מה טהערותי פ' : (טט) פ' טהערותה כל מה שיטאג

הַפְנֵעַנִי וְתַתֵּנִי וְהָאָמְרֶנִי וְהַפְרֹנִי
וְהַחֲנִיר וְהַבּוֹסִי: וְעוֹתָה הַפָּה צַעַקְתִּי
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֱלֹהִי וְגַם-רָאָתִי
אֲתִיה-לְתַחַז אֲשֶׁר מִצְרָיִם לְתַצִּים
אֲתֶם: וְעוֹתָה לְכָה וְאֲשַׁלְחָה אֶל-
פְּרֻעָה וְהוֹצֵא אֶת-עַמִּי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל
מִמִּצְרָיִם: יא נִיְאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים

אבן עזר

ולא הוכיחו את חוני מלעקטס: (י) ועתה לכה סביב ליראיו ויחלצט" (תה' לד ח) (ו), ועוד ואשליך אל פרעה. ולחם מהמל מלהוציאו טו) אל תפחד איקך יהיה מלאך אליהם נביא, כי הנה וכולםamt עמי יוציאו דבריך ותוניהם מקס: טשה אליהם לאחנן (ט) ושניהם בני אדם ע"כ נקרא השם אלחי האלים (דברי י' יז) וזכה השם על חשם, ואמר בתחלה כי מקלי אלתו ישא חטאו (ויקרא כד טו), והतפרש כי זה ונתקבב ינשא חטאו, רק ונברחתה (ו), כי הנה שיאמר הפתגוב ינשא שער (ז) אין אנחנו מצוין להזכירו על טזה, רק ניתנו לו הנבלות ויאכלם (ז) רק על דבר השבת נבריחנו בעבו, שהוא ברשותנו, ואם הוא יתחל שבת לעינינו, לא נכנר נפש ואפילו בילקוט לא ילקה (ז) רק נוציאתו (ז) מגבולנו, ואם הוא יקוב את השם נהרגנו מיד, (ז) : טז ועתה הנה. טעם הנה צעקה בני ישראל שעשו תשובה (ז), וטעם ונם ראייתי את הלהץ שהווידנו עליהם (ז), וככה אמר יתרו "כי בדבר אשר זדו עליהם" (למטה יה יא) (ז) : ו זעתה לכה. בשליחותי אל פרעה (ז) : יא ויאמר מי אנבי. אין הפרש בין אני ובין אנבי, בטו עמי עטדי (ז),

יהל אור

(למטה כ י) על הפסוק, "יוס הַפְּנִיעָה שֶׁבֶת לְלִי הַלְּרִיךְ"
לה תפשיה כל מלאכה וגוו' ונרד הסל בסערירין, וויל'
על דרך הפטע הוות גדר שער, לעולס הוות גדר הופכ
שכון לנגור בסעריר עירנו, וקיינל' עליו ז' מלוות בני נם,
ושותה הנקלה גדר אפשר נכילות סהמל צו הכתוב גדר
השער בסעריר חתינה ואכללה (דער', יד כה) ולכך לה
שייטה בו המלה שיהםר-זיד' לה תפשה בו מלאכה בהזרת
ולגער, אבל לנו יהה טלה יעצה מלאכה לארכנו כקמניס
וכבammen, והוות בעומתו חיין עליו זהת המלה, ועתה
מלאכה בעומתו באנט, והכתוב שהמר "וינפס בן האמתך
והגער" (למטה כג יכ) הוות גדר לדק שבב וחזר לתורתינו
טהויה חוטו בסנתה, ועיין (למטה כ, ח) ובכיתורי טס:
(כן) וככ"ח מחב' ג מכתב יכ, "גוליימנו": (קד) כי
הכתוב יהמר "ונקד טס ד' מות יומת" יסיה מי טיביהם:
(קה) וקבלתי תפילה טס מהלך קראתוני באהמת:
(קו) טעזו ודון צמאלס עלייהס, וכן כתוב כי ידעת
כי קיעו עלייהס" (נהמי ט יוד): (קו) פ"י בעור
הדען צודו המרים על עס ישרון: (קח) מה? ז' נ
יכ Lager, כי מלת לך ממש מעולם, ואלת ווילקה
מורא לטיפך, لكن פ"י, לך כעליותי: (קק) ר' נ
טליין

טיחמל נך, כי נא יהמַר נך רק רזוני: (גה) מיין
כמ"י ה' זיל סס ציפרס טטעס מלארך סס האיון, כמו
ויהי לי זור וחמור (בריה' נב ו) הטעם מלאחים רביס:
(גז) כמ"ס הווע יהוה נך נפה וויהה טעה נו נאלחיס
(למטה ד טו): (גט) כן הווע לדעת ר' יפהודת (ספרה
סס) מהווע בכרת, ועיין רפ"י סס, ונחתות"ת סס
ס"י רמן: (גה) וככ"ח מהב' ג מכתב יכ כי הגה זב":
(גט) כמ"ס ונקב סס ל' מות יומת רגוס ירגמו נו
כל בעלה" (סס, כד טו), וכן פ"י ה' זיל סס
ויז"ה כי יקלל חוליו כסתור, ולנכון שמלהן הלאהיס סס
התרל, וככ"זיכים יקרחו הלאהיס, וכן הדייניס, ומיא
יזכל לדעת מה ביז נלב המקלל (פי' חולין חיון כוונתו
על הבז רק על המלאחים לו הדייניס, וכן ונטה
הטהור שפניר פל הלאהיס לו תקלל) חד חס יפרס הבז
הנכבד צהינו סס התרל, ולזה יתערב עס סס כי הווע
לכדו" (פי' הבז היגבד הווע לבדו, ואיזן סס החל
מתערב עמו כמו שמלהן הלאהיס): (ק) הווע גר חוסכ
פרקינל עלייז ז' מזות בזוי נח: (קג) כמו טכחות נבל
הזר צעריך חתננה" (לבר' יד כל): (קג) וכלי
לганין להת כוונתו בזוז, אביז מה טכחות גלמאנ זיל

אונקלום

פָּנָעָאִ וְתַחַתָּאִ נְאָמָרָאִ
וְפָרָזָאִ וְתַנָּאִ וְיִבּוּסָאִ :
וְזֹכְעָן הֲא קְבִילַת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל עַלְתָּה קְדֻמָּי וְאַפְּגָגָי
מְצָרָאִ דְּתַקְנוּ לְהֹזֵן :
וְזֹכְעָן אַיתָּא וְאַשְׁלַׁתְבָּקָה
לְזֹות פְּרַעָה וְאַפִּיק יִתְּחַטֵּא
עַמִּי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סְפִּצְרִים : אָנוֹ אָמֶר מֹשֶׁה
קָדָם יְהוָה אָנוֹ אָרֵי

١٣

ולא היה מוטה עז לזרע מלעקות
ואשר להר אל פרעה. וthus מהמיט
וכויה עז עמי יוציאו דבריך
נקרא השם אלהי האלוהים (ד),
ישא חטא (ויקרא כר ט),
חטא, רק ונכורתה (ט), כי הנגה
שער (ק) אין אנחנו מצוין לה
השבת נבריחנו בעבו, שהוא ברי
לא ילקה (ק) רק נוציאתו (ק)
הגה. טעם הגה צעקה בני
עליהם (ק), וככה אמר יתרו,
בשליחותי אל פרעה (ק): יא

מקוב רשי: פז) ונז'ל. מופיע.

שמות ג' שמות

אונקלום

אֹזֶל לֹת פְּרָעָה וְאַרְיֵ אָפִיק יְתִ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים: יְ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מִימְרִי בְּסֻעָּה וְדַיְן יְבָנֶל אֲמָר בְּיַד אֲהִיה עַמְּךָ וְזַהֲדַק לְךָ אָתָּא אֱלֹהִים אָגָּא רְשֵׁי

הַאֲלֹהִים מֵאָנְכִי כִּי אֶלְךָ אֶל-פְּרָעָה וְכִי אֹזֶל אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמְּצָרִים:

יְבָנֶל אֲמָר בְּיַד אֲהִיה עַמְּךָ וְזַהֲדַק לְךָ אָתָּא אֱלֹהִים אָגָּא אָבִן עֹזָר

(יח) מי אני. מה חמי מוכח לדרכ נס המלכים י') : וכי אוציה את בני ישראל. ואל אוציה עלי זה שוכב חמי מש זכו ישלחן כתעטפה לכש נס וחלילס מליליס י') : (יב) ויאמר כי אהיה עטך. רקיבו על רחנון להמון וועל לחרון חמלוון. טהורת מי חמי כי להוציאנו נו נдол שהם בני ישראל, ויאמר אני אהיה עטך, ותבא אל פרעה. ותוציא את בני ישראל, והנה נתתי לך אות כי אני שלחתיך (קו) י') , וצעם להוציאם שיעבדוני על ההר הוה (קו) שהראתי לך בו זה הטראה הנдол, ובך התבונב אמר „המושיא אתכם הארץ מצרים להיות לכם לאלהים“ (ויקרא כג ל) וכן אמר משה לפראה „דרך שלשה ימים נלך במדבר ובחנו לך אלהינו“ (לטטה ח כט), כי זה המהלך בין טורים הקדושים ובין הר סיני, רק ישראל בצתתם לא דרכו דרך ארץ גלשות, ועוד כי ישבו במקומות אחד ימים רבים כאשר אפשר (קו), והוא אמר טבה תחת ההר ויעל: עולות ויזבחו שלמים“ (לטטה כד) או ברית ברית עם ישראל לשם לעם (קו) וזה יהיה לך לאלהים: (סיה"ק). יב ויאמר כי אהיה עטך. אנדו גאנום (קו) וזה יק התאות, שב פטלת כי אהיה עטך (ז), ואחריהם אמרו כי הוא רטו לאש המתה (קו) גם זה היה היה הדבר עם פשת בספק בטהשנרטו (זג), והגנון בעני כי אותן יתחלק בלשון הקידוש לטעמי רבים כדבר יונתן וזה לנו

ככה מצאו דרך הלשון גם אני, גם אתה, ואתם, בתבלי הנזין (ז), פנורה „אן הלבטה“ (שיא י' יד) (קו) כי הסיום יכיר הדבר (ז), אלי אוציה על זה הדרך מגורת אנך רעטס ז) (ז) על דרך נחשתק (יהו) טו לו (ז) וטוו, ובverb שאמր לך,, ועה לבה ואשלחך אל פרעה השיב בגה אני רועה, והוא מלך נдол, ובverb שאמר והוציא השיב טי אני שאוכל להוציאנו נו נдол שהם בני ישראל, ויאמר אני אהיה עטך, ותבא אל פרעה. ותוציא את בני ישראל, והנה נתתי לך אות כי אני שלחתיך (קו)

או „המושיא אתכם הארץ מצרים להיות לכם לאלהים“ (ויקרא כג ל) וכן אמר משה לפראה „דרך שלשה ימים נלך במדבר ובחנו לך אלהינו“ (לטטה ח כט), כי זה המהלך בין טורים הקדושים ובין הר סיני, רק ישראל בצתתם לא דרכו דרך ארץ גלשות, ועוד כי ישבו במקומות אחד ימים רבים כאשר אפשר (קו), והוא אמר טבה תחת ההר ויעל: עולות ויזבחו שלמים“ (לטטה כד) או ברית ברית עם ישראל לשם לעם (קו) וזה יהיה לך לאלהים: (סיה"ק). יב ויאמר כי אהיה עטך. אנדו גאנום (קו) וזה יק התאות, שב פטלת כי אהיה עטך (ז), ואחריהם אמרו כי הוא רטו לאש המתה (קו) גם זה היה היה הדבר עם פשת בספק בטהשנרטו (זג), והגנון בעני כי אותן יתחלק בלשון הקידוש לטעמי רבים כדבר יונתן וזה לנו

ידל אור

כפלוי ליהן: [טו] כסגדל בון חמי וכין חמי מלט „חמי“ ליק כנגון, ומלה „חמי“ דיק כנטון, למצל „חמי עומד“ אנטה, ואנטם אנטם כי גנט כתויו נמלת אנטה אנטם מלין לך בנטו טומז ולט ינט, האל „חמי עומד“, מלין יק חמי ולט התר ועין ננט פל פט, ואנטז גס חמי מורה על גוֹן היגלע, והמקוֹת ינروس כי יט הקידש בין חמי וכין חמי, פי כי נוירת חמי תהמיך נכל (נכלה, כ ו) בנטה ממה טידעתן מדרין סקנלה כי חמי יותל פנימי מחי לתוכ, הכלף ופיין כיהוֹן לדרל, כו ט, מס למדער צפדו, וענינו להן צלי, וכן עני חוטפות ויו למדערות צעדס להן סלנו: (זג) וטוו כל סמות הנוגע כל גוף נמלת יורה על ממעדו ומלאו סכמה מהקומות זו: (קינ) טהוֹן להן קעופרת הון כהן כנדייל, וכו וטוו יסוד היגלוס אקופריס חוטה כהו ומצללים לההמן מן הנדרקי לוטר היגלון: (קיד) שפי תהית ויסוד הילדר, ויקיש עני חמי עגמי יסודי, וכינו יסוד הילדר גיגלוס, קהילו יען סקף נחדר סהוֹן רמו על העיקר ויסוד: (קעו) פי נתהי לך הוֹת כדרה הסנה, כי חמי בלהתיך להוֹת יבראל: (קעו) פי סמסת רונו להגיים בטינדרו על הגר הוֹת, והוֹת פירוס כי היגוֹת הוֹת גהוֹייך הות הטעבון הות הילדר, כי לוי יתן לך הוֹת געthead: (קו) כי יטטו הילדר קרי סיני סנה חמיימה ועטז מזכן וכו פי כה, ויל (למתקה ז) ועין למתקה טו לב: (קיה) פי נסית לעס, ריל מה טהמר היכוח נטוליך הות גט תענדון, כיה בטזודה טעסה מטה ויכן מזכח ויעל טולות, וכרטת גוֹת עט יטראל טיענדו הות היגלונים: (קיט) וככ"ה מה, ג' מתח ביכ „היגלונים“. (קכ) וכן פי הריקס, וזה לך היגוֹת כי חמי עטז חמי כהוֹן לפסי פרעה, ותמאן חוק כלך, ויסור כמורך מלך, וזה לך היגוֹת הנדל, וכן פי רוז"ה וזה הילדר הנדל סלן יוכל להרע לך ולפנונו בר לך היגוֹת, והרלהה כי חמי כל יכול טהתיך, וטין מרחה זה דמיון והוֹון: (קחל) פי כמו בטאט לה קזק לטנא כן לה יוק לך פרעה: (קככ) ווּמְרִי סהמಡר לה סיה ספק נמתקה וטה

סקט"ב רשי: ז) וט נמקוס מה. יח) בט"ר פ"ג 7.

**הַאֲזֹת כִּי אָנֹכִי שְׁלֹחַתִּיךְ בְּהֵזֶבֶת אֶת-
אֶתְּדָעָם מִמְצָרִים קָעַבְתָּנוּ אֶת-
הַאֱלֹהִים עַל הַתְּרִיר הַזֶּה: יְהִי אָמָר
מִשְׁהָ אֱלֹהִים הַנָּה אָנֹכִי בָּא-
אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתִּיךְ לְךָ אֱלֹהִים**

אבן עזרא

האות" (ש"א יד ס' קי"ג) וכן "זה לך האות אכזב
השנה טפייה" (ישע"י ז' ל') (קי"ג) לאוთית ולטופתית
בישראל (ישע"י ח' יח) (קי"ג), והטעם וזה לך האות
לטה שלחה לך, להוציא את העם שתיעברו אותו
על החר תוה, וכן הכתוב אומר הוציא אתכם מארץ
מארץ מצרים להיות לכם לאלהים (ויקרא ב'
לנ') וכן אמר משה לפרטך, "דרך שלשת ימים
נילך כמדבר" (למטה ח' ב') כי מצרים עד הרים
סיני נ' ימים, ולא מסفور מיטקים הדרינה, כי
הכל יקרא מצרים, כי בדבר ייכו שלשת
ימים (ז') ולא יקשה عليك שהלכו טים סוף
שלשה ימים ולא הגיעו אל הרים סיני (ז') כי לא
הלכו על דרך קרוב כאשר הוא כתוב (קמ'), גם
אין הליכת מhana נдол כמהלך ודוע, גם יתכן
להיות פ"י וזה לך האות רבו לhana (קמ') כי זה
מקום מובהר שתעבדוני שתה (ז') : כי אהיה
עתה בקש טsha מה שמס יאמר לישראל
ותות (קי"ג) (יח) רק בשם הנכבד (קי"ג) (יט) ואמר
, כי המשיע לישראל גלה שם החדש שלא
אור כשרדים" (בראי טו ז) כי בו כי הם דבריו

קרני אור

במאוגס סיום הליכת ספק, ה"כ היה כוונתו לחייב נלודת (בז"ל): [יח] מפ' ואלה וכלמה נון נמליה נטורה גס צין דלאית יוד', הוו נפי כלמען נון הנכבד, וגם נגננייליס חייש מלווי כה' לחדר (ביש"ז יג ז ומכיר ביהו', ה' כד, י, כ) גמלוכס, האל מלוי פוע ככתוניות, וגהייך זי'ס כוכחות רכות בפיה נימי קדש לדורות אהבות, הין הכל ויקוחיו מס ליפין כוכחת בס כעס גס פזח חחת, ובס צין השוכן בס ל"ג פערמיס, וגם זה להוות צון שיב בס פטולס ית' נודע לדורות רהצוניות (כו"כ): [יט] וע"ז כתוב הכלמן'ן זל מהין לנכרי

בצ"ב בראשי : יט) על ידי כוונת זו (פס הפליס). ב) כתובכ כפ"ל. וחמ"כ ד"ה על פה שוכן צפקנו היה כתולע (פס' ג תדריס). קר פיו נאותה ככמה כי (ו"ל)

אונקלום

שְׁלִיחָתָה בַּאֲפֻקּוֹתָה יִתְּעַמֵּד
עַפְּסָא מִמְצָרִים תִּפְלִיחָן
כֶּדֶם יְיָ עַל טֹּרְגָּתָרִין:
י' וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֶּדֶם יְיָ
הִא אָנָּא אֶתְּנִי לְוֹתְבָנִי
יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר לְהֹזֵן
אֱלֹהָדָא בְּהַתְּכֹזֶן שְׁלִיחָי
רִשְׁי

כ' הָיָס עַמְךָ וְזֶה כְּמַלְחָה חָסֵל רְחוּת כְּמַנֶּה
לְךָ סְחוֹת כִּי חָנֵכִי סְלִיחָתִיךְ וְתָלִילָה כְּסְלִיחָותִיךְ
וּכְדָלִיךְ חָנֵי לְכָנֵל כְּהַצֵּל רְחוּת כְּמַנֶּה עַזְמָה
סְלִיחָותִיךְ וְחִינָּנוּ חָוֵל כְּךָ פָּלָךְ כְּסְלִיחָותִיךְ
וְחִינָּךְ נִיוֹק. וְסְחוֹת מֵהָ זְכוֹת יְהָ יְסִלְחָל
סְיִלְחוֹ מְמַלְלִיס דְּבָר גְּרוֹל יְהָ לֵי עַל כְּוֹלָחָה
וּ (י' סְכָרִי מְתִידִיס לְקַבֵּל כְּטוֹרָה ב') עַל
סְכָל כְּזֶה לְמוֹעֵט סְלָצָס מְדָבִיס סְיִלְחוֹ מְמַלְלִיס.
דְּבָר חָחָר כִּי הָיָה עַמְךָ וּזְסָט סְתָלִילָה
כְּסְלִיחָותִיךְ לְךָ כְּחוֹת עַל כְּכֻטָּה חַחָלָת
קָחָנִי מִבְּנִיְיךְ סְכָסְטוּלִיכָּס מְמַלְלִיס תַּעֲבֹדוּ
חוּמָתִי עַל כְּהָל כְּזֶה שְׁתַקְבָּלוּ כְּטוֹרָה עַל

יהל אור

בכל ימיין, וכחוֹת גָּדוֹלָה לְהִיוֹת כִּנְגֵד הַחֲרִיס לְהַנְּעָמָנוֹ: (קכג) וכוח כען נמס וסימן, סגנן הוֹת וסימן לדבר: (קכד) נגבייה אמר להוקיכו מה נכס טכטיכון טיסתפקו בסנה הזאת כספייה הורעים : (קכה) הגביהה ממר נכס בהמתזה בעזה כתיבת הגלוון וצמות הייליס הוֹת רמוֹ על הקורות חותם וככ"ח מהב' נ' מכתב י"ב "להבות ולמודדים ביסרעל": (קכו) כמסה"כ (למיטה ה' ג') : (קכו) מײַן נְפִי' האקלר (למיטה טו' ד) ובכיהורי צס : (קכח) ולוֹ נמס הולחיס דרכֶּה חרד

פלגתיים כי קרווכ' כוֹה (למطا' יג יז) , ועיין (למطا' יט יט) מוסכ' טל סוף הכתוב הל' כהוילך , הל' כוֹה מוסכ' הל' כהוּא ל' כה' צהויליכס טל ידיך ממוקרים : (כל) והאר כוזה הל'ביס : (כל) וכן פ"י רב"ז ז"ל , ועיין רמב"ן מה סבאל מרע"כ ציימת לנו רחazonה מתייחסות להל' ואח"כ צלוד המערכת , ולן על הכויה כסם הנכבד : (כל) עיין ערכו בראב' ס' ברהניות : (כל) כי יארה לישועתס , והנה כפי זו הנקלה נס מסה קיה יודע בסמבה נטהלת מסה ותמרו לי מה טמו , וזהם הורשו

) על ידי כוֹלָה זו (בשם הפליס). ב) כתובות כ' לסייע בחדביס. אך סוף נזקק ככמלה כי' (ויל')

שמות ג שמות

**אַבּוֹתֵיכֶם שְׁלַחֲנִי אֲלֵיכֶם וְאָמְרָנוּ לְךָ
מַה־שְׁמָנוּ מָה אָמַר אֱלֹהִים: יְדָנוּ אָמַר
אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה אַהֲרֹן אֲשֶׁר
אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר בְּנֵה תַּאֲמֶל לְבָנֶיךָ
יְשַׁרְאֵל אַהֲרֹן שְׁלַחֲנִי אֲלֵיכֶם:**

דשין

ול מלינו וזה לך כחוט האקנאה ספיה כא)
ונגו' מפלמת מנהלייך מהיך לך לוחות על
הכטחה המלת. טהילנס חלייבס מפירות
וחמי היכך כספייחי': (יד) אהיה אשר אהיה.
היה עטם נלהה זהט הצל הטי עטם
בצעוד טהיל מלכיות. המל לפניו רבונו
על עולם מה חני מזכיר לפס להה המלת
דייס נלהה זו המל לו יפה המלת כה מהמל
ונגו' כב) (לה טהעכילד חלייל מטה ביטול הלה
טהו הבין דברי הפס ימבלך כי לה מחשש
מחנקת הפס יתבלך טמזה כך כי מה דעתו
בזו פגideal לה טיגיל לישלאן וגוו יפה
מניד לבני ישלאן כלבאים כהלה הלה כה

יהל אור

(כלו) כי לנו ידעו בסח"ר זולת בס כל שלי : (קלח) והס
המלה זו הותך לדורי מסה, כו"ה הזכיר מותו במתוך וזה"ב
משמעות קין : (קלט) וכן פי' בסה"ר זיל וזכה"ר בסה"ר הנכבד
וחומר קולות הללוים, כי הוותם דה סיט הללויס" : (קמ) וכן
פי' בסה"ר זיל, וכעכור בסה"ר חמר קולות ד', חנוך
מסה בס הטעס והחו"ר וחומר "מן ד' הללויס".
וכעתם כי בסה"ר הוותם הללויס לכהן" : (קמיה) וכן פי'
בסה"ר זיל ולו תמלון כהה בדרכי מסה בכל התרבות,
וחמיין ענינה ממלחת אדרני יהוה מתחת הצלות (דנ"ר ג'
כל) כי צהיל"ף ד' ד' זי' דלא"ת הוות כתוב",
ועיין נסי' בסה"ר זיל (ברוך ב' יב) ובכחו"ר טס :
(קמג) פ"י ; חסר היה, הוות פ"י בסה"ר היה,
ושפי' היה כו"ה הסוכת תמי"ד, כי כל יס לנו יטמוד כי
הס בס, לו בס, ומ"כ נקרת צמו היה, בטבור
כי הוות לכהן הוות תמי"ד, ולו יתכן סיומה לעולס,

אונקלוב

שְׁלֹחֵי לֹוֶתכּוֹן : ט ואמַר
עֹד יְלִמְשָׁה כְּדָנָן תִּמְרֵךְ
לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל : י אֲלֹהָא
דָּאַבְּהַתְּכּוֹן אֲלֹהָה הַהֵּבֶן
דָּאַבְּרָהָם אֲלֹהָה הַיִצְחָק

אנו עוזרא

פירושausalim (קע) : טו ויאמר עוד . שם כי שם התואר נenor טפטעל כתו חכם בני רמשלי , אחר (קמ) והוא טטעט הראשון (קמ) רק בז יב , אם חכם לברדי (שם כנ'טו) פועל עבר , האחד (קמ) על לשון ה לדבר (קמ) , וזה לשון ייחיד שאינו מדבר (קמ) (בא) ומנורת יה (קמ) , ואלה השלשה שמות הם שמות העצם (קמ) , ועתה אפשר לך מה טעם שם העצם , וטעט עצם (קמ) שנenor טפטעל כתו יצחק (ה) לא יאמר אלה האותיות (קמ) . וקצת סוד השם הגבב (קמ) , ולמה אינו נקרא כבhabbo (ז) (כב) . אמר אברהם המחבר . הנה נא . הואלתי להאריך . כי ליסוד טוסד אני צרייך , רע כי שם העצם (ז) הוא הטושם לאות ולטיטן לקוראו ולשומעו מקום עצם הנקרא (ז) , ובארבעה יאמר ישראלים (קמ) , רק יאמר בכמה בשויותיהם , לא דברים יבדל שם העצם טעם התואר (קמ) האחד

קרני אור

יהל אור

שמות ג' שמות

אונקלום

**יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם ואלהה דיעקב שלחני
זה שמי לעם וזיה זכרי לךך דריך: נדין דברך לךך דריך:**

רש"י

תָּמֵל נְכִי יְרָחֵל חַטִּיא פָּעַס הַמֶּת וְכֵן
מְצֻמָּע בְּרָכָה וְדוֹק) : (טו) זה שמי לעם.
חַסְל וַיַּז לְוָמֵר כְּטַלְמָסָו סָלָה יְקָלָה כְּכָמָנו :
זה זכרי. לְמַדו כִּיחָר נְקָלָה וְכֵן דָו סָוֶה
חוּמָל כ' סָמָך לְעוֹלָס כ' זְכָרָך לְדוֹו וְדוֹל כ' :

איש אחד אל ישראל שהוא שם התין (ה') (בנ').
והדבר השלישי (ה'ג) שם העצם לא יהיה
טבוע בה"א הדעת (ה'ג) כאשר יבוא שם
התואר (ה'ג), כי אין חכם יאמר "ההכם" (קהלת
ב' י"ד), והנה לא יאמיר האברהם יצחק, (ה'ג) וכדי
וain טענה במלת אמר הקהלה (שם יב ח) כי
איןנו שם העצם רק שם הווא להכטה שנקהלה
בו, והאדם (ה'ג) דוא שם תאוד ויש לו סור, כי הוא שם
יין בעבור היחס (קמ), והדבר הרביעי (קמ) שם העצם לא יסתוק, באשר יסתוק שם התואר (קמ)
כמו הכם לבב (איוב ט ד), לא יאמיר יצחק הדרור (ה) כי העצם עוטר בעצמו (ג'ג), והנה
כבה טלה אהיה, גם השם הנכבד טר' אותיות (קמ) כי שנייהם שמות העצם (קמ) (כח),
והנה מצאנו ד' צבאות (ישע"י א ט) (קמ) והוצרכו רבים לומר כי צבאות שם העצם הוא, או דוא
אות בצבא שלו (קמ), וזה לא יתכן, כי הנה אלהי הצבאות (עתם נ ימ) (קמ) בלבד לא תמצאו
בי אם עם אלהים, או עם השם הנכבד ד' אלהים (קמ) ולא יקשה בעיניך "ה' אלהים
אבאות" (תה' נט ו) (קמ), כי הוא בדרך רגבה עוד דגbia (ד"ה ב טו ח) (קמ), בעבור (ק)

יהל אור

ויתיהם" : (קמ) ו"ל יבראלי יומר נרכוי יבראליים :
(קמ) ע"ז יפרנס כדרכו כבליסי טהו ורעה :
(קמ) כה"ה קידועה : (קמ) כי סס הטעול יטמאל
כה"ה קידועה : (קמ) כהבר נג��ה כתית חזקן,
וטעס כי סס עס פרטן נודע וניכר מפלת צמו
הפרטני, ווין גורן להוועט ע"ז כ"ג סידועה :
(קמ) ומה טג��ה, ובהזדך ידע לסת קוח לאטו
(כל' ג ח) כה"ה קידועה : (קמ) טהילו היה הכם
הדים סס עס גאנדער גאנדך לה גורך לו כ"ה קידועה
לייחוד, רק כוֹן סס קמין, כי נס קהה נקרלה נס
הדים דכתייך, ויקראת חת טמס אלס צוֹס נרכוס (סס
ס ג) : (קמ) כוֹן כמו קמנשי צוֹל סיקם, וכן
ויאמר כט' סס זוכנה הצעמת צוֹן קמלאגס.

ויאמר כט' סס זוכנה כה"ה תחת צוֹל, כי הותיות אה"ל מההפלות, זו יונ"ל כוֹת נגרען, כמו ליאר
בסטומו ליאר, כלילו המר למופחת יונ"ר : (קמ) עתה יפרנס הדבר קרכיעי וכוֹת סמיכות, ויט מוסיפין
כינוי, לה גוֹלְל' לומר הרכמך, יונ"ר, וכרכ"ב זל' גם' (סטרו הורוב) סופיף עוד נקבה, לה גוֹלְל' יתכן לקרוא
הסת הרכבם, הרכמה, כמו שקורין להסת המלך האללה, ונהסת הנדייה, נכייה, כמ"ז ואקרוב הול הנטויה
(ישע"י ה ג), ופי' הרד"ק סס "וקראת נזיה לפי' להסת הרכיה" : (קמ) לה גוֹלְל' יונ"ל כוֹת סמיכות טעין
ל Amar הרכבם, ירכאים, יונ"ק, מבדון, לפי' סס עס פרטן נודע וניכר מיל עטמו, ווינו גראיך להוועט ע"ז
לבד החר, לה גוֹלְל' סס פרטני בסמיכות כהבר יסמען סס הטעול : (קמ) כמו הכם הדרור, לדיק הדרור :
(קמ) ולה יסמען : (קמ) סס יודהה : (קמ) כי יודהה ואהיה הכל דבר לה, כי טירס יוֹרוֹ על ההיונות :
(קמ) סס הרכב סמוך לה גבירות : (קמ) וכן יונ"ל כט' (הס סטער ג) וכעבורה סמוך לה מון הקדמוניים
הדים הרכב סמוך לה גבירות, פונרך לומר כי גבירות נס הוה נס טס פ"י, כי הס לינו סס עס לה גוֹלְל' יתכן
שיכת הדים נסמרק לה גבירות, כמו עוו זומרת יה ד', פכתוב ציטמי יכ ג, כי החד הייננו סמוך הול האני, וככה,
היל היליס ד' : (יונ"ט ככ' כט) (פ"י) סנס סס הלהל הייננו סמוך הול האני, כי היל היליס ד' כה"ה קידועה
הכרי טהילינו סס הטעס : (קמ) לה גוֹלְל' לומר סנס גבירות סס הטעס לה גבירות לילו כ"ז בסמיכות
המלה היליס הול למלת ד' היליס, וכי ככ' ככ' הדרושים כהוֹן, "הוֹן הים האס אככד ד' אלהים" ואיך כתוב
ח'ח'ז "היל יקאה צעניך ד' היליס גבירות", לה גוֹלְל' צענינו יומר קודס זה טימולן כוֹן עס ד' היליס,
אלפער' ט"ס כוֹן פה וויל' ולנדו לה גוֹלְל' חמלילו כי אס עס היליס, לה גוֹלְל' האס אככד ד' (פ"י) ועס טהיליס
לה גוֹלְל' יונ"ק היל' לומר "היל יקאה וכו", פ"י והיל' מילאנו ד' היליס גבירות טיםמרק סס צוֹהה
איתרן כי הוה כדרך וגנואה וכו' : (קמ) עיין הות הקודס : (קמ) טעמו וגנואה גבירות שעוד. וכן
הדים היליס היליס גבירות : (קמ) רינ'ק יונ'רום אונ'צ'ור' :

בן עזרא

טודות גדולות וכס פלאג' (הנ'ג'יל) : [גג] כי סס עס
פרטני, לפי צפיקר ננטה פל פרטני למיד מיזח, לה יונ"ן
שיטפה גלוֹן לה פיטן פאנן פלטן כבנוי, כי לה יונ"ן
לומד הנקומים, רק כבנעם מהן זס עס פלטני סס חלך
לכנות גוֹלְל' ככ' כמאנטש פטולדת מן הפלטני הסוף, לה צטט
פתתימטיס הילריו, לה פוא צוה זבז פמן זבז גבנוי כמונו
לוייס יסיליליס (כלצון מזינה) (ה'ג'ע) : [גד] בטפס צה"ל
סידועה מורה פל כתיתוות נכלן הוי נפלט, קהקס עיפוי
נכלהו (קהלת ג יד) כל חכם, הילך זו הפטיטה וככל
ויפרט מיל הילר, לה גוֹלְל' זבז פמן זבז גבנוי כמונו
לודס מיל הילר זבז זבז זבז זבז זבז זבז זבז זבז זבז
ליחוד, רק כוֹן סס קמין, כי נס קהה נקרלה נס
הדים דכתייך, ויקראת חת טמס אלס צוֹס נרכוס (סס
ס ג) סס היליס כוֹן כבכינה גבונת צוֹן קמלאגס.

קרני אור

ויאמר כט' סס זוכנה כה"ה תחת צוֹל, כי הותיות אה"ל מההפלות, זו יונ"ל כוֹת נגרען, כמו ליאר
בסטומו ליאר, כלילו המר למופחת יונ"ר : (קמ) עתה יפרנס הדבר קרכיעי וכוֹת סמיכות, ויט מוסיפין
כינוי, לה גוֹלְל' לומר הרכמך, יונ"ר, וכרכ"ב זל' גם' (סטרו הורוב) סופיף עוד נקבה, לה גוֹלְל' יתכן לקרוא
הסת הרכבם, הרכמה, כמו שקורין להסת המלך האללה, נכייה, כמ"ז ואקרוב הול הנטויה
(ישע"י ה ג), ופי' הרד"ק סס "וקראת נזיה לפי' להסת הרכיה" : (קמ) לה גוֹלְל' יונ"ל כוֹת סמיכות טעין
ל Amar הרכבם, ירכאים, יונ"ק, מבדון, לפי' סס עס פרטן נודע וניכר מיל עטמו, ווינו גראיך להוועט ע"ז
לבד החר, לה גוֹלְל' סס פרטני בסמיכות כהבר יסמען סס הטעול : (קמ) כמו הכם הדרור, לדיק הדרור :
(קמ) ולה יסמען : (קמ) סס יודהה : (קמ) כי יודהה ואהיה הכל דבר לה, כי טירס יוֹרוֹ על ההיונות :
(קמ) סס הרכב סמוך לה גבירות : (קמ) וכן יונ"ל כט' (הס סטער ג) וכעבורה סמוך לה מון הקדמוניים
הדים הרכב סמוך לה גבירות, פונרך לומר כי גבירות נס הוה נס טס פ"י, כי היל היליס כהוֹן עס ד' היליס,
שיכת הדים נסמרק לה גבירות, כמו עוו זומרת יה ד', פכתוב ציטמי יכ ג, כי היל היליס ד' כה"ה קידועה
הכרי טהילינו סס הטעס : (קמ) לה גוֹלְל' לומר סנס הלהל הייננו סמוך הול האני, כי היל היליס ד' (פ"י) כה"ה קידועה
המלה היליס הול למלת ד' היליס, וכי ככ' ככ' הדרושים כהוֹן, "הוֹן הים האס אככד ד' אלהים" ואיך כתוב
ח'ח'ז "היל יקאה צעניך ד' היליס גבירות", לה גוֹלְל' צענינו יומר קודס זה טימולן כוֹן עס ד' היליס,
אלפער' ט"ס כוֹן פה וויל' ולנדו לה גוֹלְל' חמלילו כי אס עס היליס, לה גוֹלְל' האס אככד ד' (פ"י) ועס טהיליס
לה גוֹלְל' יונ"ק היל' לומר "היל יקאה וכו", פ"י והיל' מילאנו ד' היליס גבירות טיםמרק סס צוֹהה
איתרן כי הוה כדרך וגנואה וכו' : (קמ) עיין הות הקודס : (קמ) טעמו וגנואה גבירות שעוד. וכן
הדים היליס היליס גבירות : (קמ) רינ'ק יונ'רום אונ'צ'ור' :

האר השם, כי הוא על לשון רבים ויחיד (ז), כמו „הלוּא אלוה נובה שטיפם“ (איוב כב יב) ועוד שיטוטך לוטר „אלhim אלהי ישראל“ (תה' עב יח) (יא), וسلطת אל תקייף (יא) וככבה שדי (יא) „בקול טים רבים בקול שדי“ (יח' א בד) (יא), והיה שדי בצריך (איוב כב כה) (יא) ודע כי האחד סוד כל הטענה ויסודה (יא) (כח), ושים תחילת מספר הזונות (ו) ושלשה תחילת מספר הנפרדים (ז) (כט), והנה כל הספרים הם תשעת סדרך אחת (ט) והם עשרה סדרך לאחרת (ו), ואם תכתב תשעת בעינול (יל)

שהשם שוכן עד עוטר לבדו ובו הכל
עוסד (ק"א) (כ"ו) על בן פעם הוא וזה השם כטו
תאר (ט"ז) על דרך "ויזכור ימי עולם מטה עמו"
(ישעיהו יא) (א"ג) והטעם שהוא הטעמיד (ק"י) ,
על בן ד' אלהים דבקים עסו הטלאכים
הקדושים (ק"ג) , ובבה ד' צבאות , הם צבאות
השטים (ק"י) , ואל האבה לשטו אל דבריו הגאון
האומר שבבור ישראל נקרא בן (ק"י) והביא
ראיה טן "והוציאתי את צבאותי" (למטה ז
ד) (ק"ה) (כ"ז) , הלא תראה ,,וכל צבא השדים
עוטרים עליוי" (מ"א כב יט) (ק"ט) , והגה אלהים

קרני אור

ובס' בז' ל' למו לאכינע נסוכנות נקלע יערולן : [כו] ומיין
בם, כתא'ים נראתו, ממקות פסלים ופילט הריםוניה, ובכל
הנראה מטא : [כז] נג' (בגנותה לא כ) ת'ל כתוב הל"ף
למ"ד מהלכים, יוד' כ"ה מן כס, נגי זכה נמתך,
ב"ז לד' מטהי, הל"ף לד' מטהי, לד'יך ני"ת מטבחות,
כרי זכה נמתך, ר' יוסי הווא לא נסוחות כלו נמתך כל' נקלע
נסוחות הלא פ"ז יערול סנאמל, וכאלתני הלא נסוחות" (למטה
ו ד), וכטמ' (סופליים פ"ז כ"ה) ר' יוסי האמר נסוחות מול
אל"ז בן הלאו כל בית גנולס כי כותניים חומניים וכו'
נומתקין נסוחות פcio טאגין בו מול, ונירובלמי סלזון, שכן
סוח' צס מול נמוקס החל, ומיין מקרת' כופליים מ"ז סניאל
בוז, ולעתה כת' ז'ל כל' יוסי וככל"ז בן הלאו כי נסוחות
היינו צס, רק צל' יוסי מניח לרקי מפ' וכאלתני הלא
נסוחות" וכן כוח דעת נגנון, וכמ' ז'ל חולק טל בגנון,
ויתאמל כי מדין כפצע הין כעפס פל נסוחות יערול רק טל
נסוח כצמ"יס : [כח] וכן יוחמל נס' "סוחל" כי סוחל סופר
עלמו, וחין החל סופרו, וכוח כל מספל" וטמ' (יסוד מולו
טפל ינ') ועתה ציס נdry, כי סוחל סוד כל חזון, ואגס
היינו חזון, כי כוח פומד בעמו, וחין לוך לו נחיב בס
מחליו, בס' כל חזון סוג מוחכם מהלדים", פ"י כי כל
מספל מוחכם מהלדים, ובעל טהדים דומים להחדר, וכוח
וחדר פנס פלרכ', וכן פאלט פצחות כוח פנס לאן מהס'
וכן פאלט מהות טל הין מקהל. והאחת'ם סנייה פוד טסתה
וחילה, פוד כל כמספל בכל' סמספליס נחמד, פאלות,
מהות, הלאט'ים ולכנות, ויקתו עאות בלט אמא, פילוט
ראק היינו מקהל, כי סמכפל כטס' סטטפל וכאוג סטטוף
במלך פמנו מה צהין כן נחמד" : [כט] כוונת כת' ז'ל נגמר

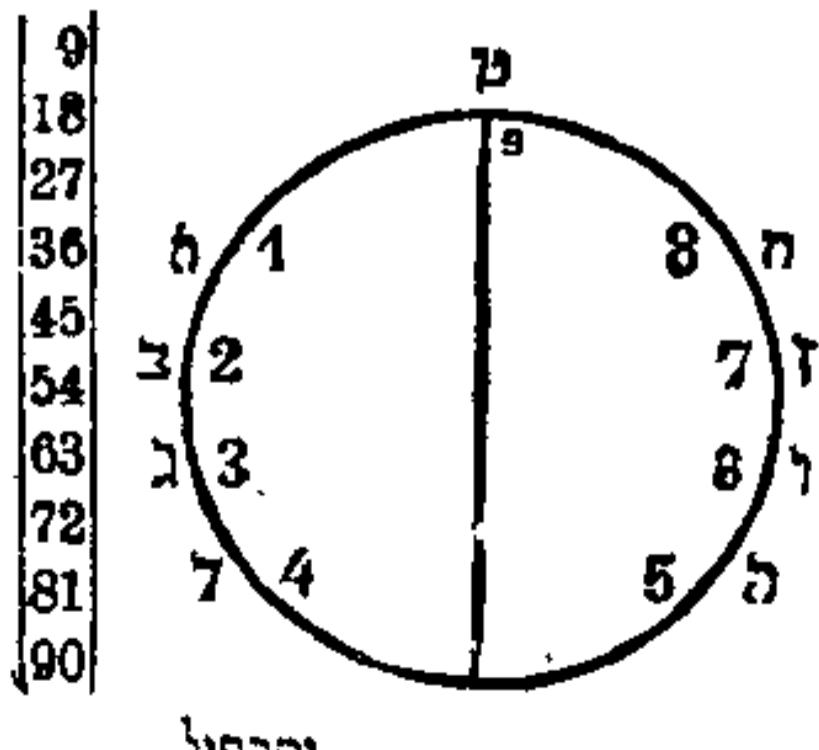
זהל אור

(כליה) על כן נסמע מזה, כי נס הניגש בראכ' לדבר ולדבר, נס גורתו האלמית, וכזה יהוד הטעס ונגבלתו לפיקח יוס (כי היו יוס כליה גורה) סתיהם נחרות מהת הניס וגולגולות מהתו נהורן בענימות טומדות בענימות הקדמאנ' ונגמלנס נכלי חכלית, ולורתן המוגבלת עומדת כגוללה הצללת המכמה הקדומה בסבה נכרה יוס מכלייה, זהה שיקר הנרייה, בסכה המכוי בפניםותו, וכזה הניס בגעלס, ניתנה גורה, היינו חיקות ותוחל האנגליה נפאל, וטניהס גהמאתן טנייס טכלייס רוחניות (רנ"ק): (כליה) וכן יהמר כה' ו"ל כספי" הקדר (למטה לד ו) פנס הווע סס מילס ופעס הווע סס מדרא" (פי"ס תוחל), וכן כתב (דכ"ר' ו ג) מ"פ צמאנ' יסלהל', וכן בט' (יסוד מורה טער יכ) ע"כ יהמר יתרו עתה ידעתה כי גדול ד' מכל האלכים" (למטה יה' יה) והזס הווע הילדי הילדים, ופעס הווע סס מילס ופעס סס תוחל" : (כליה) פי' מטה הבוצר כלון מלזון המטבח מגורות מטייטהו, ווין פירוטו על מרע"ה, ופי' הכתוב, ויזכור ימי מולס כסמבה ובמלחה חם יחרהן מים סוף. וכלנו חכם חמץ, ז'

וושננו אז מהו נס טופח, טענן וגו', היה אז, היה אז, היה אז,
 היה המפלס מים, כוקע ים מפניהם, סבוג בפלס
 מים. (כל) כי הוא המעריך הכל, כי טה הויה
 ר' כל הוא תמייל וקיים, ובכל צו שומל, ח'כ כוונ
 כמו חoulder: (כל) ולזה סמך הלאים אל ד': (כל) ר' כל
 המלכיםanganralis נכוות האמיס לבקיס פמו.
 (כל) נקדחו נס הטען: (כל) וזה ז'ל פי' טה, כמו

כל נחלץ" : (כלו) הלה נקלחו גס כמה מילויים כן, וכשהם מילויים, ולהות נצחה צלו, הלה הלהי כמה מרום, כמה רוחה לרעה צבאים כמה תואר לפי קיזמר יהוד כמו אלחאים, וטס כטפים לה יתחכלה, פי' לה יהאל כל'יר טראן, וטס הטעס לה יסתמן : (רכ) וטס הולדים הנור לחת, ותקיפות : (רנ) והו רגתו נ"כ תקייף ויכולת

"וכוונ"כ תוגר": (רכ) ופי' היליך סס, מוק ותקיף;
 (רכ) ופי' סס חמ' זעל יהיה תקיף: (רו) מלט טול ויקוד הא סתי
 מלוט, מלט טול פי' קבוץ והכחד, כהען אמר נסוד יסרים ועדת
 (תב' קי"ח) טריל נקסל יסרים בחתמברנו בימה, ולכון יהיש פי'
 מהלך טול כל מספר, ר' ג' סכל מספר מחובר מהמלים, ויהאמר
 זיטלו, ולעיל לי בהמקד לויינו מספר, חכל הויסוד כל מספר,
 גפנול שאומד בהטלת וסכה אל המספר, וכל דבר טהור בתמלה
 לדבר חיינו הויסוד הנדר, חכל הויסוד סכה ויסותם לדבר השווא: (רו) כי
 חיין תשבון זוג קודס לטנים, וא"כ גס הויסוד, כי כוון זוג ח'': (רכ) כי
 א' חיינו מספר, וב' מספר גראזון, זוג' מספר שני: (רט) והס רק
 מ', כהען הא' חיינו כמספר כליל: (רי) עס היל"ג כס פארה, וכתחלת
 כמספר מן א' פד יוד', וכעטלה כמו א' נחצון: (רי'ה) כמו זה הלויר:



אָבִן

שמות ג שמות

עורה

עשרות בוגר תשעה אחדים, ובהניעך למספר
מאה הוא דומה לאחד, ובהניעך לתשעה מאות,
נム הם בוגר תשעה אחדים, עד שתנייע לאף
שחט עשר מאות, נם הוא האלף דומה לאחד,
עד יהיותם תשעה אלפיים בוגר תשעה אחדים.
ובהניעך לעשרה אלפיים או נשלם החשבון בהיותו
רביבה אחת, וככזה עד עשר רבבות על הדרך
זהה, כי כל ראשי הטספורים הם דומים לאחד (י),
על בן אטו חכמי הטספור, כי כל הטספורים דם
חולק מעשרה (י), או התהדי ש מכפלו (י),
או סטחיםתו אל אחדיו (י), או מהשנים דרכיהם
נחברים (י), והנה עשר ספירות בטספור עשר
אצבעות, הטש בוגר הטש (ו) (ל) ובכזה

וacobol הבנף עם כל הטעפער (י"ג) תטצא האחדים שטאלים, והעשרות חזרות לאחדים לפאות ימין (י"ג) ובהניעך אל חטשה שהוא אטצעי (י"ג) או יתהபכו הטעפרים להחת העשרות אחדים והאחדים עשרות (י"ט) ומדרך אחרת הב עשר טפירות בלי מה (י"ט), כי לא תונבל להטל אחד אם לא יהיו עשרה (י"ג), והנה עשרה הוא דומה לאחד (י"ג), וזהו שם כולל האחדים שהם טאחד ועוד עשרה, וזהו העשרה כוללים עם היוגם טפער ראשון, ותחלה הטעפרים הדומים לאחדים (י"ט) כי בהניעך אל עשרים או הם שני עשרות בוגנד שני אחדים, ושלשים-בוגנד שלשה אחדים, וכן כל עשרות עד תשעים, הם תשע

יהל אור

(ריב) ותכלול בסוף סהו ט"ת כחופן כלל שני מטפrios
בתקניליס יعلו למספר ט"ת להינו ה עס מה, ב עס
ו, ג עס ו, ד עס כ, ולחמור ט פעס ה כו ט 9,
ט פעס ב יה 18, ט פעס ג כו 27, ט פעס ד לו 36,
ט פעס ה, מה 45, ט פעס ו, נל 54, ט פעס ו,
סגן 63, ט פעס ח, עכ 72, ט פעס ט, פג 81.
ט פעס י, ז 90, כפי הרטוס הוֹן לעריגול כל שמול,
בש תניעט המספרים כל שמול מן ה על ט מתעלת
למטה, וכן כל ימין ממטה למעלה, נס כל אחדים
ועשרות מכל מספר עולה ט, לד"ת מספר ה מה כו
ט ב עס ז הוֹן ט, וכן כולם: (ריב) מעין כיוור
כעיגול, וכך רגונא מספר החוצה בעיגלו ט פעס ט
נס דומים לאונוניים נל ימין, ותח"כ וכך הוטו
סהם דומים לאונוניים נל ימין, ותח"כ וכך הוטו עס
הס דומים לאונוניים נל ימין, והה"כ וכך הוטו צבב
ומים להמצאים נל ימין: (ריב) וכחדר כגענו הָלֵן
ייחפק פדין, כי יפכו השערות נל שמול והחדים
ז, ותולרכעה לסם דומים לארכיטים נל שמול,
NEL ימין, וככלשה לסם דומים לארכיטים נל שמול,
NEL ימין, והאוניות לסם דומים לארכיטים נל שמול,
ל ימין, וఈ חלק סהו דומה לטבר נל שמול:
בוטריל, אין לפטור יותר מעבר, כמנהג יהוזר
וס פיך מלבדך ולכך מלאה ברורה ופי' נבלמו ונסתמו
חיצות מחוכרות צלי מה, ככלומר הסבון כתפי נעדיר,
סלים מספר טבלה כמערכה רגונא, נא תוכן
יה י"ב וכו' מתק מתייך נגזר ה"ה, כבדרגונא:
חל סלים, ותחלת המספרים הדומים לאחדים כמו
ספר השורה, וזה לפי האמצע טליו מכל כחו טולס,
ולפעמו אהדי כמלנה סייג, כמו סהו אהדר טל
ומסבון טבלה דומה להקד, וככה מהו וחילף טל
(להה) כי הוֹן תחלת השערות, והוא סוף כל החדים,
בחדר מכוון בס' יורה טבר ספר ספריות כל מה וכו'
גן בס' (יסוד מורה טבר יה) והעתה דומה להחד,
הסבון יסודו טבר וכו': (רכח) ר"ל ב' כס. עלי
(רכב) ככלומר חס יכפלו כל חלק עס חלק יתרו מספר
רכג) לו ר"ל כי בטבלה כולל אהדריו נס הטען א
חס' ו הוֹן י, נטהר ה, ב פעריות ה כו י, ולח
יא, יב, וי"ג אהדריו, לר"ל מוכיח גו"ד טט"ה, הוֹן
חס אהדר. לד"ת ב פעס ג הוֹן ו חיינור ו עס ב
ה"ל מכפלו סהו ב עס אהדר הלחדים לד"ת כב בג
ל"ה מגראמייש סס, וזה לפטור יותר משורה כי
כמנהג

בנספר עשרה הם שנים (יב) והם חמישה וחמשה (יב), זאללה ארבעים אחוי הם הגכבדים (יב) ולן, וכל טספר מרובע (יב) ששים אחד נספּע על המרובע (יב) ככה יש בשדרשו

קרני אור

ב) מספר נפרד, כמו ה' או חמשה טיחנק לטעני קלקיים טויס כמו גג, או כה, וווג נפלד כו^ג
כמו ז', פטמייס ג נלו כה:

ל) דעתה מה' זיל נזכר כי תרונן אין חלוּוֹ הרכען חותימות אהוי, וכנה יתרכונס ה') חמץ ומטח כוּוֹ כ' ו', כמה האמצעים כמספר עסלה, ולזה קורה הנה זיל מספר פגול, (עיין קרי עול למשה נג'), ואלף וויל כמה סקנות, וממל כריזוניס כמספר, ומפלס עולא בב לנגל כל כתניות אונפוג ניטוח טרם לב אס תחדר חותם:

ז) אלו הרגנפֿ הותיות אומרייס תמוות טרכיס כספר, נרוגט ובמוציאק, ד"מ א נמכו ב כו
בא, וויס נכפל בא פעס בא קוֹן תמא, בא פעס קלא הוֹן 9261 הרי נֶקְהָא,
וילג נתה לפס למספר חחל, וכן ו פעס ו קוֹן לוֹ, ו פעס לוֹ כוֹן רַיִוּ, וכן מפלתס
על כל שולר נמנסרים, לי צהיר נמנסרים ליינס סומרייס עלמאס זמרוגע, ווילג כי במאזוקב,
ד"מ ג פטעים ב קוֹן ט, ז פטעים ז קוֹן טט, קרי זמרוגע היינס אומרייס, ומלה יטבז זמאזוקב
(ל"ח): (רלנ) הא תלבעט ד' פטעים ד' הא טו, נהדר להות הרהשון, ליינז הא טויז א
זיהויס ז', ותרגע הוועז ז', פטעים ז', הא זה, וקנטה זה, לפניך, וויס יסיח לחן מהזיות
אהזוי נספֿ על מספר לחן גדוֹל, ימלא נֶקְהָא כמוציא זמרוגע הוועז להות, ד"מ הא תלבעט יא על יא
יעלה רבעעו קבא, טו פעס טו יעלה רבבה, וואק לפניך זה, זו פטעים זו יעלה רבנו, קי פטעים
קי יעלה זיכר נילג ומלגה, ומלה כהן יויל, וכל הלא מהננסרים הא קראזיס חצצון עיגול:
פי'

הנולדים תשעה, שהם נוטות נכבדות עותדות (יט) זה העשירי שהוא קדש (יכ) נלאן נקרא בן בעבור שוכחו בכלל כסא הכהבורה והוא התקופה ובכל דגימות טקיה (יכ) (לב) והנה יהיו האטען

יְהָל אֹר

כטמנים יה' הוור הנטזון חלילה, וכן עד כ, וכן עד
ל : (רכו) י' לאכטה כוכבי לכת, והה' לכוכבים
לאקומים, וכתשייעי הוּ גלגול ליום המקיף הכל;
(רכו) וכן (דבל' יד כב) יהמר "ודע אם תחל ממעל
הגה תחול רחים, ויהס ממטה הגה העציר, וזה סוד
הנכסור והמטער", פ"י תמה' מס' ספר פרטיים ט,
וסיו"ד קדס, וכן הנערקי קדס, וכן יהמר נס' (הט'
שער ג) "וכהן גמל מלהמעה הגה כעננות הנגדות
תצע, וכעתיריו הוּ קדושים, ע"כ רמז להיות כל מעשר
קדס": (רכה) וכן יהמר (יסוד מורה שער יה') ועוד
ידום כי גלגול הרום והחץ חק (הה' ז' ג' הוּ ג' נ'כ'
מחמת המכניות גלגול ט'ג') ג' גלגול הגוים והחרן,
ומקיים לוטה ה' גלגולים כרויות גמורוח, והנה הכל
עשרה, ט'כ' אורת יו"ל כדמות קו עגול סתום מקיף
כל אשר בתוכו, (פי' סי' ז' אורה על קייזן כל עשרה
galgulim במקומות חמד): (רכט) ר'ל אה"א והו"ז:
(רל') וכי herald המא יה', וכן סקלות האלף וכי"ד
כמספר יה', וכן היה נחassoc ט'כ' עס בט' הס יה', הג'
פס ט' יה', ה'ל' עס ג'ז'ן יה', נטהר ט' ו' בלחמגט:
(רלט') וכן כתב כסמור, והנה הולך ה'ל' מכפריס הס
לייקרים, ומספרם ב"ב כמספר כל החותיות, גס יט
בהס רוב החותיות מהט' הניכבד יה': (דבל' למן
הקל על הקורח להביע פירוש ט'ז' ז' ג' סני נתקלים
חויה הקלמות הנחות, אשר צלחת או הפסר להצן
טומך דבוריו :

ה) מספר מרובע, כו"ה סמוך בז' מכך שת ממספר
כדומה לו, והוא כפלי המספר במספרו
כמו ל' פחתים ל' כו"ה טז, זה קקל מספר מרובע
(קוֹ�ְדָרְגָּתְּהַלְּ) $16 = 4 \times 4$.
ג) מספר מעונב, כו"ה קו"ה מכפלה ובכפלה כחו

ג) מספר זוג, כוונתנו מילוק ביני מלקיים זוגים
 כמו $7 \cdot 3 \cdot 3 \cdot 7$.
 ד) פערם של כוכב טו, ה' כ' ל' פעמיים
 טו כוכב סל, וכ כוכב מספר מטווק (קובץ קולחן)
 $16 = 4 \cdot 4$ $64 = 16 \cdot 4$.

ב) מספר נפרד, כוונת הסדר חי הפסר סימלאן לאנשי

כח אחד (ימ') נלו, ובחרך סריבעו אל מרובע כפלו או יהו חטשה (ימ'), וזה חשבון השונה במרובעים, כי אם תחבר מרובע אל מרובע כפלו (ימ') כה יהיה מעוקב חטשה (ימ'), וכל מספר לפניו חטשה יהיה שרד הטעוקב אל השניות החשובים בחשבון שרד החשבון אל החטשה (ימ'), ולמעלה טחטשה יהיה הדבר בהיפוך (ימ'),

יהל אור

וככה בדומה לו (ילו), וכן בטורובע חטשה חטשה,
ובטורובע ששח ששה (ילג), אלה הר' מספרים
לעולם שומרים עצם בטורובעה *) וזהו מעלהם
על כל הטספירים הטרוביים (ילו) ועוד כי כל
ספר הוא באחד בכח (ילו) וזהו בכל ספר
במעשה (ילג) (ילד), והוא יעשה בפה אחת מה
שיעשה כל מספר בשתי פאות (ילס) (לה), והנה

קרני אור

[לדר] ונכל מוקל מיט מנייה ווסחל החריגת "ופוד כל מסך
הויה כהגד בכת, כי בסבב אחד בסבב כו כל מסך בכת,
וכההן כהגד בתוכנו עס כהגד עד ביחס סמסאל, והוא כבכל
חפץ כה, כי פיניקט נס' נס' כהגד וויל' נדחס סבון
לצון מפלס אחד מוגבל כביס, ויראש הכל כו סוד נבדל
סהגד מכל צהיר סמסאלים הבדל טמי כמה שלום ולוייל כל
מסך בלהי הגד, לפי כל מסך כהגד רק חיל הגדים
רניש וויל' נס' הגד נחצנו מסך מה כבכל הגדים סהגד
זהו שנותן מופשט מכל דכל כבוי פלאו, כו נעלמו היניו
מסך, רק יcoord כל מסך הגד, ישך מס' ביחס, ע"י
הבור סהגדים זה נס' וויל' כל מסך בכתו, לרואו ערש
זה כהגד גול כבושן נול לסתו פ"י הגד, תלם הגד
הגדו גול כבושן, כי נחל כמלו נמלג כו נס סהגד
כמפסה, לרואו כבושן, נסיות בכל מסך צו גול קיכוס
סהגדים הגד כו: [לה] וכן כו נס' (הגד) הגד נס
המאן "נס ביחס כל חיכון" ופה "נס ביחס כל מסך"
וככל מוקל מיט מנייה נסחין החריגת כך "וכו יפצה נסח
הגד, להין להגד רק פיהם הגד (הגד), ובס ניסים סבון
כפל סהגד. וככל מסך אלהו בית פיהם מוחգות סס
כגלו כי מסך ניסים כפיהם הגד זלפניו סיעו מהד, ובלגדייו
בבב יטהו הרגנעה בסס כפל ניסים וכן כולם", וסתומות בס
מניה זכפיו ס' יילך כתוב כת' וויל' להין סהגד מון
חיכון גול כו פיג' סהגן, ומדות כי כל האIRON כו
הגדון גול כו פיג' סהגן, דבינו רקון סבון לפניו וגדול סבון
הגד, גול מסך הגד, להין לו רק קול הגד דבינו
הגד, גס יהמץ מה כו הגד א, ג' כו ב, וויל' הגד
סיעו היל' מסך גול ב, גול קול מלפניו גול חובל לויל, כי
קדס א, הינו כלום", ועיין מס' בכת' ר' פיניקט נס'
נס' סהגד, ומה רביעיל ע"ז, וכח' וויל' נס' (יסוד מוקל
בפל יג') יהמץ נ"ב, וכל חיכון יפצה מתחי פאותיו מה
טיפסם סהגד נסחין הגד" ובן נסנת טרייס גול האבן
רבינו נס' גהון וויל': [לו] וכח' (דניאל · כב) כתוב וויל'
כהגד סיאג ט' בסהגן (ס' כהגד כל הגזע הסתמי) כו
מחיה אהת סנת כל סהגן (ס' לפי להין חיכון כ"ה פ"י
כהגד סהגן וחוא להגד ססתמי ולפעלה סבלית ספטוטה
בל כנהתו), ומפה הגדת כו נס' סהגן גול יוסוף וויל'
יג'ם (ס' לפי להין מסך גול לויל). גול לו בנו
היל' כהגד נ"ל, מניה וחווד ומניה פלאו), והוא סבת כל
חותמת וטסלון, והוא גול יגול כפל וגול חיוך (ס' סהגד
סמסאל לו כמוהלך כהגד ישיל הגד הגד מיום) והוא סבת

ר"ל כפְּנֵן טַבָּה שָׁוֹגִיב, וּמְרוֹכָבָו קַמְדָּה מְחֻכָּרִים
 אֲלֹם חַגְרָף לֹו עַט מִסְפָּר קַמְדָּה הַס קַפְּ(), וּמִמְשָׁ
 וַיְיַזְוּ פְּמָמִיס לֹו שָׁוֹגִיב לְמִסְפָּר רַיו(), נְמַלְּחָה כִּי מִסְפָּר
 שָׁוֹגִיב מִסְפָּר בְּהַמְּרוֹכָבָו סְסִית הַמִּסְפָּר וְהַזָּה אַמְּסָפָר לֹו, וְ
 וְעַל דֶּרֶךְ הַצְּבָה כָּל הַמִּסְפָּרִים אֲזָר לְמַפְלָה מִמְנוּ, הַגְּנָה
 כִּי לְגַת יוֹסִיף מִסְפָּר סְנִי מְרוֹכָבָו עַל מְטוֹקָנוּ, וְלֹא
 חַמְסָה בְּמַמְסָה כּוֹה בָּה, וְכָהָת עַזְרָה נְמַסְרָה
 כּוֹה קְבָה, כִּי הַס תְּכָה הַזְּלָט שָׁוֹגִיב חַמְסָה נְעַזְמָה
 שָׁוֹגִיב חַמְסָה, יְהִוָּה הַמְּטוֹקָב קְבָה גִּנְעָה הַכָּל זָוָה, וְ

המרובע הארוך בענול (ימ), ולפניהם זה המספר (יב) יהיה ערך המשולש אל הcano (ימ) כערבו אל עשרה (ויט) ולמעלה ממנה הפק הדבר (ימ) ולטן והנה אלה ארבעה המספרים הם היקרים ומקרים שניים ועשרים כמספר כל האותיות (ימ) ואל תחשוב הבפוליים (ויט) כי הם בעצם, רק טה תהיה ברוחב השיבו באורך (ימ), והטעם על

קרני אור

בנימוס (פיר' נמצאות על ידו כלהודו וכמנין): [לו] זיל האנדי כפוי' גם' האם, הבינו סה' ר' פיגבקער כפוי' לאם' האחד גל 25, ר' דע כי טומסן דמלך לנו' חלקיים, אף טיסות מיטלן לאס, וגם מסגר יהל, ולס מסעד חסר, וגיטסן מיטלן כחסל סוג להלן כצתקנן תלקי' יהה פחוות ממנה כמו' כל' ד' מ' טומסן ב' אנטישואן או ויטלו' ג', וס' פטוות ממנה, וכטמפלר טיגל סוג להלן כצתקנן תלקי' ג' יותד יכ' ישנו' ממנה. כמו' פיב' ד' מ' טומל'תו' ו', וטלית'תס ד', ורכינטס ג', וטז'יתס ב', וחלי טז'יתס (לט'יאו' שחקן כי'ג' מכס) א', וכשה יעלו י'ו. והס יותל מיב'. ר' זיל צהلكיו יומיטו פלי'ו של'ביהו', וגיטסן הנלאס סוג להלן כצתקנן תלקי' יכ'ו צויס לו' נלה' חוטשת ומאלפת כמו' קוו' במאגרת סלה'א, וזה כי מחל'יתס ג' וטלית'תס ב'. וטז'יתס א' יעלו' הכל' ו' כוא טלמו', וכל' זה רמז שחקס נלה'מו' כי צ'ב' מסעל גו' זו' צו' צהלקיו', וכן כו' דעת' מה' ייד'יש כה'ל'כט'נדי' (פי'ל'ון) נספ'ו כה'ל'בון מלמי' ה'ה'לה' כ'ה'ל' צ'ב' מטעס חכה' האדרסה מ'כ'ר' לאס, ערמנס מסעל ב'ל'ס קו'ר'ה' סה' זיל' הז'ת כטמפל' ב'ב'עה עיין (ויקרא כו' י'ח, כמ'ל' כב' ה' ק'ב'ל'ת ; כ') וכט' האחד וע'ין כט'ב' מה' ב'ס : [לח'ה] וכן י'ה'מל' (יטוד מוליך צ'ב' י'ה') ולס תחכ'רט' (פי' ה'ה'ל) ה'ל מרכונע ר'ל'ס ה'ט'ב'ון צ'ה'יו זוג' כ'ג' ז'ז' (פי' א'ס תחכ'רט' ה'א ה'ל מרכונע ר'ל'ס ה'ט'ב'ון צ'ה'יו זוג', ר'ל'ס מרכונע צ'ה'יו זוג' סוג' ג' פ'ע'ס ג' פ'לי' סוג' ט. מכ'ו'ו' פ'ס א' כו' ז'ז' : [לט'] פ'גה' כ'ה'ל'ת'י פ'ז'י' כ'ז' עפ'ז'י' כ'ה'ל' כ'מ'ק'ו'ר' ח'יט'ס וג'ו'וט'וט' (נ'ג' כ'כ'לו') וככ'ל' עט'דו' על'ה'ס כ'ח'כ'מ'יס' כ'א'נ'ס'ק'יס', וכ'ת'כו' ט'ס'מ'ס נ'ג' כ'ו'וט' ל'ת'כ'ל'ת' ס'ה'את'. ופ'ז'ן ג'ס' (יסוד' מוד'ה צ'ב' י'ה') צ'ב'ס י'ס' ה'ז'ה' מ'ל'ות כ'א'ת'יח'ס'ות' פ'יכ'ו'ז'ו' פ'ה', וע'ין ג'ל'ו'יט' ח'ן צ'ס מ'ה צ'ה'ז'י' מ'ה'ם' י'ז'ל', ג'ל' 663 (כ'ז'ס צ'ט'ר' צ'ב'י') וכ'ה'ל' נ'ג'ס צ'ס וט'ל' (ה'ג'רו'ת צ'ד'ל' ג'ל' 663) י'ה'מל' צ'ט'ל' פ'ל' צ'ע'ל' י'ה' ל' צ'ג'ו'וט' ע'ין (ס'ז'י' צ'ל'ל' א'ג'ר'ת' ה', ו'ה'ג'רו'ת' צ'ד'ל' ג'ל' 603 ו'ל' 715, וככ'מ' ח'יכ' מ'כ'ת'ב' ; וכ'ח'ל' מ'כ'ת'ב' ט'ז') וכ'ת'ב' 'כ'י ט'ה' נ'ג'ס ק'מ'ז'ו'ים (מ'ט' לא' כ'ג'יל') מ'ל' כ'מ'ע'ת'יק'יס' ו'ה'מ'ג'ס' ד'ב'ל'יו' כ'ו'ל'ס' נ'ג'ו'ו'יס' ו'ו'ו'ק'יס' פ'ל' פ'י ח'כ'ת' ס'ה'ג'ס'ק' פ'י'צ' כ'ג'י'ל'ו' , ו'פ'ז'ן ג'ס' (ה'ג'ת') וככ'י'ל'ו' נ'פ'ה' ר'צ' פ'ינ'ס'ק'ע'ל' ו'פ'ז'ן ג'ס' מ'ל' א'ג'ר'ת' י' ס'ג'ו'ול'

מן המשגנול כו"ה : (רנג) ס"י חס נמוץ נחטף עגול סקוטרי עטרכ יתר חלק מל' סלייצית הקוטר מלמטה ,
 (ב ג') יותר אח'ר פל סלייציתו מלעתה (ה ו') ונעבה מן השטח החדר בזין סני ביטריס (ז ח ט י') מרוכע
 חרוץ , כלומר שאלכו יתר על רחצנו , כי רחצנו סלייט הקוטר , כלומר סלסה וסליס , וארכו כהוּך ביטר ,
 ח'ז חס נמלוד שטח המרכע השהוּ , כלומר סנכפל חרכו על רחצנו , נמלוד מספר מלה שטח המרכע ההוּא
 צוֹה למספר מלה רקוי המקוֹף , וכן ייחמר צפ' יסוד מספר סני , הביאו זד"ל (הנורות פל"ל נד 717) וז"ל
 אס . "ונכפוך כי עשרה דומה לאחד האנגול יסוכנהו קו הילך , ננה חס סמגו הגלכסון עשרה ייכה מרוכע
 כיiter נשלישית הגלכסון במספר רקוי צלי החטפה ומגראת , וככה חס טלית מרכע נשלישית הפליאינה
 וכשלישית הצללה יהיו סנרו כמספר רקוי וכו' , ובנה חס סמגו הגלכסון טורה , ונוילו יתר נשלישית , ונעבה
 עליו מסולס , ייה רכוע במסולס כקו הפטנן" . טכ"ל : (רנג) חס הגלכסון ד"ת טוגה , הסוכב ציל ,
 והמרכע חרוץ חרכו צה ורחצנו צלסה , וטעחו י"ח וכן במסולס : (רנג) כי יעדיף מספר רקוי הסוכב צ"ל
 על שטח במסולס י"ח כמספר צה : (רנו) ריל כעריך רקוי הסוכב ציל צלשים כמדת הילכם טורה
 הטעוד כמספר צה וכן ייחמר (יסוד מספר הנ"ל) . וכל מקפר צהו לפי מalloc ייה ערך במסולס
 נשלישית אל רקוי המקוֹף כעלכו אל עשרה" : (רנו) סלה הגלכסון ד"ת כמספר יב , קו הסוכב ל"ו , וטעה
 כשלישית חרוץ , וכמווא במסולס מ"ה , כי חורך המרכע ט , ורמכו ה , ט פעמיים ה . סוק מ"ה , ויעדיף על
 מספר קו הסוכב ל"ו כמספר ט (רנח) עיין למלטה חות רלב חות ט : (רנט) הס הותיות מ' נ' צ' פ' י' :
 (רנס) פ"י מה סאה ברוחב הס הותיות נ' צ' פ' ב' סוטינו כהורך כתמונה כוות ז' צ' פ' ז' וצ' (יסול
 מורה טמר י"ח) כתוב ציל "ונכפלו כחמתה כמכור צהוו רקוי סאה ברוחב והומיפוכו מל' כהורך להורות
 צהן

וחשבון ששה הוא חשבון שווה בחלוקת (ג'ז') ואין
בכל מערכת מספר שווה רק אחד (ג'ז') [ל'ו] וכאשר
תחבר מרובע האחד אל מרובע ראש הנפרדים
יהיה המחבר הוא הדותה (ג'מ') (להנ') ואם תשיכם
אל כסון ענו' במספרו (ג'ט') ותוציאו יתר
בשלישית (ג') יהיה הقاسم שהוא שווה
השוקים (ג'ו) במספר הקוו הסובב (ג'ג') , ובמהו

זהל אור

הנ' **אנטַגּוֹן** נטהָרְבָּן קִוּוֹת סָלֶקְטוּן הַסּוֹכְבָּן בְּעֵגָול, טֶל כֵּן תַּהֲרֵכוּ פְּחוֹת מְחוֹרֶךָ הַאַלְכְּסּוֹן לוֹ הַקּוֹטֶר, קוֹטֶר הַוְּה קַוְּ עַוְּבָר טֶל רֻומֶכֶת כָּל תְּבִנִית מַדְחָלָל, זְכָנְרִי הַמְּ, וְלָל (הַזָּסְסְטֶר זָזִי) גְּקָרְתָּן גִּיסְקָחָן וְעַתָּה נְדוֹתָה הַלְּגָוָר, אַסְטָסִים הַלְּכְטָוָן הַעִיגָול בְּמַסְפֵר עַסְרָה: (רַנְגְּ) פִי, אַסְטָסִים נְמַזְזָקָה בְּתוֹךְ מְנוּלָה סְקוּטָרוּ טַעַרְתָּה, יִתְרָחָל טֶל סְלִישִׁית הַקּוֹטֶר מְלַמְשָׂה (בְּ גַ): (רַנְגְּ) מְסֻולָּס טָוָה הַסּוֹקִים (אַ בְּ גַ). (רַנְגְּ) פִי, אַסְטָסִים נְלִיְיר בְּתוֹךְ טָוָה הַסּוֹקִים (אַ בְּ גַ). (רַנְגְּ) מְסֻולָּס טָוָה הַעִיגָול הַגּוֹכָר מְסֻולָּס טָוָה הַסּוֹקִים; כְּלֹוָמָר סְצָתִים מְלַלְטָותִיו סְוָות, וַיְהִיא תַּאֲלִי גּוֹגָע בְּקַוְּהַמְּקִיָּף, וַתְּהִיא תַּוְּסָכָחוּ (פִי, יִתְרָחָל הַתְּחִתּוֹן) הַמְסֻולָּס, וְהַיְהִיא מְסֻפֵר מַדְתָּםְהוּ טָוָה לְמַסְפֵר מַדְתָּה הַרְוָךְ הַקְוּהַמְּקִיָּף טָוָה לְמַסְפֵר מַדְתָּה הַקְוּהַמְּקִיָּף, וְכֵן יִהְמַר 'בָּם' יִסּוּל טָוָה לְמַסְפֵר מַדְתָּה הַקְוּהַמְּקִיָּף, וְכֵן יִהְמַר 'בָּם' יִסּוּל. "וְצָפְכוֹר כִּי עַסְרָה דּוֹמָה לְהַלְךָ הַשְּׁגָול יִמּוֹכְכָהוּ כִּי תְּהִיר צְלִישִׁית הַאַלְכְּסּוֹן כְּמַסְפֵר הַקְוּהַמְּקִיָּף בְּלִי תְּוֹסְפָת וְזְכָלִישִׁות הַאַלְכְּלָה יְהִי זְנְרִיוּ כְּמַסְפֵר הַקְוּהַמְּקִיָּף, וְבָנָה עַלְיוֹ מְסֻולָּס, יְהִי רְכֹועַ הַמְסֻולָּס כְּקָבְעַסְאָנָכְךָ". טְכִיל וְמְרוֹכָע הַרְוָךְ הַרְכָּבוּ שְׁטָה וְרַחֲצָוּ שְׁלָטָה, וְסָעוֹחוּ יִיחָ' טֶל סְמָתָה הַמְסֻולָּס יִיחָ' כְּמַסְפֵר טָהָה: (רַנְגְּ) רַיְלָה כְּעָרָה הַמְזָדָף כְּמַסְפֵר טָהָה וְכֵן יִהְמַר (יִסּוּל מַסְפֵר הַגְּלָל) צְלִישִׁית הַלְּגָוָר הַמְּקִיָּף כְּמַרְכָּבוּ הַלְּעַסְרָה: (רַנְגְּ) טְמָס הַמְרוֹכָע הַרְוָךְ, וְכִמוֹרָה הַמְסֻולָּס מִ'הָ, כִּי הַוְּרָךְ הַמְרוֹכָע מְסֻפֵר קַוְּהַמְּטַוְּבָה לְיַיְן כְּמַסְפֵר ט (רַנְגְּ) עַיְינָן לְמַפְלָה (רַסְסְטֶר) פִי, מַה שְׁיוֹתָה כְּרוֹמָכְהָס הַס הַוְּתִוִות נְצִיפְכָב מְוּרָה שְׁמָר יְהָ) כְּתָב חָל, וְנִכְלָלוּ כְּהַמְּשָׁה כְּמַכְוָר

העשירי (ימ) קלילים בפתח (ימ) ובבדים בפתחם (ימ), ויהיו נמצאים עם התנועות עד שייהיו ארבעתם אותיות המשך (יע), ויהיו פעמים נראים ופעם געלטים (יע), ופעם נופטים (ימ) ופעם חפירם (יע) ופעם מובלעים בדנשות (ימ), ופעם מתחלפים אה באלח (ימ), והנה אותיות הנגנון הם ארבעה ותחלתם עין ואחר חיית (ימ) (טב), ואל תזכיר אותן כאשר תפתח בתוספות אותיות הגזירות עם אותן, כי איןם פאות הנגרון (ימ), רק

ישראל אור

שלין המלך סטודט, והבני כפולים (ממ) מגרשו כמוש"ב:
(רפסה) רעל נָה נְתַחֵת בְּמִסְתָּר לְפִי בְּמִכְטָה דּוֹמִים זֶלְעַז,
רק בְּמִכְתָּב נְתַחֵנוּ פָּלָח יַדְמוֹ: (רפסב) וְקַוְנָה כְּתוּב ל"ה
בָּחוֹר (תְּהִלָּת פָּרָק טִירָה) נְסָס הַח' וְלִיל "סִימָן
מְנַצְּפָךְ כָּה בִּירְכָּתִים, וּרְחָבֶן פָּתָח עַמְקָן לְמַרְכָּן,
בְּהַפְּךְ לְעָסָות כְּתָב קְוָלָה יַפְּשָׁה חֲפִיסָה, וּבְמִקּוֹם חַמְלָא
יַהְמֵּלֶר הַח' וְלִיל בָּי נָה קְוָמָדוּ הַמּוֹתִיזָת הַכְּפָלוֹת רַק
לְיִפְוִית הַכְּתִיבָה, בַּי מַה בְּנַעֲקוֹס סָבָן גַּוּרְדָּה:
(רפטנ) וְכַن יַהְמֵּל (יִסּוּד מוֹרָא שָׁמֶר יְהָה) כָּל הַמּוֹתִיזָת
סְהָלָס יַגְעַל כְּהָס מוֹלְגִּיסָה מִמְּס הַמִּקְומָות, הַרְחָבָן
הַמּוֹתִיזָת הַגְּרוֹן, וְהָס אֶה'ח'ע, וְהַצְנִי הַחַיָּק וּבָס
גַּיְיַבְּקָ, וְהַצְלִיכָּי הַלְּסָן וְהָס דִּיטְלִינִית, וְהַרְכִּיעַ
הַטִּיעַס וְהָס זִס'שִׁירְעַ, הַחַמְיוֹסִי הַטְּפָה וְהָס
בְּיוֹמָף: (רפס) פַּי, שְׂרָצָה הַדְּבָר הַמּוֹנָח הָאַלְכָן כְּעַלִי
לְסְלִיךְ הַמָּה חַיְתָ גּוֹעַ סְפִירָ צְדִיק, וְרַעֲנוֹ מְסִיכָּה
שְׂרָצִיס לְעוֹלָס, דְּבִינוֹ שְׂהִינָס לְסִימָז, בַּי כָּל כִּיל
הַמּוֹתִיזָת הַמָּה מוֹנְחִיס לְסְרָצִיס, וְכַנ יַהְמֵּל (יִסּוּד מוֹרָא
זָס) וְהָגָה חַלְיָי הַמּוֹתִיזָת שְׂרָצִים לְעוֹלָס לָהּ גַּרְשִׁיטָל
וְלָהּ נַסְפִּיס: (רפסה) פַּי, יְכָרְחָסִית הַמֶּלֶךְ כָּמוֹ בְּבֵית

הטבטה בלשון שם אחר להם (ימ) ידטו זה
לוזה, אבל לא ידטו במקتاب (יא) ובעל לשון
הקדש ראה כי חמש מקומות הם פוצאי
האותיות (ימ) (ט), והנה שם חצים שרשיהם
לעולם (ימ) וחצים פעם שרשיהם, ופעם נופפים
לטעם בראש המלה או בסופה (ימ) (טא), והנה
זה החזי נכבד טהרראשון (ימ) וראוי שיבחר בכל
מואא האות הקל לבטא בו דרביה (ימ), וראוי
להיות האות הרראשון נם החמיישי נם הדשי נם

קָרְנֵי אֹור

מכתם יפקנ היעכגענויות: [ט] וכן כפ' (וילך פ"ב מ"ג) "וכן
הומיות יסוד, מקוקות דקוק, חלונות נרמות. קומות נסז',
קומות גלון בסלאמת גתלה, אחת ע"ש מסמכת כסוף גלון
ובכיתת פגלייטה, בומ"ף. בין פassetים וכלהן גלון, גיב"ק על
פליטים כל גלון נכרתת (פ"י שליבית גלון נעל כפה ובס
ניב"ק לקליה בטענו) דטלנדית נלהן גלון מסמכת פס פיקול
(פ"י סיוג מן פגחן) יוצר"ש בין פassetים ולגון שכונה
ושטוחה (כל טכוב ובאות גין פבייעס), וכתנ' כת' דונט גן
תמייס כפ' גם' וילך כי לנלי שודם מוגבלים ככלי הכליא
וגלון ותיק ולגון זניות וכפות, וכל האלה בכלים תותכיהם פרום
סיולוגיים מן הכליה": [טא] וכן כתנ' כת' זל נס' (נחות)
וככל סבבימט דעת מהכל גלון פרקי נפירות תל' שכחות
טיקליים (כל מלדים) לאוילס, וכפ' יונן ק"ט צ"ח גז"ע ספריד
ותלוי השותיות פעס טיקליים, ופעס מבלטים וכפ' יונן כשתייל
אב המון כהסל קו' זמי' (פ"י כי פמו אברהム על גס
הפסוק וכיס שמן היכנס כי אה' במון וגנו' (ברית' יז ה'), וכן
מיין גזע ספריד, כי הווע כי מגע ספריד: [טב] וכן כפ'
(נחות) יהמל, וחכם גדול (דקדוק גלון יטמען) מיל' ספל
דקדוק גלון, בס פספס'/פפל, "כטינ'" נפוץ כי ממן:
טהל, כי כטינ' פער חות' פויה כתהילס מהגרון:

שלשה, והנחת האחד שהוא מפ (יב), וראוי להיות תחילת האותיות מהןרוּן, כי הוא המוצא הראשון בຕבונת האדם מלמטה למעלה (יב) ויהאל"ף לפניו הה"א, כי הוא הקל מאותיות הנרוּן, על בן הוושם ראש לבל האותיות בננד האחד (יב), וראוי להיות הה"א האות החטיש; בננד חטשה במספר שהוא נכבד (יב), ואלה השרות אותיות הם קליט בטיבטא יותר מל האותיות, בעבור שם אותן הראשון מהןרוּן (א), שם אחרין אותן מסוף החטשה מקומות שהוא השפה (יב), על בן היה בית אחר אלף (מן)

א

(רפס) ר"ל כהר צו לחיותו פגש זורט ופעס מקרת, לחיותו קל מסתמס צו הרגה כסורס ומארת, וכן צמ' (להות) "צמו עיקרים כל שמותיות צאן יונאות בינות הצעירים בעבור חיוטים כבדים, חז' מהצין טהור הקל צבן", (פי' וכן הנימוקים להלן), וכן צמ' (יסוד מורה נס). ובעבור חיוטים לטיניים קאים, נס התחרט קצא, פ"כ צו היל' ברושים (פי' פ"כ צמו מנייחי הכלZN ד' חותיות ממוגן הטיניים ורשות לטירות לבבזותם) וצמו הצי'ן לבדו משרות וסדרתו מעט, תחת "הסר" "צכה לו" (תא' קמד עט) "שלמה היה" (צ'ה ה' 1) "צגס הו" (בריה' 1, ג') (פי' וצמו הצי'ן לבדו לטימות, וצמו בו ממעות בIALIZED תחת מלת העטס "הסר" "צכה לו", עמו השרי כעס האל כל צכה, "שלמה היה" ג'כ צערו היל' צגס הו" נ'כ עמו באלר כו' נס) כי זיין ולידיק וסמן'ך טפס חותיות הסריקה (חותיות ושרץ נקלחים. כפי בעל הכלZN חותיות הסריקה, הקמפה לר' נ' גנאל צער ב') קטיס מולד, ג'כ חות' קרי'ס, וכפ' בגעריס הקטניות של' יוכלו לבטה צו עד ציתנדלו ויתחזקו חלי' כמותה: (רפ'ו) וכן צמ' (יסוד מורה נס) ע'כ הוילכו לסוס האלט חותיות האפסה (בום) מצלטיים, וכינויו אלף סרכ' וכו' הס'ח', (לפי טקה' כנד' נמכתה), וכן צמ' (להות) ובעבור צמו רוצ' היל' (פי' הטיניים לעיקרים) הוילכו לסוס רוצ' חותיות האפסה מארתיס" (פי' כי כולם כמה מקלחים חז' מלפ'ה): (רפ'ו) פי' לי' מלמפס הגרון וולקורי סהיר וולקורי הכלZN: (רפ'ה) עתה ייכל סח' ויל' סדרול חותיות של' ניתן, וטעס קלימת האל"ג' נס' כני'ת וכני'ת לפסי הגימל' מד גמידה, ויתהמר כי האל"ג' כו'ס רה' לכל' בחולות כנד' סח'ל טקה' רה'ס סמספריס, וכן (יסוד מורה נס) ובעבור חיוט הפל'ג' האל' מגרון וכו' לפלי היל' ע'ל' צמו'נו ברה'ס: (רפ'ט) עיין למלה הערת רה': (ר'ג) כו' האל"ג': (ר'ה) ר"ל חות' ב' מן בום'פ': (ר'ג) וכן יהמל (להות) הלו'ת הנקלת ניש'ת יתכן טתקנו המתכרה מתאר האל'ג' בעבור טהיון כה'ק' תלחות קגרון יותר מחותיות האפסה (פי' כי חותיות האפסה הס' במלח'ט חמימות'ת מכברון, והאל'ג' כה'ק' בלט'ונ'ה תלחות קגרון, ואחריה ניש'ת הלה'זונ'ה תלחות האפסה) וזה רה'ס חות' מהל' חות' וטניות מושג'ה היל'ת" (פי' ייכל על הכלZN) וכן כה'ב צמ' האפסה כבודה, לך' נס בתא' כי בכינ'ת כו' הלו'ת האל'ט'ון טקה' כטונ' טוחון (פי' מלחמות האפסה):

אות לברה בשתים תחתיה פטה (י"ט), ולאלה
שניהם (י"ג) עין חיית כבדים מאד, וכי שלא
נ Heg בנו רותו לבטא בהם לא יכול לדבר גם כמו
העכום (י"ט), על בן נבחרו האלף וההיא (י"ג),
גם בחור מאותיות החיך ניבק שהוא אחד הנرون
חוקים והם י' ב' (י"ג), על בן היון ק'
בашרשים, ואותיות הלשון דטלגית שם השרים
שרשים והם ד' ט' וחררים בחור (י"ג), ואותיות
השניים זכריע כולם כבדים, וחקל שביהם
השיין על בן בחור והניהם האחרים (י"ג), על בן
הווארך לקחת מאותיות השפה שהם בומ"ף

י'ג

וזל היה שהוא מוגלי הלהות, וכי כל הות סכתתכיה
הוות, המילוי של הות הינו מוגלו, ל"מ הותות
אהח"ע מוגלו נוכנרו, וזה כהן תבטהו הותן כלו
סמיולי לא יכול כנטהו הותו כמיולו אלף, המילוי
שלו למל' ופ"ה רפה חינט מהותות הנגרון וכן כל
החותיות: (רעת) ל"מ אהח ע, וכן ביהר במל
ביהר ימוך, וכרכ"ג ביהר לך דרכ' לחחת
בזה ובניהם כהומייתם כמו אוניהרכי: (רפ) ז"ל "זהה
שניאס" וביהר ימוך יגרום "זהה השניאס": (רפ) וכן
יהמר (יסוד מורה טעם יה) "שניאס כבדים" (פי) חיית
זהעין) ט"כ נה ימלו כמכתב נקרים (פי) ע"כ נה
כמלו כמכתב לשות העמים עין לפ"י זהה, כבל
כליות) ולא יכול לנטה נס מי זהה רגילה כנורו
זכן כתב בס' שפה נרורה ונגער הקטן לה יכול לנטה
בנס, נס הולמים כולם נה יגעו נס כל גוף
טיבלו כוים: (רפ) וכן יהמר (להות טעם החותיות)
ונהר במנור סירות טהלה וטהר קליס על הלהון
שמעוט משפטים, ולא כן חיית זהעין, פ"כ נחים
מייקרים, וכן נה סדר מוגלו, העין כמה הות
פייגל בתהלה מהגרון, ואחריו חיית וחדריו טהרה,
ואהדריו טהלה, והכל מושך לדעתו זל, כי אהלה
והטהר כס יותר קלי המנתה מכל החותיות, והטהלה
קלס מן הטהר, וכעין וכחית הס פירוט כבדים,
והטהר בלבד מן חיית, ולפ"ז טהרה נה צליishi לעין
והטהלה נה רכיני לו, וכט' שפה נרורה יהמר טהלה
נה צליishi לעין, והטהר רכיני לו, ועין (למלה
הפרה רעה) וכן יהמר (יסוד מורה טעם יה) "ט"כ
ובחרו המקרים טהלה והטהר חלי וזה כמלו סרכ
וחדיו משרות (פי) הטעירים מהלקיים זה כמלו ע"ח
היא, טטיס נתנו לסרכ ע"ח, לפ"י נס כבדים,
זה' וזה נתנו גם לטיטות לפ"י נס קליס: (רפ) וכן
(יסוד מורה טס) "ובחרו מהותות כחין הרגזוניס
ולס' י' גס ב לטיטות סמכים לא פרלטוניים הנבחרים"
(פי) לפ"י טהיר סמוך אהלה התיו ממולו טכנו
אגחרים לטיטות משרות לטלות: (רפ) וכן
יהמר (להות) "ומחותות החירות בחרו טהרי טס הקלייס
(וכט' י' ב') ומהותות הלהון קרוכ מטליס (פי) טטה
כולם משרות חז' מדלה וטהר), וכן בס' (יסוד
מודה טס) ובחרו מהותות הלהון טnis קרויס מטליס
זס' ג' אס' ח' ובחרו טס חמץ, וטלטול כל טל
הלהון טמוינו מכמתטים, ובחרו דיזה טמלטי,
טמוינו מהעל נל כל החותיות וקרואו למיל' מגאות
לימוד כי פיקרו לדעת מה טהר סדר:

שמות ג שםות

עוזרא

ב) (ז) נבהא קובתו (יהו' לא ה) (טו) ויצא נסף
בסוף כתו „ואתיךיהא“ (שם מא טו) (ז) ההלכוא
אתו (יהושע י כד) (ז) גם נראה בראשונה
וזוא נסף אתמול (шиб ה ב) (ז) איזרען
(אייב לא כב) (ז) ובẤצע ותאונייתו נהרות
(ישע' יט ה) (ז) ויכתב בסוף ולא יבוטא בו
כטו חטא (דבר' בן בב), ופעם יהיה חפר כתו
„על כם יה“ (למטה יי טו), ויתחלף בהיא האמן
(ירמי נב טו) האמן (шиб יח כט) (ז) גם ביזיד
תתימרו (ישע' סא ז) יתאמרו (תה' צד ד) (ז),
גם בויו במתטא, ולעתשה תמרו (шиб יט
יד) (ז) והגה השלשה אותיות הם ראוים שייהיו
לסיטן בראש ובסוף (ז), והגה האות שהוא דזיד
שהוא דומה לאחד (ז) שטוהו בסוף סייטן
המדבר זכר גם נקבה, בפעלים שמרתי (תה'
יז) אמרתי (שtot בג י) ובשותה בסו שמי
(שם שם טו) ושמוהו בראש סייטן יהיד זכר הוא
דומה לנוצה (ז) כמו שספר עשרה (ז) דומה
לאחד (ז) ושמוהו בסוף הפק זה סייטן לנכח
הנקבה רעי ראי (шиб' בא י) למען הגזפרי
(יהו' טז טנ) (ז), ובעבור כי בספר דומה
לאחד, היה ליחס (ז), ובעבור להיות העשרה

ונם ווינו אחר ה"א (ה), וט"א אחד עי"נ (ה) ,
ודגשה היה לו צורך לשום עוד שנים אחרות עד
שיניע אל ה"א , ושם האחד טחחיך והוא
נימ"ל (ה) , והשני טהלהון והוא דלית (ה) ,
על בן הוצרך לשום ווינו שהוא מהשניים (ה)
אחר ווינו , והנה יש לו צורך לשום אותן רבייע (ה)
שהוא כננד ספר העשרה עשירי לאותיות , וכבר
לקח מהענון השנים הנכבדים והטבוארים (ה) ,
ומהשפה הקל הנכבד שהוא היינו (ה) ואין
במוצאים הנזרים קל אותיות החיך , והנבחרים
הוא היין , נם הב"פ . והיינד יותר קל (ה) והנה
ארבעה אותיות (ה) ראויים להיות אותיות המשך (ה) ,
ובעבור כי האל"פ כמו האחד , על בן נבא
נעלם עם כל תנועה (ה) , והנה עם חולם ראש ,
עם קמ"ץ נدول ראשים , עם חיד"ק ראשון ,
עם קס"ץ קטן (ה) ראשית , עם שורק (ה)
פסע פארה (ישע"י י, ל) ועם פתח נдол
לחתפות ולנדת (וכרי"ג א) , עם פתח קטן (ה)
עשה פל"א (לטטה טו יא) , בעבור היינו ראש
שפטונו סיטן הפטון זכר נם נקבה (ה) , ובעבור
שלא יסכא נראה באחרונה , על בן איננו סיטן (ה)
רק פעם יתהלך בה"א קראן לי טרא (רות א

א

עס קוייז צמלהת **"ההַלְכָה"**: (שיד) הַלְכָה נומפָה :
(עטנו) וכן כתכ' בס' (מהזוניס) "ולט כי יק חלפיין
ברחוב המלה נומפָים צצמות כהַלְכָה חֲלוֹפֶךְ" וועל
"וחזרעי" כי לא נמלה מלטה **"הַלְכָה חֲלוֹפֶךְ"** נכתוב :
(עטנו) וכמכלל כתכ' הַלְכָה ווֹלֵל **"וּמְלָתָה וְחַזְוִינָה**

הַלְכָה נומפָת, כי מטאפעו ווּגְיִינָה כֵן דעתה המדרקיס,
הַלְכָה דעתה כי הַלְכָה נומפָת, וכהַלְכָה תמורהת הַלְכָה
כהַלְכָה **"וְכָל מְלָכָותִי חַנְחַלְתִּי"** (וישעיה סג'ג): (זיו) הַלְכָה
הַלְכָה כֵן כמו הסמן ווּגְיִינָה קבוץ ורכז: (סית) סיו"ל
הַלְכָה מעניין **"וְלִי הַלְכָה רְמִירָךְ"** (דכר' כו' ים) יתלהמרו
כל פועלן חזון (תלי' נד' ד) ופי' תפימרו, תתנדלו
וחתרוממו, וכן בס' (מהזוניס) ווּגְיִינָה הַלְכָה במקוס
הַלְכָה צצמות ברוחם המלה, כמו **"וְהַתְּרַחַ הַלְכָה"**
(ירמי' כג טו) ווִתְחַלֵּף הַיּוֹדֵל כהַלְכָה, וההַלְכָה כיו"ל
ברוחם הפועל **"וְכָכָלָס תְּפִימָרוֹ"** טהורה מן **"יִתְהַלְמָרוֹ"**:
(סיט) תחת **"תְּהַלְמָרוֹ"** כי סרטו **"הַמְּרָא"**: (סכ) בס'
חוותיות קוויז לטי טפס נרחים ג"כ, הפיילו מה"ה
תביה נומפיק הַלְכָה להַלְכָה להַלְכָה נרחות בטוף ולכך חיינו
סימן: (סכל) וכן יתלהר בס' (הזהח) **"וְחַסְכָּוּ שְׁסָרָה**
דונה להחל" זעיין (למעלה חות רכ): (סככ) ולכך נמלה
ממץ, וכן יתלהר (להחות) **"וַיְסַבֵּבְיָה יְהָלָמָד"**: (סגן) ססימנו
יתheid טהינו נמלה כתו **"יְשַׂבֵּבְיָה בְּגָרָר"**: (סגן) ססימנו
יוזל: (סכל) ססימנו הַלְכָה, ורק דומה ולכך חחד
ממץ: (סכה) וכן בס' (מהזוניס) **"וְיְזַעַּד בְּרָחָבָה** המלה
סימן זכר ייחיד לו רציס בכל הנינויים כתו **"יְשַׂבֵּבְיָה**
"יְשַׂבֵּבְיָה בְּשִׁלְיָה בְּשִׁלְיָה וְכֹו", וכטוף המלה סימן
נקכח בכל הנינויים לנכח הוא נכווי כתו **"תְּבִנֵּי תְּרָאֵי**
"רָאֵי", וכן (יסול מורה) **"וְיְזַעַּד תְּמַלְתָּה זְכָר בְּעֵלָה**
וסופו נצון נקכח **"בְּרָאֵי וְרָאֵי"**: (סכו) וכן (גהות)
"וְיְסַבֵּבְיָה יְסַבֵּבְיָה כְּעָבָרִיה הַעֲבָרִית":
וכן

(רגן) וכן יהלום (למות) והנה כי אהר שה"ה (ממולא הנרון) בס כי"ו (ממולא הספה) : (ל"ד) וכן (למות) יהלומי העין (ממולא הנרון) הפש"ה (ממולא הספה), וכן (יסוד מורה בס) וככה היה הפש"ה לוי"ו, וגהה הטעין פ"ח : (לה) מניב"ק : (לו) מדתלנית : (לו) מוששר"ץ : (לה) הרבי עלי מהרבעה חותיות (לה) מוששר"ץ : (לה) הול"ף וכ"ה : (ה) הוּא וַיְזִיר בס פול כמוך : (לה) הול"ף וכ"ה : (ה) כי יכול במדרגת האחד, וככ"ף במדרגת הטעבה, וכי יכול יותר כל מן הול"ף וכן נבחר נשים מסירוי לחותיות : (ה) ר' ל' חותיות אהנו"ז : (ה) ולה כן דעתו ברשותם מ' מהזינים (ל' ה) בס (עו' ב') בס הנadol סמלקליקיס, וכט' ספה בירולה (ככ' ב') משלקליקיס כי רק בספה אווי מהותיות כמוך ולה הפש"ה : (ה) וכן יהלום נם' (למות) טהולף ייחוך נם נעלים אהר כל תנוועה, וכט' ספה בירולה כתוב שוז מפתח גדוול, בעבור סיינוע לעולס יהלוי נמה גראיה בא אחיך (בר' כ' לה) ולפ"ז, לה תמלת הול"ף נם נמלס רק יהלוי בס חנותות, כי הוילג צזה פתיהם גדוול, ומיון כוחורי להידתו על חותיות הול"ף לות 47 : (ה) הוּא זיל"ז : (טו) הוּא קבוץ : (טו) הוּא פגוי'ל : (טה) פ' הוּא סימן מ"ב לוכר ולנקה, כמו אפקדר איז'ה הוּא מ"ב לפניות : (טנ) הול"ף קייג נמה אהר בתנוועות הנזכרות למטה, ואינה גראיה לטולס במו"ף, כי אין דין נמה גראיה נהג בול"ף, כי מרפיון הכרתה אין כה כה להיות נם גראיה : (ט') טרה : (ט'ה) האול"ף מן "גנאה" ת' פ"ה הנקה : (ט'ב) וככתנה הול"ף כמוך יהר הפש"ה, וכט' דחות יהלום על הול"ף ואתייקיה, וכן רחוי להיות אהר כל ה"ה (פ' יהר כל ה"ה הקמולה בקמן גדוול טמושך עמו הול"ף נם גמתר) : (ט'ג) האול"ף נם גומפת

כִּי הַזָּבֵד הַנִּיחוֹ בְּלֹא סִיטֵּן אָמְרוּ, (ז"ג) אָמְרָה
קְהֻלָּת (קְהֻלָּת יְבָח), נִסְמֶה הַיְתָה סִיטֵּן נִקְבָּה,
בְּפִזְעָלִים בְּעִתִּידִים, אֲשִׁמְרָנָה, יִבְחָרָנָה, *)
נִשְׁמָרָנָה, תִּשְׁמָרָנָה, יִשְׁמְרוֹה, שִׁמְרוֹה,
שִׁמְרוֹה, וִסִּיטֵּן בְּשִׁמוֹת נִעְרָה בְּתוּלָה (דָּבָר) כִּי
בָּח (ז"ג), וְהָה"א נִוְסְפֵּה בְּבָנִין הַבָּבָד (ז"ג) נִסְמֶה
בְּבָנִין הַתְּפִיעָל (ז"מ), נִסְמֶה הַיָּא מִזְבְּלָעָת מִזְוָה בִּידָך
(לְמַטָּה ד ב) (ז"ט) כְּמוֹ יוֹ"ד „בְּטרָם אַצְרָךְ“
(יְרֵמִי א ה) (ז"ג) וְאַלְיָף „נַאֲבָדָךְ כַּרְוֹב הַסּוֹכָךְ“
(יְהוָיִךְ טו) (ז"ט), וְנוֹיסָת בְּאַחֲרָוֶנָה אֲשִׁמָּעָה
(תְּהִי פָה ט) (ז"ג), וּבְשִׁמוֹת כְּמוֹ לִילָה (יִשְׁעֵי) בָּא
יְבָח, וְהָוָא גַּעַלְמָס עִם קְטַץ עִשְׂלָה, וְעִם קְטַן (ז"ג)
בְּוֹנֶה יְרוּשָׁלָיִם (תְּהִי קְטוֹב) (ז"ג) וְעִם פָּתָח
קְטַן (ז"ג) אֲשֶׁר אַנְיִ בְּוֹנֶה נְדָהֵב ב ד, וְעִם
חוֹלֵךְ „כִּי פְּרָעָה אַחֲרֵיךְ“ (לְמַטָּה לְבָב בָּח), נִסְמֶה
שְׁלָמָה (ט"א א יז), וְעִם שְׁוֹרָק „לֹא יִקְרַחָה
קְרַחָה“ (וַיַּקְרִיב) בָּא ה (ז"ג), וּבְעַבְורָה הַיּוֹת הַנִּזְוִינָה
פָּנִיצוֹן מִתְּחַבְּרוֹת הַשְּׁפָתִים (ז"ג) עַל בָּן שְׁמוֹדָא

אור

(ס"ג) האנשים אשר צהו הלייך הלילה; (צמל) וכן
(מלחיניס) „הכ"ח יברת כוח חלוגה סימן לנוכח להת-
ככל הכנויים נפלו וכסמות כמו שמרה וחכמתה
וגדולה; (צמה) ז"ל „המל" כי הויל ז: ז: ז;
ז' כו"ה כליה טימן: *) וכבר יתק „יסמאנר" ;
(צמו) וכן (להות) וכسمות יס ה"ח נוסף (פי' נוסף על
הארט בסוף המלה למי' ל' נוכח) וכו"ה סימן ל' נוכח כמו
צדקה, ישועה, תעודה, וכולם מלווה (כלין הגז-
עס ה"ח הנוכח). (צמו) וכן (להות) יוס ה"ח לנכון
כלכל נוסף הנקלה לפועל השמיד הכרית הוציאה
הויריד וכו"י: (צממ) וכן ז: ז: ז;
ז' (להות) „וכן עטס ה"ח התחפטל פועל טבר (פי'
ה"ח התפעל נס היה טימן הנכון כמו הפעיל הנזכר ב-
למעלה): (צמט) וכן יתמר (להות צם) ולע כי יס
ה"ח חסר והוא מלת הטעס, רק כו"ה מכולע
כמו מהבצע (ברא' לו כו) (פי' כי מלת מה מהונחה
במקף, ולע יתכן לנוכח נס נסתר מה תנועה קעינה)
הנה חיננו במשמעות, רק נטה נונחת, והנה מלבים
תכלתו (ישע' ג ט) מזה נידך (צמוות ז ז)
חיננו לא במשמעות ולא במשמעות. (חנן נדנשו כלמ"ל
והז"נ במלות ההלת למסרון ה"ח): (צג) בטהרשו יוצר
ויזל הארט נבעל נדנש הלא"ק: (צג) מנגנון נדנש
ומטפטו אבדך, וניפול חל"ף פ"ח הפעל להקל
הקליה מסני פגירת שני הולפי"ן הוטלה תנועתה על
חל"ף התיית"ן: (צג) חחת אשמע: (צג) ר"ל קיע"ץ
קמן טהור ליר: (צג) הגו"ן סמור לה"ח ניר:;
(צג) טהור סגול וטיט זה נינה, לפי להנינה מעלה
הת התייך הול מדרגת ת"ג: (צג) פיו"ן ניחורי לחידת
הה' ז"ל הערה 49, וטס רביה כי ה"ח לא תנומ
הMRI פירק זורק, ופה הנויה כת' ז"ל לא יקרמה
שהה' תנומ האלי פירק טו"ז הפטס לזה, ז: ז;
ומה במאלה שפכה האלי (תב' עג ז) כתוב כת' ז"ל
(להות) וחין ז: ז שפתק לי שפכה כו"ה ויז' במשמעות
(פי' ה"ח במלת שפכה ז: ז: ז) ריהם נהנה ונסתרת
במשמעות, וכחלו ריהם ויז' נסתר: (צג) כי כו"ס
מלפעטים, וגס' (ימוד מורה) וו"י"ו כדמות וו'
כפמו. ס

בכלל כל השבזן, על כן היויד באחרונה כו^ל
סיטן רבים בסמוכים יְדִי נשים (אייבא ד י) (๙),
ובסתוק אל המדבר יְדִי נטו שטחים (ישעיה מה
יב) (๙), והיויד יטצא נעלם עם חירק בְּגָלִי (תהי
כו יב) (๙), ועם קטע קטן בְּגָלִי חסידיו ישטור
(ש"א ב ט) (๙), ועם קטע נרול יְדִיוֹ בְּגָלִיו (๙),
והיויד תחת ה"א (๙) הנה יד ד' הויה (למטה
ט), ואתה הויה להם לטלך (נחמי ז ו ז) (๙)
ותחת ה"א יחסיוֹן (תהי לו ח) חסה (על), והחת
אל"ף „בל פקדוי כל ישרתי“ (שם קיט כב) (๙),
ויטצא נספֶּה (๙) יצהර (במד' יח יב) (๙),
היושבי (תהי קבנ א) רבתה (אייבא א) (๙),
והה"א שטוהו סיטן הייש הדבר (זט) כי בן טעם
„הא לכם זרע“ (ברא' טז בן) (๙), פעם למתה
הbumchanim (במד' יג יט) הנהייה (דברי ד לב) (๙),
וסעמים לדרעת המבוואר האיש, העבר העברי
(ברא' לט יז) (๙) האנשים (שם יט ה) (๙)
ובאחרונה סיטן לנקייה לשון עבר נס בן בשנות (๙)

יְהָל

א'

טוכידיו בכנוי (๔๔) כי הוא היה קדוש, על כן
הווצרבו הקדטוניים לבנותו (๔), ופירוש זה זכריו,
כטו זה שטי כי הטעם בפול (๔๖) (טן), והעד
שאנחנו קוראין אותו אללים בחתברו עב
א' ד' (๔ג) שהטעם יש הוא אדון, ובאה הטל
על דרך לשון רבים דרך כבוד כמו אללים,
על בן האוטר לשם כמו לאדם ארני שאל (בראי
מד יט) (๔ג) טועה הוא (ז). ועתה אזכיר
הטעם (๔ג), דעת כי שלשה עולמים הם, האחד
הוא השפט, והוא על טולות רבות, רק שלש
כוללים (๔ט) והאחד (๔ט) המתוות והם שבעה (๔ט)
בננד שבעה המתרתים (๔ט), ולפעלה טה
האמהים, והם על טולות רבות, ופעלה (ז) טה
החיים וטולותם רבות (ז), והאדם לבדו הוא
בפעלה העליונה בעולם השפט, והשני יקרנו
בעצמו בנוטו, גם בנטשו בננד מהשנתו (זג) (טד)
נאם בעניינו ובכל עסקייו (זג) וטהו, וחכמי ל-
דתו המתינים שם הבלתיים שם שטוריין, כי

יחל איר

העמדויס וככפל להלכיק הנטהיס", וכט' (הט טער ג) ועוד טמו ואיז כפול, כי לא יכטה הגדס נהיית כוה, כי אם נזוס צפה על צפה (פי' והס סnis לhn גס הוו' נמאנטו כפול): (טנה) וכט' (להות) "ויבן ויז' דנק עס פועל עבר מחרי פועל עבר כמו מי פועל ועתה (יעי' מה 7): (טנט) וכן (להות) "וכו'ו' נמהלונא צזוק סימן לטעון רביס נפעלים אחלו יסתהו (ח' כב ל) ענבר, ועתיד יהכלו ענויס (טס' כו): (טט) למ' טס ממולת חלק כמו קומ שור: (טט') כמו שטראה: (טטט) ביה נחולס להבדילו מן ירדפו לשון: ז' רכיס, וננה כולס כחולס לי כוח :: לשון יתיד: (טטג) הדרנס להסרון מות ישטרנהו: (טטט) כמו אטרנו: (טטה) ושמענו ועשינו (דבר' טטט): (טטט) ר' אהוי: (טטט) וכן יהמל (יסוד מורה) ועתה הדר נעל החותיות חמץ, טס יסוד הטע ננכדי": (טטט) הו אהיה: (טטטט) אדרני ה' אלhim רק נלטען קוי'ה כתהנו וכן יהמל בס' הטע טער ה' ומטא רכינו כי הומרו לטני פרעה וכל יטראן': (טט) וכן יהמל בס' (הט טמר ב) אנוגל, והוילכו לננותו נמלת הדרון ר' אהוי)

מןו אל, והוילכו לכנותו נמלת הדרון (ר"ל אדרני).
הוילו כנוהו נפוץ ביותם נחרץ עמלה. כי אדרני סס
נווי אדרני הוא אלהים: (צעה) כי הוילו הכל סס
העלס ממוק למלת אדרני חנחנו קוראין חותם אלהים
לבעיה חותמו כתיבתו: (*) ונמקח"מ "וְשָׁטָעֵס":
כך כמו הדרני בחל"ה: (צעד) כי ר' אדרני בקמן
על תורחות האס הגכgal: (צעו) בחולן רמו - ז' עלי^ה
החת, פי' בסיס הלויס במערכת הכוכבים,
חננו הפסלים ההלויים במלויים: (צעז) ונמקח"מ
נחות, נדל, טופרת, ברזל: (צעט) ובס ו'
בכ, לבנה: (צפ) ונמקח"מ "וְלֹמַעַלְהָ": (צפל) ונמקח"מ
אלס לכדו נ"כ שכעה לדנrios, ובס הילו הרכבת
כלס נפאות בסיס רוח חמיש, ובס המתו"ה.
(צפן) פי' לדרייו שכחו המעלות האלס דומס, גוונה.
בכולם נדרס וטמון, ולא יתג נטור הפעול עד להאלס.
בגנוו וצמקיו וכל פנינו, ונס ננסכו יקי' צפינו ז'
פמנון

קרני אור

[מג] וכן פ"י רע"כ ועיין כסי דב"ז ז"ל "וס"כ מיל' למלאך
חקל וי"ו בל"ג יכנה מדס ח"נ פ"ג כלותיהם וזה וזה
לוד ולויל שמיין הומל חוטו חל"ג זכיניו" ועיין מהלכי רב"י
ומיין כפי הכלזנ"ס צפ"י פ"ג א"ת ב"ש וכיהולו פ"ג קני קני
על למפלס פלה כ' מה בכיררכתי גוז. [טר] סגן כהונתו
נדנוד כנגד מחצנותו, צלפי יהמתן ח"ז צ"ט כלל ננטז
כמחלות בסוג הצלל, טלמיתו קי"ח כלטוי מטבחם, יודע
ותכיר עולם והת לכוונו, תפן נטיכ לטולס, ולחין רפ' יולד
מלזטלה, וככינוי נדעל וכחפן כה מפתח קחותם וסלמיון
ובאהר ככחות כתיזוי (רנ"ק): [טה] ומיין כפי (לדיניאל י' כה)
ובס' יהאל, וכצולס כצליבי סוג מתחת לרקע, וכילו אלה
גופות לקות, גב' פצעות, וגופות ים בס' נטימות, גב'
רמות, גב' נסיבות, וסגולס לאלו סוג סוד זה הבטלים הצלל,
וכנעלו נכרה, ואסמו קדורה כנשות פטליונות, פ"ג, ס'
לבניין בדק מדקיע וחתמו, כי"ו כשתענש כלתלי ביטורי,
יתחיל ס' בס' כבינוי וחתואולס, וס' כו' גופות לדקיס קפיש,
ו בס' קיפידות סדרקיס, ותליך ממלוכך, וגופות בסבב נסיבות,
אלא כטמת, ותמלחס בסבב כוחית, וס' חי, ותולדת בס'
בנאס ממכלת וחמל כי כהילס לאלו סוד זה בטולס, סיינ'
בפמו ווילו כחועל מתרdemתו בעס' כהמייתי כל כל בגמיה,

ונכענול ככודו ונודל מעלהו לנו ריו גלגולתו בכל מקום
והו א עיל לנון רכיס כדרך אלהים". ושם שער ח'
ע"כ הין אהנו מזוכרים הות�י"י כתנו כ"ה בכ-
הפל וכחינו כתוב, זה זכריו : (צעכ) פ"י כבש ב-
וישונת קרייהו מכתיבתו, כי הין אהנו רחים
(צעג) ובמקם"מ הני' כמו לאס אדרני נקיל
הלוין ע"ד לנון רכיס כמו אלהים : - (צעכ) טו
העולם היפל כל יעדנו רגע חד על מתכונת
וידעוט כי המערכת משנה הכל רגע, וע"כ י-
הני' "האלל" : (צעה) והס והב, כטפ', כספ' פ"י
כוכבי לכת, שבתאי, נדק, מהליים, חמץ, נונה, כוי
ומעלות זו למטה מזו" : (צפנ) פ"י כי יס
המזוניות בסיס קה, והס, ולימות, ויכנות, גס
והנכנסה במסכלת, זה הדבר יונן על דרכיס רכיס :
פי, עמלות הכחיות הפל, עס הרוחני, הילך שאות
ונס זאת גס יהול יקרנו האיני, ועמו היפל והקילוף

הפרטים אובדים, דטו אותן הטענים הכללים העומדים לצל עז על טים רצים תטייד (๔), והעולם האמצעי על מעלות רבות, והנה החמשה הכוכבים המשרתים סעeltas נדולים (๕) כי הם עוסדים בעצם לא יכולו ולא ייחtroו, ולא תשתנה תנועתם (๖) ולא תוסיף ולא תניע, ולא יעלו ירדו רק כמי הטערת (๗) יש להם שינויים רבים, כי פעם הוא הכוכב בקן המזלות (๘), ופעם שמאי (๙) ופעם ימני (๑) רב או טעת, ופעם עליה בנלנוו הקטן (๑๐) נס בנלנוו הנדול (๑๑) שהנה מוצקי (๑๒) רחוק טופאך עם ראש התלי או זגבו (๑๓) לא תראה השטש אם היה ביום (๑๔), ואם הייתה לנכח השטש יסתה, ופעם יעמיד, ופעם ישוב אחוריית, וכל זה בנד ארין, ופעם יראה ופעם יסתה, ופעם בסורח, ופעם במערב וערכו אל חבורו (๑๕) וגם אל צבא השטחים טלמעלה, גם אל הלבנה לא מטעם משתנה עד אין חקר (๑๖), כי פעם

קרני אור

ישראל אור

אָבִן

ולא ערך זה לזה, ותנוועה אהט להם בלוי הנברא' (שס ליה ב) (טז) ועד היום לא אטר בכח תופפות ומגראות (טז) ערבים אל הארץ שווה, כי אן יהל לעבד את השם כפי נדרו, על כן אטר יתרכז „עתה ידעתני כי גדוול ד' טבל האל הייס" (לטטה יח יא) (טז), והבב נהייל ריה והעד „וישאלו איש לרעהו" (שם שם ז) ועוד הקדושים שאינס נופות ולא בנוטות בנסמת האדם, וטעלותם נשגבו סדרות הנקויות בנגדם (טז) (טז), ובעבור שראה „אדם" כי ימות הוליד בן לחיות היטין שמור, והנה קיבל כה מעמד על הרך כלל (טז) על כן אמרה הוה „קניתי איש את ד'" (ברא' ד א) (טז), ובני הנטאים היו מתחבידים, אולי יקבלו כל אחד כפי בחרו, והנה בשם הזה יתחדשו בעולם אזהות וטופתים (טז), ובאשר נאמר לו וזה השם הנכבד בקש אותן וטופתיהם (טז) העיב לא הטענו בספר קהלה, כי ידבר על המעשיות אשר עליהם אין להוסיפה ומהם אין לניעו ואין כל חדש, כי החכמת העליונה *) : בשם כפי בחרו, על בן אטר „הכירו את אלהי

ידל אור

שיטור ומלה התקת, וליה נריה כה' מלה מן הצעדים
הנזכרים: (תיע) והחכמים הקדמוניים התרו לפיו טוונס
טהין לנגן כזה וכוכבוzos תנוועה עמיות
לא כלט מורה וליה כלט מערכ, זה שמהם-
כבודתו ומתייתת היהול סבוגו לא הרגיסטו כהס הקדמוניים
זוס חנוועה והפכו כלט זוכתים ונvais לעולס, וטינוכ
בנגנאל זה סביב מרכזו טהו מרכזו כהן, נס כוּת
מערכ למורה, אך נתנוועה כבדה מהויל בଘור
וינווון רג: (תיע) פ"י שבעות והס בסכל המוקסר
ככחות היוניות, וכחות הנומח הס נקלות כלתי קיימות
בלז פינוי צערך אל סכל נקי טהט, וזה כל מלח-
עוסה דבר להזס לא יומיף וליה יגרט, ויהר בפ'
(למעט כנ' כה) כי אמי בקרבו, מצל לעגול טהנטודה
כהן קרוינה אל כל מפרק, והנה עליותו חלק ההזס
האנכדר, וככה יפלס המקרה לשם תעטען בקהל
ועשית את כל האמר לדבר (פס סס כב) (רג"ק):
(חיג) והנה יהר עיזה הטולס הרוחני "סכוון כבוד וכובע
עומד": (תיע) ר"ל קומו: (תט) כוונתו טעמיותס
והיותם וחיותם וכחס ופעולתס טהנאלס הכל לאחד,
להיותם כלתי גופות, הייח סכל מונבל בגובל, והויא
כעלוון סכל ההזס האנכדר, סכוון סכלי בל נבול, וזה
יהר סכל ההזס הוה מעמידס בהשכינו ית' את עליות
בדרכ מונבל בל זה הכליק סגס כהס יגור התחס
מעלות ומדרגות ועיין למטה כנ' כ, נס' הנה-הנכי
ויר טהינס גופות וליה כנופות כנופות כנסמת האלט:
ההנלייס האר טללו מטבחס בל� יטמל מתחנתס בכט
קדושים טהינס גוף, והס נפוזות הכוכבים (לעימתו)
בזוס דבר, וכיה כרייע לו, ועיין סס כפי' הה'
סיס רגיס: (תככ) וכן יהר הא' זיל סס מלה-ולדת
זהו במתלה בעמיס" (ר"ל העס האכל נמא כהן
קיים נטולס), וכן יהר (יסוד מורה צער יכ')
יין האלט טומל בכואיל קין, טל כן חמלה קניתי היה
לאה כלן חלט מוד כה ההס כרהי ערד שחלט מען
בלט מלת הלאים וויאן חפריו ההס סמוך אל הלאים
תכנ) פ"י בסס בטאט יתמודדו הותות ומוסתים:
פרעה הותה ומופתים: *) וכן יהר (יסוד מורה
היאי

שמות ג שמות

הנבריה' (שם לא ב) (טז) ועד היום לא אטר בכח
כיו או יהל לעבד את השם כפי נדרו, על כן
אטרא יתרו, "עתה ידעתני כי נדרול ד- טבל
האליים" (לטטה יח יא) (טז), וhabem נדול היה
והעד, וויאלו איש לדרעהו" (שם שם ז) ועוד
„וישתחו" (שם) ואין לו פחד טבנו (ז), ובעבור
שראה „אדם" כי ימות הוליד בן להיות המתין
שמור, והנה קיבל כח מעמד על דרך כל (זז)
על בן אטרה הוה „קנית" איש את ד" (ברא' ד
א) (זז), ובני הנביאים היו מתרדדים, אולי
יקבלו כל אחד כפי כחו, והנה בשם הוה
יהudson בעולם אזהות ומוותים (זז), ובאשר
נאמר לנו זה השם הנבריה בקש אותן ומוותים (זז)
עיב לא הטענו בספר קהילת, כי ידבר על
המעשים אשר עליהם אין להוציא וטרם אין
לטוע ואין כל חדש, כי הכתובת העליונה *) :
(פיח' ז אמרנו לי מה שטן, הנה נא הוואית להאריך

קרני אור

הוילס מהתבאות, ונוכל גם על פהו שכך לאוניברס, לבעיות כבר מוגבל נעלם מה שטוח הולך, גם הוא הפתה לבעיות מלחמותו שלול הסמכי, וכמו כן יקלות המלחמות הלאויש לבעיות בסה ואחויה לנו בס כס פטוס, כך יכול כל קדושים שחיינו נזק ואגף כת הנזק (זט) : [טז] (ובדיניגל י פה) "וְצָלַת כְּפִי בְּקוֹחַ פְּתִיכְנֵן סְסָנָזָה תְּרֻוָת חֲמַת כָּלָג גּוֹסָות, נְסָנָזָה כְּנוֹסָות, וְחַיְלָן לְפָס מְפָר הַלְּגָנָה גַּס כְּנוֹסָות כְּנוֹסָות, וְחַיְלָן לְפָס כְּפָר לוֹ תְּמֻוָת הַלְּגָנָה כְּפָר הַלְּגָנָה עַל לְכָד מְקָלָה נְמַעְלֵת תְּנוּשָׁתָס, וְזֶה כְּפָלָס יְקָרָה כִּילָּה קְלָדָה" טכ"ל, פ"י לדרכיו בהנכלות הכרזונות בסיס כחות בסיס כמושלים צו ולכך עמו, ה'ינס ננדלים מהם ונפרצ'יס ליטס פרט' מוגבל ויחיד כפרטיותו, וח'ין לפער מועלות צו כמות פריעים מיזמידיס, האגס כוזה בטולס צו בוגבל סטוס הרוחני הכספי יהל, כי השויות לנשות, סיינו רותחים פלעים, והן נקיון טהרת הכספי כהן בס כלג גוSTIT, גס נשות כנות, ופס נשות בנגלייס, כך שטס כל קדמוניים חזניים הותס למשיס ומאנכלייס, ומאל טהין נאס מפשל היליגו כטלי חכליות, בס כלג יכלל מדפני טבויות כלתי כעלות חכליות בהנכלות הטענות טהין קז, ואגף יוכלו ויסדרו כ"ה לארכומדי כטלתי כעל חכליות כמותלט, וכמו שאמל הכתוב כמותי כמסדר באנגים (יבע"ה י) וזה כי טבויות כנות, רומו טבויות כהנכלות בסיס לטביס וווכלס לנו יחתנו לנות טבלייס באנגן, ובס תומך טמיימי קידוב לגזס ההורל טהנתנו, ועוד יהל מתחלה ממנו, וזה כולם ננדלות, וטס יבש ננדלות, וטס עוד, ובס כפולס יקלות כיל הקלד, כיינו טהיג טיכל ומאן נCKERק פקס וכנקנות מלחמייך וכחותיך (זט) :

בולה מלוח (רניך) : (תנו) כל מלומדים , שעלה הס ה-
(תו) ר"ל המולות הגזירים : (תיח) פ"י נכטן מה
למן ידנקו בסס לכו : (טייע) פ"י בס המלומדים
ועיין כהורי בס : (תכ) ר"ל לנודל מכםתו לנו הטענה
וזיל וככיהורי בס : (תכל) ר"ל מין מהם הכלול מה
כהספר ראה בלא ימיה בגופו לטולס , הולך להחיותה
וכבר למלה חלקיים , כי הנה נמה נמלץ נמלץ כמין כהאר
כמיין , כמו זכה נמה למתלה כהישים , כי המרה
ונקרות מס הוהים מד שנולד קין , וכרחות מוה כי י-
חת ד". וכן כמ' (האש בער סמיינ) "ואה זה בענור
הלהעת והוילן אין לו חמרה מוה "קניתי היה מה ד"
כ"ה פעם מהת בדרכי מסה (סמות ט, ג) :
(תכל) כאשר נאמר לו לפרט מה מטה זה בס נקע

דרכיס רבייט, באדם מאדמה, ואשה טאייש, והנה התוואר נלקח משורשו (א"ג) ויש דרך אחרת על דבר מקורה (א"ג) כתו בדיעת (דה"א ז בן) ואי כבוד (ש"א ד בן) ומשה (א"ג) ויש תאר כננד אחרים כתו מלך (א"מ) וגם אלוה, ויש שהתוואר בעצמו כתו חכם גבור ווקן (א"ט) וטעם כי שם רומו לנקרא (טוט *) והකורא הוא נושא כל שם בפה או במחשבה (א"ט) והנקרא לא ישתנה בעבר שינוי השכבות (א"ט), ע"כ האומרים כי בשם יעלו מעשים גדולים לא ידעו

קרני אור

[טח] מספ"ל כב' בסוף לדעתם שקדמוניותם כו' ייחזון לפיקד
מכפל, מפני שב' נו זג ונפלד, שחי קלות ולחטוי, ה'
לחצ', חור, כופ', ואמלו בצל סבלם ילק דומר כל ג' פל
פתחות ממעו, ומפני הבז'ות פלא כל לודקן במקפל כזו
וחיל' נכלל בבז'ים, ומפני הבז'ות פלא כל לודקן במקפל כזו
כלהולך לך' כו' אחד געלס, וכו' בחלו' הסדרים לקדם חת
כלהולך ית' בקדובם מצלמת, וכלכת כהניות מצלמת (כת' ר'
במושול לילקוולע) וגס' (בז' פועל הרכיעי) וכעכבר כי נכו'ל
גוע' בצלם שהולך ורכוב וטומך, ואחלה' יה' בצלם פיחות,
ע' ב' בז' האיכל ג', לחותות, וחותפות כו'ו' (פ' ברכ' ז'
נופצת מל' בז' יה') לאלוות על' ספיחות כל'ר' הו' כתוג' בס'
יליה' (פ' ג' מ'ג) "מחום בז' טבאות" ופי' קר' מ' כוועריל' בז'
ול'ל' בז' יה' שמתבלג'ל בצלם נזגול'ים, וכלהוכ'ל' פ' ', בז'
צלם קלות בנהתמו צב'ה' פלאות הלו' כן' יה', יה' הי',
חו' ויה' וה' : [מט] מספ' פ' כו' מספ' מס' ג' למ'יות
בז'ים, מפני ביזט'ל' נו' בג'דה' וסק' וסב'ם' . וטהומך',
המן' סגלו'ם במל'יות סי' לייט'ו פול'ל כל' בלחדי', וזה כי
בד' יוז'ל' בה' וס' וס' וס' , ח'וב' א'ב'ג'ד' פ'יט'ו',
וח'ח'ל' כן' בא' פ' ס' ה' , רב' ע' ס' ה' ו' , כ'ג' פ'
ס' ה' ז' , כ'א' ו'ג' ו'ג' ס' ח' , רב' ו'ג' ו'ג' ס' ט'
א'ב'ג'ד' ס' י' ו'ס'יט'ס' ס'ז' כו' ג' כעב'יל'ות' ו'כ' מה'ות'
ו'כ'ל'פ'יס' ו'כ'ל'כ'ות' , כי' נ'חר'כ'ע'יס' י'ז'ב'ל' ס' ו'כ' ו'כ' ו'כ'
יחס' פ'יו'ד' ע' ס'מ'ס' ה'ו' ל'יח'ק'ה' בא' ע' ס' ו'ג' ו'ג' כ'ו'ס'
ל'ן ס'יע'ג' ה'ב'ל' ד'כ'ל' ה'ח'ד' מ'ח'כ'מ'י' ק'ד' ל'ת'ל'מ'יו' כ'ת'נ'י'ט' ה'ג'
ס'ד' ע'מו' . ו'כ'נ'ח'ינ'ה' צ'ו' כ'ג' בז' ס'ב'ד'ו' ו'ב'ג'ה' כן' ד' לח'ו'ת'
ב'כ'ל' ס'ל'ז'ו'ת' ס'י'ל'ו'ו'ת' ל'נו' , כי' נ'ו' נ'כ'ל' כ'כ'ל' ו'ג' ס'מ'ל'כ'כ'
ז'ק'ל'ו'ז'ה' כ'י' ה'ל'כ'ע' ח'ו'ת' , ו'ה'ל'כ'פ'ס' פ'נ'ס' ג' , ו'ש'ל'מו'ת' ד'
א'ב'י'ע' ו'כ'מ'ית' ס'י' ז'ב'ס' ה'ל'כ'ע'ס' ט'ו'ל'י' ה'ג' , ו'ב'ג'ל' כ'ז'ו'ל'
יע'ל'ן ס'יח' נ'ה'ל'כ'ע'ה' כ'ה'ז'י' , ו'ה'ס'י'נ'ה' פ'ל'ז'ו'ת' ס'ת'פ'יל'ין' ה'ל'כ'ע'
מ'י'י' פ'לו'ל'כ' ע'מו' ה'ל'כ'ע'ה' , ב'כ'ל' נ'כ'ו'נ'ס' ס'י'מו' (כת' ר' ז' מ'ו'ל'

ו-עומק יעה מעלה ומטה: (תלט) ר"ל מהלו ג' הולך ורוחב ועומק, וכמיהה מ' ובמג"ט "מהצלה": (תלט) ר"ב הילך מספר סלסה וכמיהה מ' ובמג"ט "מלחריו": (תלט) וכן ייחמר נס' (פס סעל ד) ע"י הילרכעה דומה ליהד טכה כעמו מרוכע כהאר פירשתי נס' הילך, ע"כ קוסט קאס נן ל' חותיות" ונס' הילך ייחמר, הילרכעה מרוכע רחובו נרחה, וטוח תחנת חצצון זוג הזוג וכוח תחנת חצצון מולכ"ב" וכיידר כרטט'פ' סס, לי מספריו זוג הזוג יקיה המספר הילרכעה הרחובו, וחצצון מולכ"ב קורח כי' לאו המספר הילך מבלחת כ' המפליס זה על זה, וכנה מספר נד' הווג הרחובו הנילך מב' על ז', ונהא הילך אף כי יס' לו שרש הינה טרצו ג' כי הילך, וזה יכול ליינו נמנה בכלם המפריס כמעיריכיס לפיו טהיינו מושיע' בכפלו של המספר הערוך, מזח"כ בכל המפריס הילחים, ולכון כי' הווג תחנת חצצון מולכ"ב: (תלט) פ"י כל השמות כל הנקרחים נס' כס נחלמת כס הטעס לו סס התואר, והפי' כל תואר הווג כינוי: (תלט) פ"י זה כתואר שנקרה על כס סייסוד שנקרה נקרה ממנו, כמו חדס שנקרה כן בעבור לי נקרה מן נחלמת: (תלט) פ"י שנירע בעת היה מקרא, וקרחו כס היליט כס המקרא: (תלט) כולם נקרה ע"כ המקרא: (תלט) ונקרה כן מפני טהו היליט על להרים: (תלט) כמיהה מ' ובמג"ט נ' ננויה מלטה "זקן": (תלט *) פ"י כס חבראס הווג רמז על היליט שנקרה כן, וכזעירו רלוונן حت' היליט שנקרה חבראס, וייחמר לו חבראס יודיעים טלה למכו עלי' ילחק לו על יעקב, רק' על היליט פידוע כס' חבראס, ע"כ קרחו טמות לב"ה כדי ציכירו حت' מי קורח,ומי הווג שנקרה: (תט) פ"י כשלדים קורח حت' חיכרו, הינה הקורה נס' בפיו حت' כס שנקרה, ווועס חיין קורח הווטו, הינה כו' צומר حت' זמו במחצצטו, כדי ציכרנו בעת הילך יונרך נקורחו, ווועך לאקייה כדי ציכיר שנקרה כי הווג קורח חילו: (תט) ה' ז' ייחמר בגדי דעת הילומרים האל האס צויכר ויסגה בתפילהו כה' יהן לו ד', כלומר אם ינכח רחמייס יזכה כס נן

כדי לישור מופד אני צריך. כל יש עצם וצורה (גיא)
ובגבול העצם שהוא עומד בעצמו והצורה הפק
הדבר (גיא), כל בן כי שנים הם אחד (גיא) ואין
כל אחד שנים (גיא), והנה כי יש והוא גוף הוא
מושלייש (גיא) כי יש לו אורך ורוחב ועומק, ובכָל
אחד מלאה יעשה שתי פיאות (גיא) ובכל הדמיונות
שלחם עד אין חקר פורכבים הם מהשלשה (גיא), ואין
מספר אחריו (גיא) [מה] כי המרובע באחד (גיא) [מת]
והנה שם כל נקרא עצם או תואר (גיא), והתואר על

הַל אָר

בעל יכ) "ונעכוד זה לנו הוציא מוסה לפרט רך הנס
הנכנד שאותו הלאי העברים, שיווכל השיקול כהו
בזהן למדן מופתים (פי' לפי סquia דרך לאלה
מופתים נעצות פלויים בחרן) ע"כ לנו תמלחו וזה הנס
בספר קדחת, כי הוּא דבר על הכתה ההלכים, והכח
סקול הכל לנו כיחוד ממשה" וגוי" בועל חכל יוכף "לוּ
כימיד ממשה" פי' כי מטה רצינו היה יריד בדרכ
זהו, וכן יאמר גם' (הנס סעד האמיינ) "וזה הנס
לוּ היה נודע בעולם כ"ה להסידים מועטיס עד לנו
משה רצינו, כלו תרחה כי לנו תמלחו בכל מענה
חויכ וחכיריו, וلين טענה מלחת, כן ירhot ד' היו^ת
הכתה (חויכ כח כח), כי בקהל"ף דלאית כוּה כתוב,
נס אין לטעון מין, ויען ד' הותחו (פס לה ח) כי
קס דנרי המעתיק": (תקה) וכט' (תקה) יהמרא,
וכל יט טס ווורה" ועיין בס הערש 25 מהה' ר"ז
פינסקער טבכ"ז טהלו "וכל טס ווורה" בחרלון מלחת
יש, ובכ"ז פהריין יאנא, וכן הנכוון, רלוונו עמידת
כל יט וקיומו כיה טnis טס ווורה: (תקו) פי' חיינא
עומדת בטלמה, וلين לנו מליות כ"ה בחרל: (תקו)
פי' כי הטעות מועלס ווורה טס טnis, וחיינא
כ"ה דבר לחדר, כלומר טעלס, חכל הווורה חס תמייר
מעלס, פנא נמדרה ונפסדה, ולוח כן טעלס כי כוּה
העוול, הטעפ"ז טהירות משתנות ונפסדות: (תקה) כל
נוּף נקרת לחדר וכואט טnis כי הוּא מרכיב מעלס
ווורה, לח' הנס הוכח נקרת לחדר כהדרת חייננו
וורכב ולוח יתכן לוועל עליו טבוח טnis: (תקה) ר"ל
כל נוף אשר הוּא יט כוּה מסולט: (חל) כי הווול
יעסה פנים ולחול, וברוחב יעשה ימען וסמלל,

ו-העומק יעצה מעלה ומטה: (תלא) ר"ל מהלו ב' הורך וו' לicker מספר סלסה וכמוה"מ וכמנ"ט מלחורי"ו: (תלא) דומה לחד בסוג נעלמו כמו מרוכע כהאר פירקטן ההגדה יתאמר מחרכעה מרוכע רחצון נרחה, וזה תובן וביחד כרש"פ זס, כי מספלי זוג הזוג יהיה המספר ה-הנול מחייבת כי המספרים זה על זה, והנה מספר ה-ים לו שרטה הנה טרזו ג"כ אלף, והחמל חיינו נמנה על המספר הערוֹך, מתח"כ בכל המספרים ה-החריש, ולכל ה-צמות של פנקראטים במס כס צהומת זס ה-עלס לו זס ה-החולר ה-הנקרה על זס השיסוד שהנקרה נכרה ממנו, כמו (תלא) פ"י שהירע בעית היה מקרח, וקרחו זס ה-אליט במס (תלא) ונקרה כן מפני טהרה ה-הלייט על ה-החריש: (תלא) (*) פ"י זס ה-הבראס הוה רמז על ה-אליט ה-הנקרה וכן ה-הבראס יודיעים קלאה חמרו על ילחק לו על יעקב, והוא ה-הבראס זיכירו حت מי קולח, ומוי הוה ה-הנקרה: (תלא) גוזא בפיו היתה זס ה-הנקרה, ווועס חיין קורח היותו, ובעת האר יערך לא-קוריין, ואורך לא-קוריין כדי זיכיר ה-הנקרה בנגד דעת ה-הומליים האל ה-הבראס זיזכיר וווענה בתפילהו כהה

א א) (ז"ג) נס הוא טעבעים ושותים (ט"ו) גם אם
תקה חזי השם במקטא יהיה הכל השם בט��ר (ז"ח),
זה השם ידעו אברהס אבינו, וכן כתוב "אני ד'
אשר הוצאתיך פאור כshedim" (כרא' טו ז), וזה
אומר "ד' אלהי השמים" (שם כד ז), וכן יעקב,
כיו כן כתוב "אני ד' אלהי אברהס אביך ואלהי
יצחק" (שם בח יג) וכן בפרשה זו את ר' אלהי
אבותיכם אלהי אברהס לנו, והטעם כי השם נראה
לאברהם בשם, גם פגיטים רביית בא"ל שדי, עלי כן
לא נדע זה השם דעת ברורה, עד שבא משה לבניו
ע"ה, והוא תודיעו לכל העולם, וכן כתוב, וארא
אל אברהס אל יצחק ואל יעקב בא"ל שדי, ופטין
ר' (לטמה ז ג) ובית בא"ל שדי מושך עצמו ואחר
עטו, וכן הוא ובטמי ד' לא טדעתו להם (ט"ז),
ע"כ אמר אחורי "לכן אמר לבני ישראל אני ד'"
(שם שם ז), וגם פרעה ידע כי יש אלחים, רק לא
ידע זה השם (ט"ז), ע"כ לא תצא זה השם בטעה

א/or

ה, והוא בזוג הטעני סכוֹג ד עס הנפער הרגלון זכוֹג ג
יביה המספר טכט, וכן יתאמר כס' (החד) "סבנה
מחוכר מתחלה מספר טמיינו זוג עס טני לוזג, וככה
הוא מחוכר מתחלה זוג עס טני לאזר אויננו זוג,
וככהו וזה קרלוובו מלמי התוטה חצנון טלא", וכן
פיירוטו פה, וכלהל תספור הענישות ריבועו בזוג עס
הנפער תמאָה סבנה : (חנוך) כי מספר הענישות היה
קדושים הללו הקדמוניים, וכן הויל כל הענישות חניכין
לפני הקניא, למיטה מרכיבים הענישות חניכין,
בניהם סולו לרוכב גערנות, וכן נחלות ובדורות,
וככני יש, וIALIZEDים ובאים, וכן סבנה נרות גטפו
במקדים, ונור טנייע ליה מהיר כנד סבּה אל מול פנוי
המנורה, ועין מולח צפ', מג מהלך האליזי :
(חנוך) ריל כהמזכוב י סבּה עארה ; ואה'כ יה הס
עו קרי כה, ואה'כ יהו סבּס כה, קרי מו, ואה'כ
יהוה סבּס כו קרי עב וכן יתאמר כס' (סבּס טער
הטען) ואמ' מכרינו הרגלון עמו ואמ' העני, וטמו
ומס הענישות נחברים להרנעתם ישלה המספר ע"ב :
(חנוך) פ"י סבּס סבּס המפורץ, וכן יתאמר (למטה יד
יט) "וכעכור" ז' שללה הבן, פסוקים לבוקים זה עס זה,
וכל חד יס כו ע"ב חותיות, ע"כ מלהנו נספרים
כתוב סימן טול סבּס המפורץ". וכן כס' (סבּס סבּס)
ומעס טלה פסוקים סבּס ויסט, ויבג, וויט, נז
פעס ויבגי. נאלאים סבּה להמר בנטנת הלוּס בעבור
חיות כל חד ע"ב חותיות" : (חנוך) ולמטה יד יס,
כס' רזוחל' : (חנוך) וכן יתאמר (למטה סבּס) :
(חנוך) צפוק זה נמיה ע"ב חותיות, כי הגלת
ומראת חסרון וויז'ו (ריקאנטי בס' היליאר) וכן
הוא במתנתה שי (ימוי' ה' מה שביבו מה' טואל, מהנס
נספרים טלוּס תהי המלות מלאיס וויז', ועין (למטה
יד יס). וכנהורי סבּס : (חנוך) פ"י תלי בסבּס הזה יה
וכלהל תנען חומו ותמליר יוד הא כו, וכן הזה
מספר כל הבט יהוה טולה כו. וכן יתאמר (למטה
לג כה) בס' בחנוך החותיות טיכטה הילס בסבּס כה' :
הס יטיח במספר בסבּס, וכן יתאמר כס' (יסול מורה שעירה)
ולכל מסנוּן צתי הלהיות במנטה' : (חנוך) וכן
פי' כס' זיל כס' : (חנוך) וכן פ"י סה' זיל (סבּס
פסוק נ) :

השפט (מגן) וחילתה באומרים כי השם היה חוק
על הטענה ובו בקע הים (פגן), והראיה מהשלשה
פסוקים שהם ווישע מלאך האלוהים (לטטה יד יס)
יבוא (שם שם כ) ויט (שם שם בג) (זאו) רק אלהינו
בזה לבדו קרע את הים, ואני אגלה לך סור הפסוקים
הנוכריים (פאג), דעת כי כל הנכראים מהארבעה
ראשים (גמו) לא יעמדו רגע אחד על מתוכנת
אתה, ותגנשת הנסבה מעתנות כגד הבודק (זאו),
יהאדר שהו באלא צורה הוא העומד לבדו (פאג),
גם ASNIS יחד טמידם, כי אין מעמדם בעצם (פאג),
וთנה יש אחדר, גם אחדר בשנים, וכאשר תפזר
השנים תפצא שבעה (זג) ע"ב היא השבעה (טיל),
ואם תפזר השם הנכבד והנורא תפצאננו שנים
ושבעים (זג), ובבעבור שאלה ה"ן" פסוקים משביעים
ושתיםאותיות כל אחד, על כן אמרו הקרטונאים
ששם השם (זג) וכן נאמר בס' הרוים (זג) כל שואל
שאלות חלום יקרא פסוק ויהי בשלשים שנה (יחז')

ה

כֵן ד' הותיות וחוץ ירhamco, ווֹס יערך דין יכול
בָּס אלחיס שחוֹת מלה כדיין וכן כולם, ודעתה מה' יי' נ
היינו כן : (חמב') וכן האיכ רב קהיל נחון טל השגלה
ששהלכו מל' חולדות הבס, כי יט כמה שמות שיטטו
בבבש מטבחים גדוֹליים אלה יתכן למשוחם אלה נחותה היו
במופת מי' הבס, והאיך כי כל אלה כדוריים נעלים
הס, כי חפלו הס לדיקים נמוריס היין נעה להס
כהות, כי היה כן, כמה תכירו הותיות הגנויות
מהה שהדרו עזקה נבבב ומה הפרס יט בכיו וביין
זולתו, והאריך להכיה ריחות ע"ז, ועין (מולח כפ'
סב מהח"ה) מה שבסכל נטהר בז' : (חמנ) כן הוּא
(פלרי"ה פ' מב, זהר והרף דף חמ' ה, יוכ"ע שמות
ד, כ, ילקוט שמות סוף רמו קפה, ילקוט יט עי' נח
סוף רמו תען, ובם' סייר, וכן בד"ה בל מסה),
וכה' זיל לה ייגנד לוּז שנטס כי חקוק טל השמה,
זה ייגנד לדעתה הטעמירים שכבב הבס שקייה חקוק טל
השמה בקע ריש ויעבירס, הינה. זה יורה כי מטה
משה מדשו עז' שמות ולת הבס שלחו : (חמל) נחלו
נ', פטוקיס רמו נבבב בס זל ע"ב : (חמא) מן
וישע' יוכ' וויט' : (חמו) א'ר' מ' ע' אה', רוח,
מיס, טפל : (חמו) פירוטו מרכז, כמו "בלקט טפל
למוק" (חיו' נח נח), וכפי' הח' זיל בס הוה סנקולה,
ופירוט מלת "מסככה" כוּה מלצון "והוּ מסככות
מתהפק'" (חיו' נז יב) וכפי' הח' זיל בס, שהוּ צל
בנגלל טמתה פך בתקנויות המקוס לפعلي בני חלט,
ועין בהקדמת חמ' זיל לפי' על התרה בדרכ' כל'
וכניאורי בס : (חמא) והוּ כהקדמותו לפאטה, ווין
לומר צו בס יורה המורה טל הנגלה בחיקות הוו
בתהדר מה, וזה כוּה טס לכל בני יורה, ובנתי
mongel, וכן נט' (ט' וט' טט' טט' ד). כי הנטדים העליונים
טהנים נז' נס בס טnis נז' ונס' (פי' טס יורה)
רק להפוך לצדו הוּ נז' ווינוּ נז' : (חמן) נס
הס קיומס מהה קהיל : (חנ') ולעתנו נז' כי הטעפר
שנטה צו נכללו ענייני כל' חצטן, כלומר שחהצטן
זוניס וגפרדים, והזוגים יט מלס לרז'וניים וטניים,
והנפרדים כמו כן, והזוג הרהצטן כוּה ג' והזוג השמי
הוּה ד, כן הנפרד הרהצטן כוּה ג' והזוג כוּה ה',
וכקחצטן הזוג הרהצטן שוואו ב טס הנפרד השמי טרוּה

זראשית, נס לא המזאננו בס' קהילת (טט), וזה העשן הנכבד והנורא בכנור שהוא אחד עותד בעצמו (טט) בעבר שימצא בשניים יספ"ך, ז"כ יטרו, ד' אלהים ברוא' ב' ד) (טט*) וכן ר' צבאות (ישע' א ט) (טט), ואל גלים יבק אל דרש כי הוא אותן בצבא ידע נבואות וידא אליו ד' (ברא' ייח א) גם ריאבק איש שלו (טט*) כי סוד יש לו וכן האופרים שהיא שם (טט) חלא תראת החתוב אומר אלהי האלהים אלהי הצבאות (טטס ינ) (טט*) יאל יקשה עלייך פסוק, ד' אלהים צבאות השיבני (תה' נט) (טט) כי חכטוב אחוז דרכ קדרה ובן הרוא הטעט ד' אלהים אלהי צבאות, וכן והגבואה עודד הנביא (דה' ב טט) (טט) וייתר ממאה כמותם במקרא, וטלא דברי יעקב והוא ד' לי לאלהים (ברא' כח כא) (טט) כי יש כח במשולש לקבל (טט) ואין צורך לשניים (טט) ע"כ יכול טחה להראות אותן וטוחנים שליא נבראו בכל הארץ כמותם בכח השם (טט), על כן אמר יתרו, שתה ידעת כי נדול ר' מכל האלהים (לטטה יש לא יטוד כי אם חשמ, או בשם, וכן

ייחל אור

מעט יהלדו לו לנריס קליס, כי פעמים ירלה כמרזה: כנולו ולג במרגע, וע"כ אמר לנגד המקובל: (תעה) וכן יהלך מה' זיל (במל' כב כח), וזה חין סוד מלאכי הברא נס יעכ, והוא תניון הגדה, ובמקומות "ונס מלוך כסנה", פי' כי בעבור מקום כלים כי דרכיס כסם ית', ט"כ לumedו לנו השותות כלל: (תעו) פי' אהיה הבן, וזה כו' מה שאלמר אהיה חסר אהיה: (תעו) ותינני רשות לנוות יותר: (תעה) ולעתה צפי ההורן יהלך, ובנה כסם שרלוון היינו במקrho רק במקומות, זה: (תעת) כס' (הפס סמל ב') כתב מה' זיל, כי בעלי הגוך ינקדו כס' על דרך קריית כנווין, פי' ינקדו יהוה וכס כינורות אדרני, ומה טהומינו המדקדים: *בפתח וכא צו"ה * ב' חחת יו"ד כל פתח, כי לנו יהות בהטה פתח כ"ה נאותה: (חפ) ועיין במלח ל. יוסף טיבאל כל הנטונות, וכס' כסם צער ז יהלך, כו' יותר ממלתיס: (תפל) פי' מי כו' מכין בחקמת הקלדוק ידע לך קרייתו אהר שיחזור כל הקרייות לפיו הטנטנות: (הפט) מן מלת "וכנס" פד "קרייתו" לנו נמלת צפי הקלר רק במנ"ט, וכן כו' כס' כסם כס ופירוזו, הטעני שמות כס אהיה נס יה, כלומר בטעינה חמשת חות הרלוון נקיים בלחמות מהתנוונות ולג צו"ה, וזה רליה כי כס הנכבד חיון דחויה להיות צו החות הרלוון צו"ה, רק בנקודות היו"ד טלית יה לו בנקודות הטע"ה כל אהיה: (חפנ) יפהש הקרייה טהס חטיס כסם הנכבד נקודות בנקודות אליטיג תפיה. קרייתו יהי זהה, ופירוזו כי כו' הוא חמיל וכו' יהי לטולס, ועיין כס' כסם צער ז. כסם מוש ממם טהומל כלון, כי כס יהלך טלית למול קרייתו ממלת הליון עיין", וס' כסם היינר נחלונת חמר טמיכר זה הפלז, עיין ברכס ט' ברכזיות ברכזיות הכוויו: (הפט) פי' קרייתו רהייה להיות על מסקל אהיה, וחינה שלבריס כס טמווקיס מלהוד וזה רהייה להגלה כי חס למחמיים נדוליס כלהל. הכוויו מז"ל (קדושים ע"ה) כי כו' סוד כל כתורה, ע"כ המר ההי זיל צקוע סוד:

(חט) עיין למקרה שהוא חות תכ"ד : (תבז) וכן
יולמר (למקרה נג כה) וזה הטעש הנככל
כהו הינה חיל סכוון בטעמו עומד" : (חטב *) כי כהו
טעש החולר, וכן יולמר נס' (הטעש שטר ב) וחולר
הטעמות הנקראיות נמקרת חוץ מג' הטעש צמות הטעות
כמו הולכים" : (חטב) וכן יולמר נס' (הטעש שער
הטעמי) וגהה יקירה הטעש הטעוד הול הנקראים הטעוכר
בمعنى' ב' כתענש הטעמי הול נקחות" : (חטב *) והווע
תולר להטעש ית', עיין (למקרה שהוא קפה) : (תסנ) עיין
למקרה שהוא קפה : (תסנ *) נס' פידימא, הרי
טעינו טעם הטעס : (חטב) עיין למקרה שהוא קפה;
(חטב) טעמו וכגון זה נקוחה נקוחה עודד : (חטב) ופי' טעם
הזה זיל' וזה הטעש הנככל" : (חטב) כי כל ייך כהו
גוף מסולס עיין (למקרה שהוא הצע) : (חטב) כי הטעש
הנככל כהו הול, וכוה בטעמו עומד (עיין למקרה
הווע תסב *) ;

(חסט) ובן יהמר (פ' יג) כי כס חל שי ה
יעשה חותות רק כס הנכבד ושי (למטה
לה) יב) : (הע) עיין למעלה חות קלב : (תעה) וסוף
הפ' ידמה לד' בכני הלייס", ופי' כס זה, זל'
ערוך כמו, עיריכנו הכהן, בכני הלייס כס
הכוכבים, וכעתם כי חכמי הבתולות ירלו נסיבות
פלגורות נדלות ומטביס נוראים מתחדשים יוס יוס כפי
כח הכוכבים ומערכות הלה לאלה, וכיודעים דעת
פליאן ידרשו כי מעשה כס הנכבד כסלים יותר
ווחדר : (העב) יואר והוא הויה להומן יואר בראש הכלל,
וליוואר כל במדעת, לה יהמר לו חיון בבליך כמוך, כמו
כן חיון לדמותו וזהן זלערוך כל הלה נגד כס יתר,
ובמיקם מ כי לה יהמר חיון כמוך כהוואר ליוואר חיון
בליך כמוך : (העג) מה שהומר כח כס, מלת כח
רוומו אל הכסל, והוא כהוור הכהן מכתיבת, ואholes הומר
על הכסל הפועל, כי הוא הגרה לנכויים, וקרח חותם
כח כס בעבור סיכון מכה-הכית' פטלה פטלה חותות
ומחדך גופות : (הע) פי' הס כח המקבל גדול יחדכו
לו דבריש עזומים ונפלחים הפליגו במרנס, כמו
שנתחדר לмерע"ה גס לאלהו ולאלהיקט, והס כהו

אונקלום

וְאֹיֵל וַתִּכְנוֹשׁ יְהִי סָכִי
יִשְׂרָאֵל וַתִּמְלֶא לְהֹזֵן יְיָ
אַל הַאֲדָבָרָה תְּכֻנָּה
אַתְּגָלִי לֵי אַל הַהֲ
דָּאַבְּרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב
לִמְיָמֶר מִדְבָּר דְּכִירָה
יְתַכּוֹן וַיְהִי דָּאַת עֲבָד לְכֹן
בְּמִצְרָיִם : יְיָ וְאַמְרִית
אָסִיק יְתַכּוֹן מְשֻׁבְבֵיד
מִצְרָאִי לְאָרְעָה בְּנֻנָּאִ
וְחַתָּאִי וְאַמְוֹרָאִי וְפַרְזָאִ
וְחֹזָאִי וְיַבּוֹסָאִי לְאָרְעָה
עַבְדָּא חַלְבָּא וְדַבָּשׁ :
יְהָ וַיַּקְבְּלָאָן לִמְיָמָרָה

ב

כ' נשבב שמו לבדו" (תה') קטה יט) (טט): (טז) את זקני ישראל. מיוםolis ליטיבת כר) טז לך ואספת. טעם אלהי אברהם (טט) שטרת ברית אותו לחתת לו את ארץ כנען (טט), והטעם לאחטוף זקניש סל ס' רכוב: (ימ) ושותעו פקד. באה עת פקידתם (טט) (גנ) : יין נאמר. וכבר אמרתי לאבותיכם שאלה אהבם, וזהו ואחריו בן יצאו ברכוש נדול (בראי טו יד) (טט) ונם אנבי עאלך נם עליה (שם טו ד) (טט) (גנ) או גורתי עתה להיות זה במו ותנוור אומר (איוב כב בח) (טט): ייח ושותעו. כל שטע אחריו למ"ד או בית, הטעם שישטע העני שנושא הקול לא לשטוע הקול (טט), דנסות יוד העבריות דרך צחות להראות יוד היהום (טט). כי יוד העבריים בחירק תחת דרי"ש סיטן רבים בטשפט (טט): נקרה עליינו. בה"א גם באל"ף הטעם אחד (טט), כמו נקרא נקריה (ש"ב א ז) (טט) (גנ) ועוד אפרש טעמו (טט) כי הוא "פָּנִים יְפַנֵּנו" (לטטה ה ג) (טט): (סיה"ק, ושותעו לקלוק, כי כן האכינו

ידל אודר

הילקוטש) : [ג] וכדרז'ן, פ"י מקולי רצ"ז הות טז "מה במקורת נהורלה כו"ג נידס בכל גוֹלן ציכוֹ ויהמַל נאש פקידה בטולה גוֹלן כל המת כו"ג וכן פ"י רצ"ז ז"ל, ועיין כרמץ' באהלין נזה : [נא] וכן סוח בדרז'ן (bam"ל פ"ג ח) וווארץ הועלה חתכים, החול להס צחו באהלית לישקב חניכן כן הפסה, ומם המל' לו ותני הפלג נס פלא (ב"ה מ"ד) : [גב] וכן ניקרכ' בגוֹלן ניקרכ' הול בגדילו

מקוב' ב רשי' : כד) חנחותנו ה' צמות כט. ספל' נב' גהעלוותר ט' נג. וכפ' (זומן כת' ב) מימין צל הגותינו ה' פרטס יסינכ' מכב. כיון כקהליס יסינכ' פלהס זאלמאל ל' וויכפת ואו' וכטפ' מפלהס ה' פסקה וקינה מהונתיט פ'ינ' ז' ופיין ויק' ייח' ת' ילקוט קפכ'.

שםות ג שםות

חמש טלה ואספה את זיכני ישראל אל
ו אמרת אליהם יהודאל לוי אביהם
נראה אליו אלני אברם יצחן
ו יעקב לאמר פקד פקדתי אתכם
אתה עשוני לכם במצרים יואמר
עליה אתכם מעני מצרים אל
אליז הבני ותחתני ותאמר
ו הפרז יהוחנו היבוס אל ארץ זיבת
חלב ודבר שיחרשמי לך ובאך

אנו עוזר

כ"י נשגב שמו לבדו" (תה' כתח יג) (הא) ;
פָּזֶלֶת ואספת. טעם אלחי אברהם (הט) שברת
ברית אותו לחתת לו את ארץ כנען (הט), והטעם
פקד, באה עת פקידתם (הט) (ג) : י"ז נאמר.
וכבר אמרתי לאבותיכם שאעללה אבכם, וזהו ואחריו
אעלך נס עלה (שס טו ד) (ט) (נא) או גורתי עתה
יח ושתמו. כל שטעה אחריו למיד או בית, הטעם
דנשות יוד העבריות דרך צחות לריאות יוד היהום
במשפט (ט) : נקרה עליינו. בה"א גם באל"ף הטעם
 ועוד אפרש טעסו (טט) כי הוא "פנ יפנענו" (לטטה ז

קרני אור

לינוקוולט) : [ג] ונדרז'ל, פ"י מוקדי רצוי הות טז (למה
טמכורת גיהול כוונת נידם טכל גולןubic ויהמך להס
פקידה כפולה גוחל כל חמת כוח" וכון פ"י רצוי זיל, ומין
נרכני"ן סהילין נזה : (נא) וכן כוונת נדרז'ל (צמ"ל ס"ג ח)
ויהמץ חטלה חתכס, יהול להס מהו זהמלה ליטקח חכימן
הן חפצה, ומה חמל לו ויהנמי חפוץ נס פלא (כר"ג מוד) :
[גב] וכן "נקלע" נגוע מלפני "גקלון", הילך בגדילו

אַתָּה נָזְקָנִי יְשָׁרָאֵל אֱלֹהִים לְמַלְךָ מִצְרָיִם
וְאֶמְרָתֶךָ אֱלֹהִים יְהוָה אֱלֹהִים עֲבָדֶיךָ
נָקְרָה עַלְيָנוּ וְעָתָה נָלַכְהָנָא אֶרְךָ
שְׁלִישָׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְנוֹבָה
לְיהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
יְתִן אֶת־כָּם מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְהַלְךָ וְלֹא
בֵּין תְּזִקָּה : כ וַיְשַׁלַּחַתִּי אֶת־יְדֵי
וְהַפִּיתִי אֶת־מִצְרָיִם בְּכָל־נְפָלָאָתִי

אבן עזרא סוף ציון

כו יישראלי (זט) : אלְהִי העבריים : הם החלשה
אבות (זט) : נקראה , נתגע , כמו נקרא נקירתו (ש"ב
א ז) , והטעם כאשר אמר משה פן יתגענו (לצתח
ח ז) , ובתחלת ספר ויקרא אבאר זה הטעם (זט) :
ויתן ואני . לא יתן . רשות (זט) או בטו יניהם (זט)
כמו כי על בן לא נתתיק לנוגע אליה (בראי כ
ז) (זט) , ולא בעבור יד החקקה שיש לו (זט) (זט)
והגאון אמר , ולא ביד חזקה בפעת אחת (זט) :
ב' ושלחתי את יدي . בנד ידו (זט) : (פיה"ק, ידי
(יט) לא יתן אתכם מלך מצרים להלך .
כל עוד סלין חמי מודיעו ידי למקס לה
כמו על כן מה כתתיק לא) מה כתנו חלcis

קרני אור

פרק ב' ראש: כה) וכשה לטען וס נה מלהט סהמלו יפקנ נטעס מפקס . וכתכ קלמנין הולו יתלווכ אלכ (רכ"ז) כי יומק
הה מל פפמיס פקד יפקד . לאגד בסיחס מסוכת כיוו מלהביו . ומיין נס' סאכלוון טכטג לי כל זס דחק
כוו טיזני אלכ (רכ"ז; ז') נחיזות ולמושס צהין זס דרכו (כ' נלה' נ כה. כז) נמד' נג ד. בוח) סס זס
זו. בז) מלהט "בְּלֹוֹס" פ"ק פוג' ולל "הַסְּתָן" נקלח מהות סהלאס' (זס חנגייס). ז' וגוויל כתרגמו נה יפנוק
לא) נלה' נ כה' נ

אונקלום

וְתִתְהַלֵּךְ אֶת־גָּבוֹן יִשְׂרָאֵל
לֹוֶת מִלְּפָאָה דְּמִצְרָיִם
וְתִסְרֵין לְהַזְּבֵחַ אֱלֹהֵינוּ עַל־נֵזֶק
דִּיחַדָּא אֶת־קָרְבָּנוֹת
וְכָעֵן נִתְּלֵל בְּעֵן מִלְּחָמָה
הַלְּתָא יוֹמֵן בְּמִדְבָּרָא
וְנִדְבָּחַ קָדָם יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ אֶת־
ט וּקְדָמֵי גָּלִיל אֲרֵי לְאָזְבָּן
יְשֻׁפּוֹק יְתִכְוֹן מִלְּפָאָה
דְּמִצְרָיִם לְמִזְרָח וְלֹא־מִן
קָדָם הַחִילָה פְּקִידָה
בְּרֹאשֶׁלֶת פָּזָן יְתִת מִתְתָּה
גָּבְרָתִי וְאַמְתִּית מִתְמִצְרָאִי

שניא

לקולד. מחליטם מכיון סתormal להס נזון
זה יקומו לקולד סכבר סימן זה מסול
בידס מיעקב ומישקה צבלזון וזה בסגנוליס
יעקב חמל להס פקוד יפקוד חלכים כה)
יוסף חמל להס פקוד יפקוד חלכים
חטכס כי) : (אלהי העברים. יוד יתירך
רמז לי' מכות ברצוי יSEN) : נקרה עליינו.
וילזון מקלח וכן ויקל חלכים כי). וחכמי
חקלה כה כי). חלח נקלח מהתו כלות כי):
הס חיון חני מלחה לו ידי בחזקת כלומר
יכן חטכס להנוך : לא יתן . נא יצורך ל)

ידל אור

פָּנִים יַ'צְוֹלֶת דְּבָרֵר הָאָזְנָבָן: (ח'ט) וְכַיְשַׁד כָּוֹה הַגְּמַתָּה
בְּבֵסָס, מִכְיוֹן שְׁתַּחַתְמָר לְהַס לְפָנָן וְהַיְצָמָנוֹ לְקֻולֶּר,
וְכַיְשַׁד פִּי רְטַשׁי זַיְן: (ח'ק) וְכַיְשַׁד פִּי (לְמַמְתָּה כְּגַם):
(ח'ק) וְסַס (וַיְקַרְאַת הַחֲדָשָׁה) צִיְּהָר, כִּי נִתְחַת כָּל חָלֵק
גַּמְתוֹ יִמְלַט הַחָלֵק צִיְּס לוֹ חָלֵק לְפָנָהָב, פָּלְכָן פִּירְשָׁ
לְכָזָר, נִתְחַת כּוֹפֶר, וְכָפֶל מִפְּחַלָּת כִּי חָסָר, מִכְּ
כְּתוּב פָּנִים יַ'סְגַּעַנוּ כְּדָבָר (פִּי) כִּי נִתְחַת כָּל חָלֵק גַּמְתוֹ,
סָהָס תְּקִרְיבָּה חַיְּכָרִי הַקְּרִיכָן תְּמוּרָת חַיְּגָרֶךְ חַגְּלָן הַתְּחָ
מַהְגָּרוֹת סָגָזָרְוּ עַלְיָר מִן הַסְּמִיט: (ח'ק) יִסְרָאֵל הַמְּלֹוֹת
לְהַיְתָן, סָהָס נִתְיַגֵּת כָּח וּלְסָות: (ח'קנ) פִּי לְהַיְיַה יִנְיָחָ
חַחְכָּס לְהַלְוָד: (ח'קד) וְכַיְשַׁד תְּיַה הַכְּיָחוֹ רְטַשׁי זַיְן, לְהַ
יַּסְכּוֹק וְכִיְּהָר, כְּמו "פָּלְכָן לְהַנְּתִיְּנָה" (כְּרָה' כְּוֹ):
(ח'קה) רְיַעַל כִּיְּתָה בַּיְד מִשְׁתָּחָס בָּמְקוֹס בָּמְכוֹר, וּמַיְעַן
קְרִיאָה חָור: (ח'קו) יִסְרָאֵל נִסְמָוק הַבָּא, "וְכָכִיתִי הַתָּ
וּמַיְעַן (לְמַמְתָּה כְּכַבָּד) בְּפִי" הַקְּלָר טְהָרִיהָ הַסְּפִירָות הַזָּהָב מִזְבְּחָה

שמות ג שםות

**אשר עשה בקרבו ואחריכם
ישלח אתכם: כא ונתתי אתך
העם הזה בעני מצרים והיה כי
תלכון לאתליך ריקם: כב ושאל
אשר משכנתה ומגרת ביתה פלי**

ר' י

מכתי כי המנה ביד היא (א"מ) : **בא** ונתתי . לכרע טמלי לב) וכלהן לאzon כתיכת כס ^{לט} גם זה היה דבר פלא שטכרים היו מפיזין את ישדאל שישאלו מהם , וזה טעם וישאלות , וזה דרך משפט אנשי העילם (א"ט) , ודע כי ט"מ דיקם נספח (א"ז) , והטלה נמצאה על רבים כואת (א"ה) גם על לשון נקבה „א. תבואי ריקס“ (רשות ג יז) ובתוغو „הנֶּם“ (ברא' כת טו) (א"ז) ; (פיה"ק. ונתתי אתך העם . בעת שישלח אתכם , כאשר הוא כתוב למליה (א"ג) : **בב** ושאללה . הנה במקומות אחר „וישאלו“ (לטטה יב לה) זבריהם ונקבה (א"ד) (נד) ודוביר הנקבות עתה , כי מנהג הנשים לשאול מאות השכנות יותר מהברים כל' הבשיט זהב וכסף לטעם על צוארי הבנים והבנות , ונוטים באוזניים ובאף (א"ז) , אצעדה (א"ט) (גה) ושהרונים (א"ז) זעכרים (א"ט) וזה המנהג היום בארץ ישמעאל לא כן בארץ הערלים , ובכח הוביר טבשפה (א"ט) , כי הנשים בעלות כשבים יותר מהברים : ומנרת ביתה . כי אהובה הייתה להם (א"ג) ויש מהאוננים ואופרים כי אבותינו ננבים היז , ואלה הלא יראו כי סצוה עליונה חייתה , ואין טעם לשאול לטטה , כי השם בראש הכל , והוא נתן עשר לטוי שירצה ויקחנו טידו ויתנו

ידל אור

טקייב רשיי : לב) צפ נח ; לב) כווכ כוכ כי גלוון נתיצה מתחד לכמה עניות . ולכן גם הוגלים חלגו בכתה נטעות . יט סמותרגמוץ גלוון נתיצה ממש ויט גלוון יכינס . יט גלוון מכילס . ויט גלוון פניאקס כמו כלן וכלוון ססאיל לקיי רול (לווייך) : לדר פין כלהוב גל מה בפלרין נזק . וכמס הפליס מה זקפלר פין .

אונקלום

**כִּסְפּוֹכְלֵיוָה בַּשְׁמַלְתָּת וַשְׁמַתָּם עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵתֵיכֶם וְנִצְלְתָם אֶת־
מִצְרַיִם: ד א וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר וְהִנֵּ
לֹא־יַאֲמִינְךָ לִי וְלֹא יִשְׁמְעוּ בְּקָלְךָ כִּי
יֹאמְרוּ לֹא־בָּרָא אֱלֹהָד יְהוָה:**

אבן עזרא

לآخر, ואין זה רע כי הבל שלו הוא (טזיל) :
 וונצלתם . כמו ודברתם (בטה' ב, ח) (ח'א) כי
 יתבן להיות משקלה טבני נפאל , כמו וננתתם
 (ויקרא כו יז) (טזיל) : (טיה"ק . וונצלתם . כמו
 ויצל אלתים" (ברא' לא ט) הכל מטעם האלה (ח'ג)
 בעבור חם שנעלה (נו) :

ד א זיינ . הנה השם אמר שיאמינו בו
הוקנים (א) רק לא הoxicר כבה (ב) ,
בי ושמעו ל科尔ך , אולי לא יאטינו בלב (ג) ;
הולדמה לט) ונמלת ציד הoxicט ט) וננפתס
מלפטס כללנו טב) לזון נפטענו . וכל צוין
בנון טל כונך כושה נתן כושך כצחייח
וועטט ט) כגון ונטהרטס חט האיכס טה)
וועט טכל פערתכס טז) לנין חני חומל צויהט

קרני אור

בן פיינשטיין (יבע' ג' ב') על והלצות ציריך רגנליהו, ולכך
מחייבים כי אם נميد רק על סלניל, ולאחר מכן על דמותו קאוב
נולוט, וחצב כיבען כלפנות טם כזיהויות, ושי' ה' ז' ל'
שם, כפאליס מוגלה חסיגת כידים, וכלהות נחונות :
[נו] וככליה פ' מטען כתגלוות ביהיכ נקס התרגולות
בדולח לפני כל מי שיתגלה פיטל זה, מפני שכלל פונחס
הלאן כל בכמיכס :

ולוין הטעון לינקל כהירך וגצ'תס על משקל מפרחים
ויליה, וכן ח"ה "ומרוכנין" : (תקכל) וכן כו"ג דעת
למהו סרכית טיה, רק היה טימן על לאון נספאל פל
יעל", וכן כתכ הכהר יחק ברלה כן גם' הרכבת
טארטו "כלו" ולו "ילו" כדורי מנהס, טהס קלנדיו
בן כוונת בטין, כי יסרגל בו המגוליס, ולו
סקלנס לטי' בנין הקלנד כפלס ודרתס אל' הטנא
(תקכל) עיין בטי' הלא' ויל' ובכיהורי סס :

ויש ל סמלן פיזי | הולם העם הנטיעתו וצמתו נקיון, מלה כהונן וכו' מיל סינו הקב"ה נטיטה, נחן לו העם ציהומיו בו כמס"כ "לך ווּמְפַת חת זקיי) טיהםינו רפס : (ג) לו פירוזו פלמר לו סיינטנו נקולו |

ליח' לג' ט. לח' בס ס"ז ופלבו גל' וכגון בו נגפגן.
ט"א) בס בס ז' ט"ב) ימ"י ככ כל'. ט"ב) ירמ"י ז' י'.
ט"ב). מה' טה' מ"ט. מו) כמל' נכ' כת'. מו) כלה'
גדלי מנהס כ"ה לו לנקיד כבוש וסוויל ונקייה נתהילק.
נקית בכתיב כי הין מחולקת כו"ז וכיון מנהס כעיקל
גונתו ט"ז.

בְּיַתָּה מִנֵּין הַכְּסָפָה וּמִנֵּין
הַדָּרֶב וְלֹבֶשֶׂין וְתַשְׁגֹּן
עַל בְּגִינְכֹּן וְעַל בְּגִתְחִיבֹּן
וְתַרְזֹקְנֹן יְתִת מִזְרִיכִים :
א' וְאַתְּיֵב מִשְׁחָה וְאָמַר
וְהָא לֹא יַהֲטִינוּ לֵי וְלֹא
יַקְבְּלוּ מַנֵּי אֲרֵי יַיְמָרִין
לֹא אַתְּגַלֵּי לֹא יְיַגְּלֵי :

४७

מיהו מטה טהיר גלה הטה בנית : ונצלהם .
כתרגומו ותלוקנו . וכן יונכלו חת מלאים לה)
ויתנכלו צני ישלחן חת עדיס לו) וכנו"ז
זו יסוד . ומיחס חכמו במחברת לד"י עס
וילל הלאים חת מקנה האיכס לו) חסר כליל
הלאים מהבינו לה) ולא יהנו לבליו כי
חס לנו ריתה הנזון יסוד ושייח נקודת
במלך לנו מכך מצמכת בלזון ופעלתם
הלאן בלזון ופעלתם . כמו ונתקהט מן
לפני האיכס מא) ונתכום בתוכה טב) ו
איה כהה בתיחה לפליקס וכופלה ממכת
מדברת בלזון ופעלתם פנקד בסוח' ב-
ונתNESS לסת חת הרץ בגלווער טו) ומלתם

יהל אור

אל, טהורה כמלוכה שלzion נח לנויס (כרכות ט ב) דבריהם מהנה ג'כ לפון כבל, והוות עניין הסירה וסמן הנח מס' ה'יאו ר'ש ז'ל, וסדרתו י'ל' וגנו'ן ונלחתם משלן יונחתם וו'ג. כי לא יתכן להזות מסקלה מבניין כבלי קומס, וכן יתכן יותר וכן כתוב באמנולר לנטה"ז תהייה וגנו'ן למ"י הנצעל, ולענוג לחדרון יו"ד פ"ט יט המנוגלים ח'ל גם סדרתו י'ל' תהייה וגנו'ן בט"ס (כמ"ר כ ח) וכפרחות ה'ת הבית (יח'ו' מה כ

(ה) טשה מנה ואמור "וכן לנו יתמיינו לנו זלח יאטמו זכח
ווזיל" (צמ"ר ג'yc) חותם סעיף דבר מטה
חוחות לפי דנריין, והם, זיל יפרץ צעל כזקניש גהמר לו
ירחונל" (למעלה ג' פז) "זאתנו לקובלן" (אס פ' ייח) :

טקייב רשי: לה) נמזה יכ נו. לו) נמזה נג ו. לו) נמזה רשי כה. לט) לכלי כת פג. ט) ויקלה כו כה. סד) לבש רל קולח נצוח נח נצס צוח. ולטוג נע נטז גז יה כב' בכיה נון סל וגנולות צנופלת בגמליה ספלי חישו יס גבן הני לאעל וכו' ועיין יסל חול היל תר堪. ועיין ברכנות כ גלאס קזרינה כה'

שמות ד' שמות

אונקלום

בְּוַיִּאמֶר אֱלֹהִים הָאֵת הַזֶּה יְהִי מֵתָה הָרָן :
מִטְהָה : וַיֹּאמֶר רַמְחַי לְאָרְעָא
 וּרְמַחַי לְאָרְעָא וְתֹהַ
 לְחַנְיָא נַעֲלָקָ טַשָּׁה כִּן
 קְדֻמּוּהָי : ז' וַיֹּאמֶר יְהִי
 לְמַשָּׁה אָשְׁרִיךְ וְאַתָּה
 בְּוֹנְגָה וְאַשְׁרִיט יְהִי
 וְאַתָּקָפָ בְּהָ נְתַנְתָּ

בְּוַיִּאמֶר אֱלֹהִים הָאֵת הַזֶּה יְהִי מֵתָה
מִטְהָה : וַיֹּאמֶר הַשְׁלִיכָהוּ אֶרְצָה
 וַיַּשְׁלִיכָהוּ אֶרְצָה וַיְהִי לְנַחַשׁ וַיַּנֶּסֶס
מִשְׁהָה : וַיֹּאמֶר יְהִי אֶל-
מִשְׁהָה : שְׁלֹחַ יְהִידָה וְאֶחָזָה בְּזִנְבָּו וַיַּשְׁלַח
יְהִזְקִיבָּו וַיְהִי לְמִטְהָה בְּכֶפֶן :

רשוי

בְּגַעֲדָה כְּחִילְךָ מִן כִּימָדָה כַּיְלָה וַיְסַדֵּךְ
 דְּכָר נָגָל כָּוָה מִן הַלְּקָנוֹת הַכְּנָדִיס כָּמוֹ
 לְכָר כְּפֹר לִמְוֹד כְּטִידָר בְּלָזָן וְפַעַלְמָה
 יַיְקֵד כְּחִילְךָ כָּמוֹ וְלְכָרְמָס הַלְּכָלָע טָה
 וְכָפְלָמָס אַתְּ כְּבִיטָט טָה וְלְמַדָּמָס חָוְטָס הַת
 בְּנִיכָס יְהִי : (ב) מִזְהָבְדָךְ . לְכָךְ נְכַתֵּב תִּיצְבָּה
 חָמָת לְדָרוֹת . מַזְהָב שְׁבִידָךְ חָמָת קִיְבָה לְלַקְוָת
 סְחָבָדָת כְּכָרְלִיס יְהִי . וְפַגְוָטוֹ כְּלָדָס קָלוֹמָל
 לְחַבְּרָיו מָוֶדֶת חָמָת סְזָוָה שְׁלָפְנִיךְ הַכְּנָן כִּיְלָה
 הַוּמָל לוֹ כְּנָן הַמְּלָל לוֹ הַלְּרִינִי טַוְזָה הַוּמָת עַז :
 (ג) וַיְהִי לְנַחַשׁ . כְּמוֹ לוֹ שְׁמִיפָּל לְלָזָן הַרְעָם
 פָּלָל יְשָׁרָחָל בְּהַוּמָלוֹ לְהַיְלָמִינוֹ לְיִלְמִינוֹ לְיִלְמִינוֹ
 הַוּמָנָטוֹ סָלָל נַחַם יְבָב : (ד) וַיְהִזְקָה בּוֹ . לְסָזָן
 הַחִזְקָה כָּוָה וְסָרְבָּה יְסָטָמָקָה . וַיְמַזְקִין
 כְּלָנָקִיס צִוְּדוֹ יְהִי וְסָתְזִיקָה בְּמַזְקָיו נְדָר
 וְסָתְזִיקָה בְּזָקָנוֹ נְהָה כָּל לְסָזָן חָזָוק כְּלָבָוק

יהל אור

לְקוֹנוֹ , וְהַוְּנוֹ נְהִי יְהִמְמִינוֹ בְּלָבְלָס : (ל) פִי , בְּנַמְפָוָתָךְ
 כְּנַמְפָוָתָךְ יְהִמְמִינוֹ : (ה) תַּפְסָה לְהָסָה זֶה הַלְּוָתָנָמָת :
 (ו) וְסַמְטָה נַמְלָה עַמְלָה : (ז) וְסַמְפָוָת כִּי סִיחָה מַתָּה
 חָזָן פָּלָסָה , וְסַמְפָוָת וְקַנְתָּה תִּהְמָתָה בְּיַדְוָה לְהַצְעָן
 טָלִיו : (ח) פִי , הַבְּלָבָב הַזְּמָת לְהַרְןָן כְּלִי טִיסְרָה
 הַיְנָוָת מִמְּנָה וְתַהְלָלָה מִן הַהַרְןָן זַיְתָה כָּס רָוָת
 מִיְסָה וְלְכָרִיקָס רָוָת , וְכָן כְּגִילָה תְּזַלְלָה הַוּתָת
 (לְמָטָה וְיָה) בְּפִי , הַקָּלָר זַעַיְנָה צִוְהָרִי סָס .
 (ט) נַמְקִמְמִת "הַתּוֹלְדוֹת" : (ו) עַיְינָה עַרְכָו כְּרָהָס סְפִי
 כְּרָהָסָות : (וְה) פִי רַמְוֹן לְפָרָעָה : (ז) כִּמְיָכָה כְּפָטָבָול
 פִיָּה כְּפָה רַדָּה , וְלְגַנְסָוָה נְהַפָּךְ לְהָס לְנַחַשׁ שְׂמִמָּה
 גַּנְסִיכָתוֹ , וְמַסָּה רַדָּה נְהַפָּךְ לְפָרָךְ : (זְגָן) וְלְהָס כְּפָסָוק
 הַגְּנִי טְלִיךְ פְּרָמָה מַלְךְ מַלְרִיס : (זְיָה) כִּי הַחַר הַמְּכָה
 גַּעַשָּׁה עַז יְנָס כְּבַחַמָּלה : (זְזָה) כְּמַנְגָּה כְּזָקִים :
 (זְזָה) כְּגַלְטָרָה יְדוֹ : (זְזָה) וְכָן פִי רַדְסָה זַיְל וְכוֹן מַדְרָזָל (תְּגִמְמָה הַמְּוֹת נְגָה , תְּגִמְמָה בְּהַזְּהָבָה כְּמָוָר
 סְגָן יְהִי , סְנָתָה נְזָה) : (זְזָה) הַיְהָכִים רַדְסָה לְהַזְּמָה לְהַזְּמָה כְּדָבָר :

מִקְוֵי רְשִׁי : (מְה) כָּמָד' כְּתָה . מַט) יְהִי מַה כָּה . (ג) דְּנָבָה יְהִי וְפִי יְהִי תְּפָה , הַמְּה גָּה . (גָא) תְּגִמְמָה הַמְּוֹת נְגָה .
 חַמְמָה בְּכָה פָּמוֹג פָּג יְהִי . וְפִי יְהִי זְוָמָה יְהִי כָּה כְּחַזְקָה כְּכָלִים לְוַקָּה כְּגָנוֹת .
 נְגָה הַגְּמָמָה הַמְּוֹת וְכָה פָּסָמָל פָּסְפָּז מְלָכָה לְגָלָה . יְלָקִים יְהִי . (גָד) דְּנָבָה יְהִי זְהָה .

אבן עזרא סְבָה זְהִ קָרִי

בְּזַיְמָר . וְהָאֹות לֹא נָתָנוּ לְסָשָׁה שַׁיְאָמִין ,
 כִּי כָּבָר נָתָנוּ לוֹ אֶת הַבְּנָה , רַק עָשָׂה לוֹ הָאֹות
 שַׁיְשָׁה כְּבָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל , עַיְבָה כְּתָוב לְבָעָן
 יַאֲמִינָה (ד) (א) וְהַטְעָם תַּعֲשָׂה כְּנָן לְהָמָם (ב) וְהָא
 נָתָנוּ לוֹ בְּנַצְאָה עַמּוֹת חַטִּיד , כִּי סְטָהוּ מְשֻׁעָנָתוֹ
 בְּסֶנְגָּן חַזְקָן (ג) כִּי כְּדָרָךְ רַוְעָה לֹא בָּא
 הַמְּחַקָּר אֵיךְ יַגְבַּן וְהָ , וְהַוְּצָרָבוֹ לְוָרָד
 לְהַסִּיר הַיְבִישָׁת , בְּכָל דְּבָרִיהם רְחוֹה (ב) כִּי
 הָיא דְּרָךְ טָוָת וְאַיְנוּ עַל דְּרָךְ הַתּוֹלְדָה (בָּז) :
 גְּ וַיֹּאמֶר . אֲשֶׁר יִסְהָ (א) וְהָטָוָת וְנַחַשׁ (בָּז) וְבְסָוָת
 דִּיזְהָ בְּתַחְלָה דְּבָר רַכְבָּו סְטָה וְנַחַשׁ (בָּז) כִּי
 בְּיָה בְּתַחְלָה דְּבָר רַכְבָּו סְטָה טָוָת וְנַחַשׁ (בָּז) כִּי
 וְכָתָב "הַתְּנִינִים הַגְּדוֹלִים" (יְהִי בְּטָבָן (בָּז) (א) אַיְבָה הָיָה
 רָאוּי לְהִזְהִיר זְהָה הָאֹות הַרְאָשָׁון (בָּז) , וְרִי יְשֻׁועָה
 אַטְרָד (בָּז) כִּי זְהָה רַמְזָה לִיְשָׁרָאֵל שְׁהָיָה בְּתַחְלָה

קרני אור

(א) כָּלָם חַדְרָה כָּס מַגְנִין סְפָעָל כָּס פְּעַזְעָן כְּכַמְחָן וּסְקָלָת ,
 וּפְסָס יְלָמִיס מַגְנִין תְּמָנוֹת , כִּי סְמָחָמִין כְּהַמְּלָאָן טָוָת
 כְּגַלְמָנָס וּסְכָלָר סְפָאָה חַמְתָּה : (ב) מַלְרָה : (בָּז) כְּוָקְלִי
 כְּכָלָמָל מַקְלָה , מַטָּסָה , מַכְפָּנָת , וְסַמְטָה סְפָאָה לְכָנָוד ,
 וּסְפָה כִּי לְיַוְן כְּמַפְלָה וּסְאַלְמָה וּסְכָנָוד מַבְחָזָה : (ג) לְפָטָת יְסָת
 סְבָחָת סְוָה סְתִּינָה וּמַיְזָנָה בְּלִדְיָה (טָמָות ; ח) כְּסָבָחָלָס סְמָחִית
 בְּלָתָג , וְלָג פְּרִיכָה יְסָת כְּכַתְבָּה שִׁיפָּה כְּמַחְטָה תְּיִין , כִּי חַיְן
 כְּמַחְטָה חַנְיָן וְלָג הַתְּנִינָה חַטָּב , וּפְזִין (לְמָטָה ; ז) וּכְנִילּוּלִי סָס
 וּלְפָסָל נְפָלָט , כִּי כָּה זַיְל הַכְּנִיחָה דְּפָתָה יְסָת וּסְכָתָה דְּפָטָה
 נְמָס בְּהַמְּלָאָן וּכְחִתְכָּבָד כְּהַמְּלָאָן וּמְוֹסָמָה
 כְּיַסְמָס נְסָפָן גַּחַת לְמִיְלָה , וּלְפָנִי פְּרָמָה נְסָפָן
 סְדָוָה לְכָלָמָל . כְּיַסְמָס נְסָפָן גַּחַת לְמִיְלָה וּמְלָאָן
 כְּחַתְּכָחָב , כִּי סְגָמָס לְמִזְמָה לְפָלָעָה זָלָה כִּיְסָס מְלָאָן כְּדָבָר
 נְרָגָנָט כִּיְסָס פָּנָן יְסָת יְסָת כִּיְסָס גַּעַשָּׁה
 נְחַבָּת פָּנָן וְכָה , וְיַפְתָּח הַלְּכָיָס לְיַפְתָּח כִּיְסָס כִּיְסָס
 (טָז) סְגַלְטָרָה יְדוֹ : (טָז) וְכָן פִי רַדְסָה זַיְל וְכוֹן מַדְרָזָל (תְּגִמְמָה הַמְּוֹת נְגָה , תְּגִמְמָה בְּהַזְּהָבָה כְּמָוָר
 סְגָן יְהִי , סְנָתָה נְזָה) : (טָז) הַיְהָכִים רַדְסָה לְהַזְּמָה לְהַזְּמָה כְּדָבָר :

אונקלות

לְמַעַן אֶמְנָנוּ פִּרְנָאָה אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים אֲבָתֵּנוּ אֱלֹהִים אֶבְרָהָם אֱלֹהִים
יִצְחָק וְאֱלֹהִים יַעֲקֹב: וַיֹּאמֶר יְהוָה
לוּ עַד הַבָּא תַּאֲזִיד בְּחִיקָה וַיַּבְאֶ
יְדָךְ בְּחִיקָה וַיַּצֵּאת הַנֶּגֶשׁ יְהוָה מִצְרָעָת
כְּשַׁלֵּג: וַיֹּאמֶר הַשְׁבֵּר אֶל-חִיקָה
וַיַּשְׁבֵּט יְהוָה אֶל-חִיקָה וַיַּצֵּאת מִתְּכִלָּה
וַיַּהַנֵּה שְׁבָה כְּבִשְׁרוֹ: חִזְקָה יְהוָה אֶל-לְאָ
יְמִינָה לְדֹךְ וְלֹא יִשְׁמַעוּ לְקָל הַאֲתָה
הַרְאֵשׁ וְהַאֲמִינָה לְכָל הַאֲתָה

אָבִן עֹזֶר א

חופשיס, זונעט השם בעבדות סצרים (ב) והוא ירפאים וישבו חפשיס (ג): ה' (פה"ק). ופעס לטען יאמינו. עלה כן בטה (ד): ו' ויאמר. דאון אסרבי החיק הוא בית הורוע (ה), וככבה „בחיקו ישא“ (ישע"ט יא) „שהוא בחיקך“ (בטה"יא ב) (ז), ואחרים אמרו כי הוא הבנד דטוק להזה (ז): ח' זה יהיה. ידענו כי השם ידע אם יאמינו או לא יאמינו (ט), רק הבהיר דבר בנדר פשה האם היו סקצת ישראל שלא יאמינו לאות דראשין (ט) יאמינו לאות האחרון (ט), והבהיר תורה בלשון בני אדם, בסוף מות וחיים ביד לשון (טשי' יט כא) (ט), ואמר הבתוב לאות האחרון, אעפ"י שיש שם אותן שלישי (ט) (ט)

קרני אור

מקוב רשי: נ) ויקל יג ז. ז) פין בכת נ. ה. נח) סנת סס כמוש פג' ג פק' מלהת הגדת. יקס סס.

לכ"ט לeson חמיזה כו' : (ו) מצורעת בשלג .
דרך ללעת לסייעת לבנה . חס נקלת לבנה
סיח ט) חף כחוט זה רמזו סלzon הצע
ספר כחומרו לו יחוינו לי לפיך פלקטו
בלעת כמו פלקטה מריס על less פרע ז) :
(ז) וווציאה מהיקו והגה שבה וגוו . מכחן
טמלה טובה ממלכת לבן מממדת פולעיות
טהלי ברחצונה לו כחמל מהיקו זח) :
(ח) והאטינו ל��ול האות האחרון .
מתקחמל less בכיניכס less קיתי על less פלאטי
טלייכס less פרע יחוינו אך less ככבר למדו
בכך less מוזוגין להרע less לוקיס בגנפי'

יהל אור

(כ) האס פנס מל' ידי שעבוד מאריס: (כה) ווילס
מילד מאריס: (ככ) זהו חותמו סייטה הלהות הרגלון
במטה למטען ייחמיינו: (כג) וכן ס"י ר"ז נgamma:
(כד) וע"ז כתוב ר"ט ז' מלך, וזה בחרן יסמעלן
שכתי זרעותיהם להביס וגוזאליס נסם כל דבר, אבל
בחרן תלות כתוי כזרע שלם גרייס וחונרייס במתניהם
על לודז'יס, ומה שמעל התגורר חזק בגאנדים יקרה
חיק, ופי' מהו כחיקך כי כן מנג העומן לטה
הטהה הקודמת: (כו) והליך אמר והלמיינו, ואלה"כ
תשייה דמתס גלווה להקוור כייטיב מה טירחו: (כח) כו
הצ'ית, וירחו כלון טטרפון: (כט) ווין יד גנטון ר
לא התרון ממס, וכן וחת להט' ולדיב' מהרויס (בראשי

אונקלום

שמות ד שמות

64

אתא בתראה: ». ויהי
אם לא יהמנון אף לתרין
אתיא האין ולא יקברין
מפה ותסב מפי א-
דבנהרא נתשוד
לייבשṭא ויהונ מאדי
תסב מן נהרא ויהונ
לדמא ביבשṭא: ואמר
משה משה קדם יי' בעז י-
לא גבר דמלול אנא אף
מִתְמַלֵּי אֶת מִקְטָמוֹתִי

**האחרון: טויה אם לא יאמין גם
לשוני האותות האלה ולא ישמעון
לקדר ולקחת ממימי היאר ישפכתי
היבשה והיו המים אשר תקח מז-
היאר והיו לדם ביבשת: ויאמר
משה אל יהוה ביה אדני לא איש
דברים אנביגם מתמולגים משלשים**

רשוי

כגון פלעט וחימליך נצץ טרכ: (ט)
ולקחת טמיini היאר. רמו לפס סבמכל
לחצוגה נפלע מהלכות (פילוס כצקהב"ס
נפלע מן כלומות נפלע מהלכות תחל-
ט והיה. ואמ היו עוד מקצת ישראל שלא יאמינו
באות לאחרון העשה האות השלישי ויאמינו (ו),
ובתיב ויעש האותות לעיני העם (לטטה פ' ל) (ז),
זה האות השלישי שהוא והוא לדם ביבשת הוא
הלק מהטבה הראשונה בעשר המכות העתידה
להיות (ט): (פייהק). ואמ לא יאמינו. פעמי אם
תאמר שלא יאמינו (ט), וכן והיה אם לא יאמינו
(ט' ח): ויאמר. כל המפרשים מה אחד
אמרו, כי פירוש בי לשון בקשה (ט). ור' יהודה
הלו (ט) אמר כי הוא דרך קצרה, והטעם "בי"
אני אדני העוז" (שי' בא בד), בלאו עשה כי עונש מה שתרצה,
וככה "בי אדני ידבר נא עבדך דברך" (ברא' טר יה) עשה. כי מה שתרצה והניחנו לדבר (ט):

איש דברים. יודע לדבר צחות שאנו מטעב בלשונו בדבריו או טבנו, או שיבדו על פיו
אותיות ידועות (ט), ומנהג העברים (ט') כאשר ירצו להשות שמי דברים או שלשה יוסיפו מלה
(ט) גם מטהול וגוו. למדנו כלל צבטה

יהל אור

סיט עול חמורים החריכס. ושיינו לכלי הkowskimis
הלייט קרייס חמורים: (ט') הות המטה טילטך
למחט, ורעתה סייל, ט'כ קורת כלות הסני מהICON: (ט'
) זס נמלרים כמו טהמר. ולקמת ממימי סיהול': (ט'
) ע"כ נתן לו פלטה חותות זמהם יהמינו מהחות
טרחטן, ומקס יהמינו מטהני, ומקס יהמינו מהאלטוי:
(ט') עיין הערה הקודמת, וכחות כסליוי יהמינו כי
בנ' הכל נדף פטין טאו נ' כל מוקט כפין נקפס',
כל דבר ננטה פ' צווע מואר לקדמותו, וכלת

פיטוטו כמו חתניות דליה, צב עול יוסף ויחל מחריות
לט, וכן פס ובממו לקול סלהות סלהלון, ותול וטונן עוד חות
סלייצי, ופיין נס' מカリית על פמאניות מה טפאל פ' ז':
[ז] רצ' ז' פ' (כליה מג כ) לzon גטינ ותאנטס וכלהזון:
אלחית גיז ב'יל', וסצ'ין פלו' פלאזן זס וכתח' זס דמ' זס
זס נטמכו היל מלת לzon סולכי ולייט דומס הילס זס'
ולונקלס פאלנס כי לדי נגע רוצע היל ספואיז תלת ני מן
בנ' הכל נדף פטין טאו נ' כל מוקט כפין נקפס',

קרני אור

טיטה ניגשת לנו ימינו לקלמותן, וכזה ידע כי מלה הפס הול ויהמינו: (ט.) וכט המטה ווות פיך,
ולקח מיס מכיהור וחיו לדם ביבשת, וסיטים. ויהמינו הפס: (ט') וכן (טמ') הפס הכרמיין אטוף נוקה
במיס פ' זה רמו טטידיס מלרים נלקות מן סיילו. ויט מאניס טז' יהמינו זהו. ויט מאניס טז' יהמינו זהו.
פרעה, הכל זה כלות ספיקת הים מס כ' כלות פטה מה יטהי קולד נולו לפסי פלשה:
(ט') כמו טפי למלה כי פכתוב דבר ננד מטה: (ט') וכן חייל. צבעו ועיין קרני חור: (ט') עיין
עלכו נלהט ט' נרחות: (ט) מין (נלהט מג כ) צפי' הח' זיל' וככחו, ז' זס כביה בטוי' הה מדעת גלו:
(ט') כמו טנו פנו זה' זיל' למלה נט' המה: (ט) פטה יסרכ המ' זיל' הצלפה גמי' נס מהמלטם,
ג'

טקי' ב רשי : (ט) נז' וו' וק טז כני מלהט.

גם מאין דברך אל עבדך פִי כבד

אָמֵן עֹזֶר

גם בתחילת, כתו טשוויל בנו גם אתה, גם בנדק, גם בן בנדק (שופי ח כב), וטעם "שלשים", לא יאמר תטול כי אם ליום הזה שהוא מדבר בו (ז), והנה (ז) שלישי שעבד ליום הזה שהוא מדבר בו, והם (ז) בדרך לשון רבים, בעבר היום ואחתמולו (ז), ואעפ"י שאין השין כפוצה במשפט (ז), או הם נומך באחרונה כאשר הוא נומך בראשונה "ויהי במשלש חדשים" (ברא' לח בר) (ז) : גם מאו דברך . מעת דברך, כתו "ומאו באתי אל פרעה לדבר בשפטך" (לטפה היה בן) (ז), כי לא ספר (ז) כובד לשונו רק נשאר כאשר היה (ז) (ח), והאומר ששבח דברים, בבד פה, ובבד לשון, ועוד נלמוד אליהם, שאין מדבר על לשון סרים, רק כבהותיות השפה (ז) ובולאות הלשון (ז), רק אני אזכיר אהיה עם פיך והנוריתיך (ז) (ז), ואפר בבדות על פיו (ז) : (פיה"ק. ב" ד'), כבר פירשתי כי ראוי לדבר לפני סלק בבחות, וכן היה טוים אל הנבואה הזאת לא הייתה ביום אחד : בבד פה

קָרְנוֹת אָרֶבֶת

ובכן מפוזג שם על כת' ו'ל צפי' בס מה שאלנו פה בס
לי'כ, וכחכ' פ"ז, וח'כ נכון פוג' ציהומל חלט כי גורי הוו
כוי שמעני עי'יך, ואגלי'ת כת' ו'ל' נדרה טהמלה כפזומא
כחומל לנו חטבך כנעם וכפלג'ה כמתקה חזב'ן כיד'ן חכל' מזב
להותו כי, לפי זלע'ו היה דנלי'ס חגci': [ח] פיזן כל'ס זל
תבזבז בס' כחוכ' צמץ' ליקח בפעלה מל'ז' פראטה וגונן פל
לଘ'ז'ו ולג' פראטה ליאונו, לו'ל' זפנ'יה לפסיו הכנ' זו'ס
ונחל'יס זל' הא' לנשטו מלה'ז' יטול', ומצע' קז'יט' ידו ולק'ת
בגנ'חות וגונן לתר' פיו ונברפה קלה' טפ'יו ולט'נו, ופ'כ ד'ס
בגד' פה וככד' לטע'נו ובן' הו' (צמ'ר פ'ז, ילק'וט רמז' קס',
בן' קס', פ'צ'ל, וצפ'ם'ז): [ט] ופ'ז' צב'ג זד'ל ובתכ' ג'כ'
יראה גה' לנו כראג'ע ממה' קן' פה'ות'ם' בז'ין' נמ'חות' נס'ז'יות
צ'המ'ל משב' נזה'וי' כל' כפ'ס' ולו', וכחמת' כי גה' כ'ס' משב'
ה'ז' דנלי'ס געל' כה' פד'נו', מלחיכ' פה' ומלה'ין' לטע' נפ'י
שי' צ'יפ'ה, וגה' ימת' מפש' כל' מס'cis' למ' ט'ט'וב' ז'ק'ה'יט'
ז'ז'ק' ט' מלה'ד' מ'ל' כה'ל'ס הא' על' פ'י כה'ד'מ' (גמ' יב'
) זה לומס נאל' פה' למחמ'ל' יונ'ים' 'אג'ה' גה' ידעת' דנלי' ,
ז'ג' שירמ'יס פ'ס' יפל' לא'ס'ז' 'כ'י נאל' ח'ג'י' (יגמ'יס ג' ז')
ט'ס'ס' פ'ס' ז'ק'ז' פ'ז'. בנה' צב'ג זד'ל פל' ס'ז' ו'ל' ז'ג' ז'ג'
ז'יח'ס' ז'ג' ל'כ'מו' חאנ'גן' פ'ז' פל' ח'ז'ן' כ'ז' וו'ל' ר'ז' 'ז'
ט'ז'ז'ז'יל' צ'י' דנלי'ס כב'ד' פה' וככד' לטע'ן', יול'ס' צ'י' מל'ע'ז' גה'
ז'ז'ז'ה' לה' פד'נו' כה'ות'ז' ז'ס'ר'ץ' ב'כ'ן' ח'ות'ז' ה'ז'ינ'יס', ז'ז'
ו'ה'מ'ל' צ'י' כב'ד' פה', גס' גה' כה'ות'ז' פל'טע'ן', ז'ז'ס' ח'ות'ז'ז'
ט'ט'ל'ג'ז' וט'ז' ז'ה'ל' וככד' לטע'ן': [י] כב'ד' פה', נס'ל'ז' פ'ל'ט'ל'
ל'כ'מ'ה ה'ה'ות'ז' גה' כמ'לה', וכמ'ו ט'ינ'ה'ל': (ז) צ'י'
ז'ה'ו' דנלי'ס' א'ס'ר' ט'ז'יס' צ'פ'ז' כמ'ל'ת' נ'כו'נות' צ'ה'ל'ג'
(פס'ז') ז'ל'ג' ט'ס' גה' מ'ה'ות' לטע'ן' לד'נ'ר' כ'ל'טע'ן' פ'ל'ט'ז'

טקייב רישׁוֹן: ס) תנומת הַחַיִּים לְהַלְלָה וְרַקְבָּה בְּמִתְחַדֵּשׁ כְּפָרָה. מְגֻמְנוֹן בְּיַקְרָבָה לְהַלְלָה ד). צְמַדְלָס פְּנֵי צָדֶקָה וְיַקְרָבָה
פְּנֵי ג). כְּמַלְלָס פְּנֵי כָּל כָּדוֹת מִזְרָחָה פְּנֵי ט). שׂוֹחַט הַחֲדָשָׁה וְכֵן מְזֻמְטוֹל יְחִידָה לְקַבְּשׁוֹת קְמָכָה. יְלַקְּעַת
צָנִים קְדָמָה. טא) חַמְרָמָה הַחֲדָשָׁה וְכֵן אַקְדָּמָה צָס כְּמַדְלָס צָס חַמְרָמָה הַחֲדָשָׁה וְכֵן צָס וְעַיִן לְכַחַד קְבִּיטָה
בְּבֵין מְדֻרְזָעָל סְעִינָה וְמִיסָּה צָס לְמִתְחַדֵּשׁ לְמִצְבָּה. וְצָמְקָן וְכֵן נְבָלָה בְּכָל קָוָה. מִיצְעָן שְׁחִילָה-סְמִיכָה יְקִיעַם פְּנֵי מְדֻרְזָעָל (צָלָקוֹן).

ימיט קי' הקב"ה מפתח ה' מטה במנת
לייד בעליךתו ס) מתמול קלטוס מה' דברך
כלי קלט וקלטה גמין לכוין כס פלי קלטה
וכו' קי' עומד בזוס כז' כנחמל לו
זהת עוד קלטה נח ביד תקלחת עד שחלפת
בו וקבל עליו סא) וכל זה קלטה קיה רולך
לייטול נדולס על חקלן חמיו קיה נדול
כימנו ונכיה קיה כנחמל (כלוח חקלן
חכך כלוי וגוי' ועוד נחמל לעלי בכאן

לשון מצרים (י) איננו נכון, כי הוא אומר במתשובהה השם „מי שם פה לאדם, או מי ישים נולד שהיה כבר פה שלא היה יכול לחזיאו Katzם היה מוציאם בכובד (ט) [ט] וזה טע שירנו אשר ידבר מלות, שאין שם מאותיות היב (ט) : לא איש דבריים, לא אוכל לדבר צחות, היומי (ט) : גם מאן דברך. זה לט התאות כי

יהל אור

נס מהו דברך וגבי : (מן) כן ייחמר על יום הער ,
וכן נס תמול נס כיוס" (ז"ה כ כו) , ויהימר נס על
זמנ קודס כלתי מלהם , "חינו טמו כתמול צלasses"
(ברא"י ל' ב וAMENTה י) יהימר כתמול צלasses , נס
תמול נס כיוס" , הראהון עניינו כמלטניש , ולטני
כפזצטו על יום הער : (מד) יפלט מלת צלasse ,
וכוונתו , והנה מלת צלasse : (מכ) כסוף מלת צלasse :
(מו) תמול הו כמו "ויהתמול" (מיכא ב ח) וזה ל"ג
נומפת ויכו צלasse תמייל פס תמול : (מו) כמו הצעין
צלasse , וכ"ל לנוקד צלasse נקמן צהוב צלייני לכיו"ס
ויהתמול : (מה) בת"ס ז"ז מן "כמפסל" , ודי שייחמר
בכתוב כשלח דריש ; (מט) ופי" סט ה"ה ו"ל "מחיות
סדרתוי הלו"ו" : (נ) עתה יפלט כך וכך וכך :
(נו) ונראה צעינוי צלח רלה להפיר ממץ כוכל כספה
כמבל פסיה כו ממעבה הנס פפסרו רזיל שלירט לו
עס פרעה (רמב"ן) ומיין קרי הור : (נכ) כן פי'
הרשב"ס כי ביהימר כך וכך וכך הנסי , חייני
בקי בלאון מגליים ביחסותם להזון כי נקסטוני בראתוי
מץ , ועתה הני בז שמונייס" , וכן פי' לחזקוני ,
ולמטה כס"י הקאר השוויק כספיות זה : (נג) סבב
בומ"ף : (נד) סבב דטלנית , וכן פי' רבינו חנן אל ,
נס רב"ה פ"י כן מטהו ושיין קרי הור : (נה) וסתה
בצד לו נבוניה לדבר פפיו במנגן כטנגיס : (נו) לך
ליטר נטע ביחסות סביה מגננס , וכן פי' האלטב"ן ס-
לבתל בהז יפה" : (זט) בדרכו , מי ב- : (זט) וכו' רוא'

אונקלום

ונעפיך ? יישן אָנָא ;
 יא ואמר יי' ליה צְנַן שְׂנִי
 פֶּמֶא לְאַנְשָׁא אוֹ מְנַשֵּׁי
 אַלְמָא אוֹ חַרְשָׁא אוֹ
 פֶּקְחָא אוֹ עַזְרָא הַלָּא
 אָנָא יי' ; יג ובען אָזֵל
 וְמִימְרֵי יְהִי עַם פּוֹמָךְ
 וְאַלְפְּנָךְ דִּי תְּמִילֵל :
 יג ואמר בְּבָעֵי יי' שְׁלָחָת
 בְּעֵן בַּיד טַן דְּכָשָׁר

רשוי

סְנַנְלָה נְגַלְתִּי הָל בֵּית חַצִּיך בְּלִוּמָס
 כְּמַלְרִיס סְבָ) סְוָה הַסְּכָן טַג). וּכְנ וְלֹודָע
 לְכָס נְחַלֵּן מְלָרִיס וְנוֹ וְחוֹמָר הַלִּיכָס
 חַיְס שְׁקוֹלִי פְּנֵיו הַסְּלִיכָו טַג) וְחוֹמָס נְגַוְמָס
 לְהַסְּכָן נְחַמְרָס) : בְּבָד פָּה . נְכַבְּדוֹת חַנִּי
 מְדָכָר וְכָלְדוֹן לְעֵז צְלָבָיו : (יְה) טַי שְׁבָט
 פָּה וְנוֹ . מַי לְמַדְך לְדָכָר כְּסִיקִית נְדָוָן
 לְפָנֵי פְּרֻעָה טַל הַמְּלָרִי : אוֹ טַי יִשְׁוֹם
 אַלְמָס . מַי טַּבָּח פְּרֻעָה הָלָס טַלָּה נְמַהֲמָן
 צְמַלּוֹת סְלִינְגָּך וְהַת מְטָרְמָיו חַלְסִיכָס טַלָּה
 קְמָעוֹ צְלוֹמוֹ פְּלִין וְלְחַסְפָּקָלְטוֹלִין טַה) :
 פְּהַלְגָנִיס מַי טַּבָּח טַוְרִיס טַלָּה רְחוֹן
 כְּסְבָרָחָת מַן הַכִּימָה וְגַמְלָטָם : הַלָּא אַנְכִי .
 טַקְמִי יְה' שְׁקִימִי כָּל זְמָת טַוְרָה) : (יְג) בַּיד
 תְּשִׁלָּח , כְּטוֹ "עַם לְבָבָם שְׁלָבָ" (דְּהַיְבָ טַוְרָה) וְהַשְּׁעָם שְׁיִשְׁלָח וְהַשְּׁלָחָת בַּיד אַהֲרֹן
 אַחֲיו (טַוְרָה) (יְג) שַׁהְוָא אִיש דְּבָרִים , כִּי אַיְלָנוּ בְּבָד לְשָׁוֹן , וְהַוָּא רַנִּיל לְהַגְּבָא לִישְׁדָאָל , וְכַתּוֹב בִּיחֻזָּקָאָל'

יהוד אוֹר

כְּהַלְרָן) : (ט) וְכָמוֹ טַפִּי כְּרִיכָבָס וְכְהַמּוֹקָנוּ הַכְּהָתִי
 לְמַמְלָה הַמְּרָה נְכָ, וְגַרְהָה שְׁמָר כְּפִי הַקְּלָר מִמְּה זְכַתְּכָ
 כְּפִי הַלְּרוֹך טַל הַפִּי הַזָּה שְׁלִיכָנוּ נְלָכוּ : (סְה) צְמַמְרָא
 מַי יִסְׁוֹס הַלָּס , כִּי הָלָס גָּוָה פְּטוּכוֹ סְלָלָה : (סְב) וְפְקָמָה הַאֲוֹ
 הַפְּכוֹ סְלָלָה : (סְג) הַגְּכָתָב נְחַמְלָע : (סְד) וְלֹין
 הַפְּכוֹו נְגַנְדוֹ : (סְה) כִּי הַיָּה לוֹ לְהַקְדִּים פְּקָח לְמַרְסָ
 כִּמוֹ טְכָקְדִּים פָּה גָּהָלָס , הָלָה כְּתָבָ פְּקָח זִין פְּרָט
 לְטוֹר , מַסּוֹס טְכִיִּיך פְּקִילָה נְשִׁינָס : (סְו) וְקָוָה
 (פְּסְמִ"ז) "מַתָּה לְהַלְלָה הַוּתָן כְּרִיה מְלָקָה הָלָה נְהָר
 וְהַרְיִתְיָך הַצָּר תְּלָכָי : (סְז) נְכָרְלָה יְבָ יְהָ , וְעַיְן
 זְיוֹהָרִי סָס : (סְמ) פִּי מַס הָאָר לְנָכוֹ סָלָס : (סְט) וְעַנְ
 מְהָרָהָרָה , וְעַנְסָהָרָה , וְעַנְסָהָרָה (צְמִ"ר טַבָּה) . הָלָה הָלָה כְּלָלָתִי כִּי
 שְׁוֹת זְכָפָנָס , וְאַלְפְּצָאַי הָלָס מִכְּסָחָפָנָאַי , וְחוֹלָס וְשָׁולָס וְפְקָחָתִי
 שְׁקִימָה : (יְב) מְלָה , כָּמוֹ שְׁמָס , הָלָל הָלָן מְלָת נְהָלָס פְּלָנָס כְּמָתָה
 אַלְמָנוֹ כָּן , לְיָטָה רְוָמָה טַל כְּמָנוֹן נְאַלְלָס כְּמָנוֹת עַתָּס כְּכָה , וּכְנָהָה
 סָס , וְקָמָה מְלָה לְיָטָה נְמָת (צְמִ"ז טַב טַב) כִּי לְהַלְלָה פְּתָה וְטָלָס . כְּכָה (לְשָׁגָן נְגָה) יְבָ יְהָ (יְג) :

שמות ד' שמות

פָּה וּכְבָד לְשָׁזָן אַנְכִי יְאַמְרֵי יְהָזָה
אַלְיוֹמִי שְׁמַפָּה לְאָדָם אַו מִיְּיִשְׁוּם
אַלְמָס אַו חַרְשָׁא אַו פְּקָח אַו עַזְרָה הַלָּא
אַנְכִי יְהָזָה יְבָעַתְהָלָה הַוְאַנְכִי אַהֲרָה
עַסְפִּיךְ וְהַוְרִיתִיךְ אַשְׁר תְּדָבֵר :
וְיִאָמֵר בֵּי אַדְנִי שְׁלָחָנָא בִּידִי

אבן עוזרא

בוחידות : וכבר לְשָׁזָן . בְּלִשְׁן מְזִירִים , בְּגַבּוֹ שִׁיאַ
 יְהָ שְׁנִים רְבָ�ת שְׁלָא דְבָר בָּה (ט) : יְאָ וְיִאָמֵר .
 הַגָּה טְצָאָט אַלְמָס בְּנָדָ שִׁיסָת הַפָּה (ט) : עַזְרָה
 בְּנָדָד זְקָח (ט) וְנוֹשָׁא חַדְשָׁ בְּנָדָד (ט) וְאַזְרָה
 וְהַעֲוֹר . בְּכַתּוֹב פְּקָח אַוְנִים (יְשָׁעִי טַב טַב) לְפָקָח
 צִיכִים עֲזָזָה (שָׁם שָׁמָה טַב) (ט) וְיְאָוָ, וְעַתָּה הַגָּה
 לְאָהָבָה שִׁישָׁוֹר כּוֹבֵד לְשָׁזָן , רָק יִרְנוּ מָה
 שִׁידָבָר (ט) : (טְהִימָּק) . טַי שְׁמַפָּה לְאָדָם . הַוָּא
 הַמְּדָבָר וְכְנָדָד אַלְמָס , וְפָקָח בְּנָדָד גָּזָר , נְסָס פָּקָח
 הוּא בְּנָדָד חַרְשָׁ , כִּי בְּנָן פְּצָאָנוּ בְּלִשְׁן הַקְּדָשָׁ , "לִפְנֵי
 פְּנִים שְׁוֹרֹת" , "פְּקָח אַוְנִים") . יְג וְיִאָמֵר . כְּבָד
 פְּרִישָׁתִי (ט) כִּי כָל נָא בְּסָקָרָא בְּטוֹעָה , וְכָהָה
 דְבָר נָא בְּאוֹנִי הַעַם (לְפָטָה יְהָ בָּה) שְׁמָע נָא יְהָוָשָׁע
 (וּכְרִיְנָה ח) יוֹתָת נָא אֶת הָאִיש הַזָּה (יְרִטִּי לְהָה) (ד)
 אַיְיָ נָא לְנוּ בֵּי הַמְּטָנוֹ (אַיְבָה הַז) (וּבָו) : בַּיד
 תְּשִׁלָּח . חָסָר אַשְׁר כָּאַיְלָה הַיָּא בְּתוֹב בַּיד אַשְׁר
 תְּשִׁלָּח , כְּטוֹ "עַם לְבָבָם שְׁלָבָ" (דְּהַיְבָ טַב טַב) (ז) וְהַשְּׁעָם שְׁיִשְׁלָח וְהַשְּׁלָחָת בַּיד אַהֲרֹן
 אַחֲיו (טַב) (יְג) שַׁהְוָא אִיש דְּבָרִים , כִּי אַיְלָנוּ בְּבָד לְשָׁוֹן , וְהַוָּא רַנִּיל לְהַגְּבָא לִישְׁדָאָל , וְכַתּוֹב בִּיחֻזָּקָאָל'

קרני אוֹר

מְפָזָן כְּמַנְגָּס , וְכָנְכָד לְפָזָן נְפָזָל בְּלִכְלִיס . וְכָנְכָד
 הָלָל לוֹ דִּי וְהַלְּגָי הַקְּיָס פָּס פְּזָר וְכְלִיחָדָה לְבָל תְּדָכָל (ט)
 מְלָאָן קְזָב בְּמִפְסָס קְלוֹר כְּכָד הַלְּזָן , וְלֹגָן כְּכָד הַלְּזָן מְמָנוֹז
 (טְפָזָן טַב טַב) וְכָנְכָד כְּלִיחָדָה כְּכָד פַּעַן . וְעַזְיָן יְסָלָל כְּכָד
 (כְּלָלָה מְמָה טַב) וְתָזָב יְזָד . כְּנָד יְזָד , יְזָד כְּלָל מְלָאָן הַמְּתָחָתִי
 (חַזְוָן כְּבָד טַב) וְקָזָב גָּד , כְּנָד גָּד , וְלֹכָד גָּד פְּרָפָס (לְפָטָה
 טַב) וְמְגַמְגָן קְרָאָי "כְּכָד פָּס" (רוּס) : [יא] כְּכָתוֹב מְזָכִיר
 סְכִינָה וְסְכִינָה מְזָכִיר פָּס פָּס לְגָדָס . וְכָנְכָד מְזָכִיר הָלָס לוֹ
 תָּגָבָה וְפְקָחָת כָּל כָּל כְּפָרָה סְכִינָה וְגַנִּינה
 גָּד לְגָד "סְמִלְגָּה" מְפִיק לִיכְמָלָל , מְזָכִיר פָּס פָּס גָּד
 קְרָאָי לְתָרוֹוִיָּה פָּל סְגִילָה וְאַוְטָזָמָט דְּכָחִיכָה , מְזָכִיר
 סָס לְהָדָס לוֹ מְזָכִיר הָלָס לוֹ חַרְבָּה מְזָכִיר פָּס פָּס קְרָאָי
 לְמַרְוּזָהוּ , וְקָמָה כָּה (צְמִ"ר טַב) . הָלָה הָלָה כְּלָלָתִי כִּי
 שְׁוֹת זְכָפָנָס , וְאַלְפְּצָאַי הָלָס מִכְּסָחָפָנָאַי , וְחוֹלָס וְשָׁולָס וְפְקָחָתִי
 שְׁקִימָה : [יב] מְלָה , כָּמוֹ שְׁמָס , הָלָל הָלָן מְלָת נְהָלָס פְּלָנָס כְּמָתָה
 אַלְמָנוֹ כָּן , לְיָטָה רְוָמָה טַל כְּמָנוֹן נְאַלְלָס כְּמָנוֹת עַתָּס כְּכָה , וּכְנָהָה
 סָס , וְקָמָה מְלָה לְיָטָה נְמָת (צְמִ"ז טַב טַב) כִּי לְהַלְלָה פְּתָה וְטָלָס . כְּכָה (לְשָׁגָן נְגָה) יְבָ יְהָ (יְג) :

לְהַלְלָה פְּתָה וְטָלָס
 יְבָ יְהָ (יְג)

שםות ד' שמות לד 67

**התשליח: י' ותקיף רגניא תשליח: י' ויהר אָף יְהוָה בְּמִשֵּׁה
ד' בְּמִשֵּׁה וְאָמַר הֲלֹא אֶחָן אֶחָד גָּלִי וַיֹּאמֶר הֲלֹא אֶחָד עַתִּי**

בן עוזרא

כ"י השם שליח נביא בישראל לפני בא משה אדונינו (א) וידנו ובגיב ויאמר ד' אל אהין לך לקראת טsha הדרבה ולטsha כ'כו, ועוד כי הוא נдол טמן בשנים, אויל יהר לו שיחיה משה שליח אל פרעה, על כן אמר השם "וראך וטהר בלבבו" (פ' יד), והנה טsha איננו טמאן ללבת רק בתחליה אמר "לא איש דברים אנכי".

כ"י קשה הוא לדבר לפניו הטלה ט' שהוא כבד פה, וחשב כי השם יחדש לו אותן להשיד כבד פה, וכאשר השיבו השם והריטיך (א) ידע כי כהמר צו רוטס. כל מהן חמיין כלוי.

שמות ד שמות

קָרְבַּי אֲרִי מֶלֶךְ אֵיכָל
הָא וְאַתְּ הָא הָא נְפָקֵד
לְקָדְמַתְךָ וְיִחְזֹקֵךְ וְיִתְּהִרְבֵּךְ
בְּלִבְנָה: טו וְתַבְּלִילְךָ עַמָּה
הַתְּשׁׂוֹרֵית פְּתַגְמָנָא
בְּפִינְמָה וְמִימְרֵי יְהִי אָם
פְּזַמְּךָ וְעַם פְּזַמְּמָה וְאַלְיָף
יְתַבּוֹן יְתִי דִי תַּעֲבְדוֹן:
טו וְיִמְלִילְךָ הָא לְךָ פְּעַמָּא
וְיְהִי הָא יְהִי לְךָ
לְטַרְגָּמוֹן וְאַתְּ תַּהֲיֵה לְהָ
לְרָב: י' וְנִתְּחַטְּרֵא הַדִּין

רשות

שכיס עמיד לחיות לו וליה כהן וככלונא
כויות הומל לגות ממן מטה לא יסיח
כהן הולא כויה יסיח כהן ותמה לו שנחלמל
ומסה חייך פהלויס ס) נכוו יקלחו מלנטט
פהלי (ע) הגה הוא יצא לקראותך. כטה לך
למלדים: ורՃ ושמח גלבו. לא כטה מה
סכוב קיכל מקפיד טלייך טהטה טולה
לגדולה ומאנס זכה הילן לעדי מהן פגון
על כלב (ע): (טו) ודבר הוא לך. נאנטילך
ידכלה היל כעס זה יוכיח על כל לך ולי
ולו ולכם ולכם פטמוכיס לדבוק סכוולס לאיזון
על כס (ע): יהיה לך לפה. למליין לפי
טהטה לנדר פה (ע): לאלהים. לנבר ולסל (ע):

כִּי הָוֶה יְדַעַּת כְּחֹתֶת (ט) וְגַם אֲזֹנוֹ שִׁיצָא לִקְרָאתְךָ, וְאֵל תְּחַשֵּׁב שִׁיקָנָא בְּךָ בְּעַבוֹר שְׁאַתָּה שְׁלִיחָה,
דָּק וְרָאָק וְשָׂמָחָה בְּלָבָו, (ט): פָּזֶן וְדָבָר הַלֹּא לְךָ אֶל הָעָם. מָזה הַצְּסָוק נִלְמָד בַּי יְאָדָר טָשָׁה
עַם יִשְׂרָאֵל רַק עַל יָד אַהֲרֹן, וַיְהִיכְן כַּאֲשֶׁר סִתְּהַיְתָה בְּמִכּוֹטוֹ אֶלְעֹזֶר בֶּןְו (ט): יְזֵן וְאַתְּ דְּמַטָּה. טָעַם

יְהוָה אֱלֹהִים

לה מלהנו זום נוק, ע"כ דעתם כי החרון היה מטה רועש
סבוך לכתית מטה : (פנ) כי אה למליס : (ספ) נביג
ר' י"ד שעניין לה נבדל הערך לכהונה : (פו) הרי
הנבייה חילך בגולך ומדבר מה גוינו כתש :
ו"ל (ברחו' ה ה) על מלחת הלביס וכנייהורי כתש :
אקר, ונקרת נכוון כפי מחשבת המהמניים כו :
וכניות ודוכרי יהוז וע"כ ריו מוכניות לכהונה יותר
הויה לוי כהכהנתו, כי התקה כהלו חיינך לוי בתקה
פ"ז קנהה ותרומות : (גנ) וכן פ"י הנה' זיל (למטה
זין, וכמותו כיה כמו כן מלין תחתיו הליימור נכו"ז :

טוק"ב ר' ט"ז : סט) דכ"ה כנ"ד. ע) זכתהש קב"ה בזואיל ס"ג י"ז ילקוט קפב . עא) חנתומן ה' כז. חנתומן ב' כד. ענתת קלען ה' במו"ל ס"ז י"ז חותם ס"ה. עב) ופיילוועס (ען ננטכיל. עד) וכן פ"ל גמולוגס ון סוח ננטכו"ל ס"ג. עד) בע"ל.

פרק א'

(ו) וככנת (ה) בז' הילן נלאמת :

כידעה : (פכ) ובמקרה מ „טקיי“ : (פו) וכפס"ז ד מלהמתה כמדרנתה מהלכים כערך הхран וכוח כמדרנתה (פח) כמלה"ת ליה כמלה"ת „כזרץ“ ועיוון „כפי“ מה' ו (פס) כמלה"ת „כמכור“ : (ג) והננייה הגבויו כייה בכיהם (ה) נרחה טריון האנשי נזוי מלומדים יותר מאשר הוא מסתכל העס, והנה חמר לו הхран פס כייתנו מהיר אטריך כ"כ נעליחות (פ"ל) : (הכ) וכ"כ כליה יקיה לו פ' (ל) „כי מטה לך דבר עס יארחן לעולס רק על ידי חור

טוק"ב ר'ש"ז : סט) דכ"ה כנ"ד. ע) זוחהש קב"ה בזואיז פ"ג י"ז ילקום קפנ'. עא) חנומתך ק"ה כז. חנומתך ב- כז. ענחת קלעת ק"ה. במו"ל פ"ז י"ז קוית פ"ה. עב) וסילוכס נצון גטכיל. עג) וכן פ"ג גמ cholengesh ון סוח גבמוש"ר פ"ג. עד) כק"ט.

אונקלום

בְּיַהֲךָ אֲשֶׁר תִּעַשֵּׂה בְּפָנָו אַתָּה דָּהָרָתָה:
סַפְּרֵשִׁי יְהֹוָה וַיֹּלֶךְ מֹשֶׁה וַיֵּשֶׁב וְאֶל-יִתְר
חֶתְנָיו וַיֹּאמֶר לֹא לְאֱלֹהָנָא וְאַשְׁוֹבָה
אֶל-אֶתְּנָה אֲשֶׁר-בְּמִצְרָיִם וְאֶרְאֶה
הַעֲוֹדָסָתָחִים וַיֹּאמֶר יְהֹוָה לְמֹשֶׁה לְךָ
לְשָׁלוֹם: יְהֹוָה אֲמֹר יְהֹוָה אֶל-מֹשֶׁה
בְּמִדְיָנִיךְ שֵׁב מִצְרָיִם בִּמְתוּךְ

אבן עזרא

(יח) וישב אל יתר חותנו. ליטול רכונות
טהלי נטבע לו עה) (טלוי יוזם מלין כי חס
בלקוטו) ונטבע קמות כי' לו לטועל ימל
ימלו קייל וכו' ע) : (יט) כי מתו בל
לנחש, ואם השם נטע לך בילך יב חבטה תרעך דרכך הסנה, והיה זר, ותמים, נס המטה (ז) :
יח זילך. יתר הוא יתרו (ה) (יח) כמו נשב (נחת) זר ב) הוא נשטו שם שם זר ז (ז), ושלטה
הוא שלטן (רוות ד כא) (ז) והנה אמר לו שילך לראות אחיו (ז) ולא נלה לו הסוד (ז) :
יט ויאמר. אין טוקדם ומאותר בתורה, ופירושו. ובבר אטר. (ז), וככה ויצח ד' אלחים מן האדמה
(בראי ב) (ז) ודברים כאללה (ז), הנה עתה (ז) בהשיבו אזן יתרו אליו הבטיחו השם (ז) שילך
בלי פחד למכרים, כי מטה פרעה ועבדיו שהיו יודעים דבר המכרי, וזיהו "וימת טלך טדים"
למעלה בכנ) (ז) כי כל חיים שהיה חי לא היה נפוץ להיות טשה שליח אל פרעה;
(פייהיק. במדין, אחר ימים רבים או חדשים שנדראה המלאך בסנה (ז) : כי מתו כל האנשימים. זה

ה-ט

מקוב' רשי: עה) תגמונתו ה' כ. הכהומת ב' ית. ופס' לסתיר את מלכו. ועיין דילית פס' ה' ילקוט קב"ג וככמ"ר מיד ה' כתיל בטעתו וכן נפס' ז' לפתир לו הצעומה בפתקה. עו) תגמונתו ה' מכילתו יהרו פ"ה. וכי ליקוט כמו קפט בזאת גמות וחכל מל"ז חכל. ועיין תחזהות ב' יה' מהות נתן כפולה פס' ועיין קדי חול קערת ית.

הָאֲנָשִׁים הַמְבַקְשִׁים אֶת-נֶפֶשׁךְ :
בָּנֶיךָ מֹשֶׁה אֶת-אֲשֹׁתוֹ וְאֶת-בְּנֵי
וַיַּרְבֵּם עַל-הַחֲמֵר וַיֵּשֶׁב אֶרְצָה

ב'ז

האנשים. מי כס דtan וחייב מיס כיון.
אלה שילדו מנכיסים והעני חזוב כניט עז):
(ב) על החטור. חמוץ כמיוחך כוון בחתול
קחצצ'ה חכרים לעריקת יחק וסוח שפטיד
וילך חמוץ לאגלו עליון עז) סח' עני
ירוכב על החטול עט): וישב ארצה מצרים

זה אליעור נולד עתה ברגבאו. וחשב להוליך אשתו ובנו לטאדים (ק"ט) ושיצאו יחדו עם ישראל, לא זאת עצה נבונה, כי הוא בא להוציא ישראל והם יראו שבא עמו אשתו ועם בניו לנור שם (ק"ט) וכן ואל תחתה איך יחשיב נביא בדברי העילם דבר שאיננו נכון (ג), כי הנה שצאנז דוד ששאל אל נתן הנביא היש ישר לבנות בית לשט' (ז"ה) והוא השיב בלא אשר בלבד עשה ודר עסקד (ז"ג), ובليلת נאסר לו בנבואה שיאמר אל דוד שהוא לא יבנה הבית (ק"ג), והזכיריו הזקנים (ז"ג) לחרנס על החטור על נושא האדם (ק"ג) וכך בעבר שהוא דרך נצון שתרבב אשთ הנביא על חטור אחד היא ושני בניה, ויפת אטר כי הוא שם דקין (ז"ג) בפי "ויהי לי שור וחטורה" (ברא' לב ו) (ז"ג), ולא דבר נבונה, כי אין זה מקום לאבד שם חtin, רק היא בטעתו (ז"ג), וזה מחדים שהם במאדים יקרים ונכבדים מהפדרדים (ז"ג) וכך ואין להטאה אם רכב נישב בנו אהדריה, אולי קטן היה, והוא אליעור

יחל אור

שנימר לו במלכ רהור וומר לו עוד הפטש במלין
ביסוכ מנגימה : (קינ) כמ"ז בס ווילגמו כי
ישראל וננו' וויעקו : (קיד) כמ"ז (למעלה נ ה) :
(קטן) ז"ל "על" (רייר) : (קטן) פיין ערכו כראט פ'
ברוחנית : (קי) כך כתוב בד"ה כל מסה, כך כי
תנלי בין יתרו וכינ מסה שבען האחד סיולד יקיה
למסה ופסני לפורה, וחוטו שיקיה לפורה לנו ימול
חוותו רק יעוז פ"ז, מעין קרני חור (למטה הפה ל) :
(קיה) ע"כ חמר וכחוכ ויקיה מסה מה אהנו וית
בנוי והס גרסוס וחלייטור : (קיט) ולע' יכטהו צו :
(קל) וכן יהמר (נרט) לב ט) סלון הנכיה יודע
גסתרות הס לנו יגלה לו ד" : (קכח) כן הוו
(ס"ב זב) רההנה חנכי יוסב כבית הרויס וארכון האלכיס
ושוכ בתוכ סיריעט" : (קכט) (סס סס ג) "ויהמר נתן
אל הימליך כל השם כלבך לך עסא כי ד' מהך" :
קכט) (סס סס ד ס) "וישי כלינה הווה וישי לבך ד'
אל נתן יהמר לך וומרת אל מידי חל דוד, כי חמר
ל"ה אלה תנקה לי בית לאכתי", כרי סלון כביה יודע
גסתרות הס לנו יגלה לו הס : (קל) הע"ב זקניש
עתרגמו בתורה לחולמי המליך : (קכח) פמוכנו גס מין
יש לנו חמוריס הכרנה לרכוכ עלייהש פיה ובניה :
ויתכן להיות המור חלק : (קכח) חמוד, וכמו
המיוחד להסמייזו : (קכט) וזה פניות ככול
בקביה

אנו עוזר

פירוש עיינית מלך מצרים", הטזס כאשר מת מלך מצרים שברוח משנה פנו, גם מתו עבדיו היודעים משיח, כי בן כתוב כי מתו, וכבר נאנחו בני ישראל וצאקו אל השם (ז"ג) או שלח משה והוא היה רוצח (ז"ה); ב' ויקח, לא ידענו אם נולד נרשות בימי בחורותו ובברחו אל מדין, או בוקנהו, אל כסמוּך אל (ק"ט) דברי הימים של משה (ז"ג) כי הבלתי הבהיר בו (ק"ג), ובנו השני הוא אליו עיר נולד עתה בהנאהו, וחשב להילין ישראל, לא הייתה עצה נבונה, כי הוא בא בינו לנאר שם (ז"ט) וכן ואל תחתה אין יחש הנטה צאננו הו שאל אל נתן הגביה היש אשר בלוד עשה ודר עסך (ז"ג), ובלילה ניבנה הבית (ז"ג), והיצרכו חזקנים (ז"ג) לתרנס שהו דך נרען שתרכב אשת הגביה על חטור דבון (ז"ג) כמו "ויהי לי שור והצורה" (ברא לב) לאבד שם הטען, רק היא בתשטו (ז"ג), וזה מהרבהות (ז"ג) והברונו יראו לאחדות מה שבספר

הברני אור

ובן פ"י רבי" (כט) ומי בנות פ"ז נז (ז) כו"ג גנ"ר לר' נריה (ז) ובן נוכך נגנרכט (ז) וכ"ה זלפינטו "רבבב במות" ועיין ברוחם מה חז"ל פ"ז (ז) וכפס"ז "כמהלהomo יתנו ורבנן דכל הכל בכניה עס מטה בתשעתם בוגוד יתנו ורבנן יתנו כי לא סיק כדורי יתנו למטר" ומיין מוקול רבי" לות מ"כ [יט] ובן פ"י רבקי זל כי בנוול ש"ס אלענור וכן דעת ר' זל (צמ"ל פ"ב): [ב] ורבנן זל בתב כי סיק זה טה כונת נכלילת טה כי בטעור זה ינתחנו בו יבלאל יותר ובן פ"י רבלבג'ג ורבנן: [כא] בן פ"ס בכלי (מנילה ט"ז, יロבלמי מנילה פ"ז פ"ט, פנומן בנות מ"כ, מ"כ כופלים פ"ג פ"ח) ורבנן תרנטו על טה טה לנטע נמי בעל טלה יתנו ובי לה פ"ס נאלה רבבב כוכ לו בעל בן פ"י רבי" במנילה בס ומיין כמאנצ'ל ט"ז מה זפ"י פ"ז: [כב] מ"ז שחזור רכיבתו נאותה כתניות יבלב ורשות מהוד כלתי נדננת, וכולן שערב כטומכליס כחטוליס מליזיס תרנטו רבבב, בימזיך שרוכב כל רלאס איס ציזו נחלות שמחוד וטאיס לינס גבעיות, ולסוד עזע על חול לייטה, קמר הרכוב ברלכינס על השטן, וזה זל זל סיק בזון מילת בן (ל"ג ארכנוי) וכברע"ג (סנהדרין 6) חמור ללו לוי מלטשל רוכבו וכו' ונגיד אהדר נחנכת ויחנוך לך חמוץ (ר' נריה כב ד) ונגיד אהדר על מזית, טני ורוכב על חמוץ (וכלי ט ט):

מכו"ב רשי . ע' נזריס פד ג' (כל

בקובץ רשיי. נז) דריש כל ה (כלנו). הכל לר' כס פ"ג כתיס מאה) נ"ל פט"ה, גמ"ר פ"כ ו פל"ג פ"ת. פל"ג ה"ד, יוכ"ע, ליהיט כט. עח) פל"ג פ"ה (ב', עט) וק"ו עט.

אונקלוס

דְּמָצְרִים וְגַסְבֵּי מֹשֶׁה יִתְחַזֵּק אֲתִידִמְטָה
גַּסְבֵּן מִן קָרְבֵּן יִיְהָדָה:
כָּא וְאָמַר יְיָ לְמֹשֶׁה
בְּמַהְכָּךְ לְמַתְזָב לְמִצְרָיִם

ריש'

שםות ד' שמות

**מצרים ויקח משה את מטה
האללים בידו: כי אמר יהוה אל-
משה, בלקתך לשוב מצרים בהרא**

בן עוזרא

ויקח משה את מטה. אין מוקדס ומוחלט בחיקת כי עוד לא נטול (אי), שטעם וישב הארץ מודרךיס במקלה פ): (כל) בלבתך לשוב מצרים, כי הוא לבדו שב (אי) כי באשר פניהם השב את טטה ניטול אליעזר. ובהתרטוא ששה מצרים ונוי. אך טעל מנת כן תליך סתמה גבור קליחוטי לנשות כל מופטי לפני לטקרים (אי), ואמר על הטעת טטה האלים, בעבור האות שנעשה בו (אי), וטטה האלים הוא מטה טטה והוא טטה אהרן (אי) כי בידו היה באשר עשה בו האותות, ושב עתה לפרש בעבור שהוביר טטה האלים מה שאמר השם לטטה כל הטופתים שהוא עתיד לעשות במצרים (אי) והוביר לו אותן שיצאו בעבורו טמקרים היה טבת בכורות (אי) והנה זיהי בדרך במלון. היה ראוי להזינו דבק עם "ויקח טטה את אשתו ואת בניו", ורביס כוה בתורה, כתו "שלס ישלא", אם אין לוי (לטטה כב ב) כי הוא דבק (אי) עם "הטטה בקר ישלה החת השורי" שם בא לן (אי) (פייה): (פייה) ויקח טטה. ואל התמה כי אין הנביא יודע הגשתות, והנה דוד היה עם לבבו לבנות בית להשם, נס אמר לו נתן הנביא עיטה ויד' עבד, ואח' ב' חונדר לבניה בדרך לבואה שלא יבנה דוד הביה, נס טטה לך אשתו ובניו להבאים אל מצרים, נס ואות לא היה עצה נבינה, כי היו ישראל אומרים, איך בא להוציאנו והנה הוא בא עם ביתו לנויר (אי) : זירכיבם על החמור. איזעוז בס אמרו, והוא בן שבנות ימים (אי) ואל תרבה על מ"ס זירכיבם (אי), כי כן תננה את גשי וגש ידרי אטר עבדתי אותה בתן (ברא) י' כו על נשוי (אי) ובן בעבוד ענן (תח' צט ז) על טטה אהרן (אי), כי פירוש שטמו עדותיו שהיו טטה ואחרן שופרים בזבב המצוות והחקקים שאנן להט השם, והיו אומרים אותן לישראל, גם זה טעם לאמר בכל פקוד שימצא אחר וידבר (אי) (כג): בא ויאמר. זה אמר לו במדין (אי), והנה הודיעו כי השם יחוק את לוי ולא ישלחם

קרני אוֹר

הנgio: (כל) וכספק חמוץ הילך מהמוני הילך בגן עין כפ' ה' ז' (פס' זט ז), וכבלתי פרליך מלך כסיו ליקרים לכתו וכינוי, כי סנה נפורה זו "גנער" בגאנדיל ג' כ' אין דכוו ווילדייש ופיין (ליישות גלמת לילך היליעור והיכס וויליכס הילו נחיקה, ונרכס מ' ב' ח' ז') בפליריך נס וסיס, וכלל סדר, דנוו טפל כויה רוככ הילרכ הילומר הילו: (כל) ווילטו וכינוי על קען גאנצוי בנדול, דסיגו גאנטט כל' סלנוכ, וויליכס שלחס לכית היליכ למדין, ודעתה קמ' ז' כי זה הפט' כויה רוחו לחיות הילר וירף ממנו, ווילר הילר לנטו סטטיך נכיות היליכ למדין טס גניא, והויל סב הילר מילרים לילו: (כל) וכן פ' הרמאנ'ן סייפן זה, כי כענור צאנמל היליעור לא' טיס יכול להילו בדרכ' עד זיתרפה, ולע' רילך לטככ פליכתו סל סקבייה, ולען שענס גאנטן ווילו הילטה לילו נכית היליכ סיתרפה, ווילו סאנטמא הילר פלומיס (למטה ייח ז): (כל) גאנטול הילאות הילוד גאנטקה כו: (כל) עין כפ' ה' ז' (למטה ז ט): (כל) (פ' כו), רילך כל למופתיס הילר שמתי נידך: (כל) וכנט ליל זונר צויה האקסס כ"ה מלכת נכירות, כי קויה סייפס חכליות במתות, וכמסכתה נכינע פרעה ונתרלה לטלותה היל צני יטראל מילרו (רלצ'ן). (כל) סדייט להילו דנוק: (כל) וכן פ' סס ה' ז' ויל סלס זע אל הילרכ הילס בקר יטס, וכן פ' הרמאנ'ן ז' ז' סס ווילס צלטס אס הילו ז' ומיכר גאנצחו הילר למטלה ליל כי יגנווכ הילס. וכן פ' ה' ז' (דכרי טו יוו) על פ' וויל גאנטן תענצה גן, סקבי דנק טס העניין, הילעיק תעניך לו' וויל היל רחוק, וכטאכ סקווים כמו צלטס זילס היל ז' (למטה כב ז) וויל סלטס היל (למטה כה ילה) (פי) סהילו הילר לסחד כטוט וועונס דסמוד נו', רק הילר ליל יעדיה וכפליה, וכן וויל גאנטן תענצה כהן. הילו הילר על הרליעה, סהילן רילעה נילרכא הילר הילעיק העניקה) וכן פה, גאנט מעי סהילר מטה הילאריס היפליק גינחיטס זהילו הילר ז' (קלט) עין קרני הילר למטלה ערלה כ: (קמ) כי קודס שמוגת ימיס ה' נ' לו העונס טל טל נימול: (קמ) סהיל מורה רק פל בינוי: (קמ) וויל עיל לילוי: (קמן) כפ' סלפנוי זה יתמר "משה וארון נכהלו וטמולן נקורלוי טמו קורלאיס היל ד' ז' ז' ימענס", וויל' נהמר "כטמוד ענן ידרר היליכס" סהיל צב טל מטה וארון ווילן טמולן עמאנס: (קמ) כמלת זילר מליאן סההטס נמנטל מינור, וכטמלת הילמר מליאן מטה סהילו ז' ז' פעל הילמר הילר פעל דכרי" נודכר היל מתנו, ווילמר (ברא' יט יד) גמלת וידכרי ריל' סההטס טמו כעסך הילדר, וכמלת ווילמר מהין מה זהילר וכן נבל מקום, ווילן קרני הילר פה, ולמטה ז' יד כערס טו: (קמ) גמלת זבצרו כי מטה כל מקוב ריש'. ס) כי כס' לו לכתוב ויקח מטה גת המטה גחלס קוווס זבג ווילן גתפ' ביפלא כי פוע כל ואטלא פלט.

אנקלום

תְּהִוֵּי כָּל מַוְפְּתִיא דְשִׁנְיָהִי
כִּידֶּה וְתַעֲבֹד נָנוֹן קָדָם
שְׁרֵעה וְאָנָּא אַתְקִיף יִתְּ
לְבָה וְלֹא יִשְׁלַח יִתְעַפֵּא:
כְּגַם וְתִימְרֵל לְוֹתָ פְּרֻעָה
כְּדָנָן אָמַר יְיָ בָּרֵי בּוֹכְרֵי
יִשְׂרָאֵל: כְּגַם וְאָמְרִית לְךָ
יִשְׁלַח יִתְּ בָּרֵי וַיַּפְלֵה
קָדְמֵי וְאֶם סְרִיב אֶת
לְיִשְׁלַח יִתְּהָה הָא אָנָא קְטִיל
יִתְּ בָּרֵה בְּכָרֵה :

ה'ז

פלעך ולו פילוח ממוני : אשר שטחי בירך .
לאו על צלצלה חותמות סהמורות למטה ספרי
לאו לפני פלעך דוח לנטחות הלא לפני
ישרחל שיחמיינו לו ולא מלינו שטעותם לפניו
הלא מופתיס טחני עתיד לקוס בירך במלריכ
כמו כי ידכבר חליכס פלעך וגוי זא). ואל
מתensus מל חזאל כתיב חכל שטמי כן משפטו
בשודך עמו כבל שטמיס בירך :
(כג) ואפרת אל פרעה . כקמעטן צלנו
חזק וימחו לשלוח חייזר לו כן : בני בבורי .
לeson גדולה כמו הף חייני בכור המןכו טב
זהו פצעתו . ומדלצו כהן חטא רקב"ה על מכילת
הכוכרה זלקח יעקב מעתו פג) : (כג) ואברה
אליך . כשליחותך כל מקוס : שלח את בני

יהל אור

כל הולכים המכחשים נפכו (פ' יט) : (קמו) וכוח מכת
בכורות, וע"ג גמנס כיס, כי נס מהל מכת נכורות מרענ
על עזנו حت ישרל לילך מהרלו : (קמו) כי חכמת
אניכם ייחד טמי והוות הכיר ללהות קודס הכל והם
בנין ונחאניס מהה לפני כבן הרחון זיולד נחדר :
(קמח) אהוד ומלאים טכיו הוי מילכות גדלות הנה
הנור ליה בני למס (כרה' י כב) ומלאים כוות בני
לאהס (ס ס ו) זיטרלן צלייטה, מס ישרלן נולד
מוחרכבד זיהה הצליב למס, וחיך יקרחנו בכורו ?
ע"כ יפרע האס כדור פהו הגוי הרחון זקכל פליו
ענודות האס : (קמץ) טיתרנס ברדי כוכרי טמאמעו
כבוד ממש : (קנ) והדרס כוות (סנת פט ב) צעה
טבקה מ ישרלן נטה לנשמע כחויה טפה קרו להס
חות עיז (ונצמ"ר ה ז) בני בכורי על יעקב חכמת
טנטל حت הרכורה : (קנ) רמז לנו מכות נכורות
חרה נו הא לא ילק יקרוג حت כנו בכורו : (קנ) כי

ג'יל ספ"ג ת. ועיו כמ"כ פ"ט ז. כמל'ל פ"ד ג. נא

שמות ד שםות

**בְּלִידָה מִפְתַּחַתִּים אֲשֶׁר-יִשְׂמַחְתִּי בְּיַדְךָ
וַעֲשֵׂיתָם לִפְנֵי פְּרֻעָה וְאַנְּיָ אֶחֱזֹקָה
אַתְּ-לָבֹן וְלֹא יִשְׁלַח אֶת-יִדָּהָם :
כַּבְּוֹא מְרֹפֶת אֶל-פְּרֻעָה כִּי אָמַרְתִּי
בְּנֵי בָּנְיִךְ יִשְׂרָאֵל : נָא וְאָמַר אֶל-יְהֹוָה
שְׁלַח אֶת-בְּנֵי וַיַּעֲבֹדָנִי וְתִמְאֵן
לְשַׁלְחוֹ דְּנָה אָנֹכִי הָרְגֵנִי אֶת-בְּנֵךְ**

אבן עזרא

בעבור כל המופתים שיראם עם התוافت
האחרון (קז) (כד) : לב ואטרת . טעם בני
ביברי , זה הנוי שעבדוני אבותם בתהלה , ואני
הוטל עליו כאשר יחטול איש על בנו העשבר
אותו , ואותה לקחתו לעבד עולס על כן אני
אדראוג את בנך בכורך (בג) : (סיהיק . ופעצ
בני בכורי . זה הנוי הראשון שיעבדני (קמ) כי
עם אשוד ובצריים יהיה ישראל שלישיה (קמ) כל
דרך הפשת , ודרך התרנום (קמ) כדריש הוא (קמ) ,
והנה גליה השם למשה המכבה שיצאו ישראל ממצרים
בבואה על מצרים והוא סוף המכות (קמ) :
בג ואמר . הנה אטרתי אליך פעם אחד פעם
לשלאך את בני לעבדני להקריב לי זבחים ,
ואתה טאנתו לשלאך על בןanguך . וחסרי
דעת חשבו כי עם טsha ידבר (בג) (כג) וזה
שנען , ועוד כי אליעזר אין בכור טsha (בג) :
(סיהיק . וטעם את בנך בכורך . הוא בכור

קָרְנֵי אֹר

(חכ' יט ז) פ"ט, ה'ן חומפל ווין דנרייס: [cdr] יותר נCONN גרי ברכמברן וויליאו כטול בילגס פד האמיפת כלוחלוון, ירגז לאבץ גט' כוז טיגט כל טזובזיס הבל במתה כירק ווילטש תפשב לפי טריפט נכל זט לג' יטלחס, ותאמל לו כי חני כולדג להט נטע זכלו וויז יטלחס, וכרכמברן וויל יטיג פ"ז וכתב בלויו נטען פ"ז, וכתב דו"כ, כי כל מופת ומופזיס לרעה, וכן הלאה פל מכות מקליס המלואים, חכל בל סנס נקליחס לחוטות בסיס לרהייך ופדות פל צלייחו: [כה] כי כוכבי יבראל, מה טמפלרים כידך נספנד אוותס חל תחצוג סכוון מסאי בסיס קלייס כמיי, לג' בלתי הלא ליפאס, כפין צכתוב יידעת פס ננקך כי כהיבר יסל הייך אהת נטע ד' הלאין מינבר (דנרייס מ כ) ווילטש ברכדט פליקס פולך, לפיקן לני עתיד נוכחות אהת ננק נטולך ציון פאלקה כלהרונם בנטישות מכות (רכז תאנל): [כו] כן פ' גראיקס (אגנזר נל 68)

מקוב' ברש' : פא) נמצה ; ט. פב) חט' פק' כת. פג) נ'יל פק' גז' ח. ועיוו סמו'ר פ'ל ; נמל'ל פ'ל ג'ר אונ

אונקלום

בְּכָרֶךָ : כִּד וַיְהִי בְּכָרֶךָ בְּמִלְוֹן
וַיַּפְגַּשׁ יְהֹהֵן וַיְבַקֵּשׁ הַמִּתְוָה:

אָבִן עֹזֶר

פרשה היושב על כסאו" (לטטה ז יא ה) (ק"ה) :
כל ויהי בדרכך. הייתה קבלה בידם שלא יתל
הבן ביום השליך אם הוא חוליה, או הוא בדרכך
שאין יכולת בטוליכו להגעב (ק"ג) ובעבור כי
פסחה לא יובל להתעכב בשליחות השם, ראת
בעצמו שלא יומל כי יסתובן הנגר אם יוליכו
אותו בדרכך (ק"ג) והנה שלח השם טלאך להזcid
בשה שנייה עזרנו ויטול הגער וילך לי לבדו,
והגער יהיה עם אותו עד שיתרפא (ק"ה), והנה
טעם ייגנשו, שבא חוליו על משה מהשם שלא
עליה על לבו (ק"ג), וזהו ויבקש התיתו אם לא
יוטל בנו (ק"ג), ובעבור שאחותו רעדת לא יובל
זה זה הטעון (ק"ג) ולא תחתה בעבור שהוא כהוב
ודין הולך לפניו ייטמן" (לטטה יג בא) ושם
ורב שטואל בן חפני אבד (ק"ג), חלילה להיות
חווציא עטו (ק"ג) רק בקש להטית אליעזר (ק"ג),
יהוא אליעזר, על בן כתוב את ערלה בנה (ק"ג),
ובטומו "ויהי בלבדתה ויתן ידי" (ברא' לה ב"ח) (ק"ג) :
שהוא על אליעזר, ולא הזכיריו הכתוב כי עוד לא
זה משה כי לא היה יכול להתאר שלא ילק
כנית הורך לא כלתו (ק"ג), והיה ראוי שיעזבוhero

ונgo'. הנה אנכבי הרגנו ונו'. כי מכך חמלונס
וככל שתרכזו מחלך מפניהם סגיון קאף (פ' 1) וזה
הוא סג'ה מל' בחיוּב פן לא יתני' בכהן
לפי'ך מי כמונו מולך פה) נטה' ודים
סמכק' לנקס מחייב מועליס חת דבלי'ו
סלה' יתקס הכללה חכל' הקב'יה יתני' בכהן
וחין יכולת להמלט מידו כי חס צעכו' חלי'ו
לפי'ך קוח מולכו' ומפלגה צו' לכוּב פ')
(כד) ויהי בדרכ' במלון. מצה'ו : ויבקש
הטיהתו פ'). למאה לפי טלה' מל' חת חלי'ועז בנו'
הוא לטלו' וטלה' אותו אפרה , כי הוא גלה' ל
ויפנשחו' ד' (ק') כי טלאך ד' הוּא (ק'), ובתוםו ,
בג'וב "וישע טלאך האלהים" (שם יד יט) (ק')
השם בבקש להטיה' בשח' שהולך בשליחותו ל
והוא סיון ויפנשחו' גם הטיה'ו (ק') ואחרי כן פ' ש
ולא הזכירו בתחלה' (ק') כי עוד לא נקרא שמו ,
(פי'יך . ויהי בדרכ' במלון ויפנשחו' . י'א
נקרא (ק') וכן "ויהי בלהה ויתן יד" , זה הדבר עיי
בשליחות ר' , ובאותם הימים נולד אליעזר ובוגר כ

כרני אור

וְקַפֵּר בְּלִילָה נֶלֶגֶת בְּמַעַן כְּבָסָה יְדָכֶל פָּט אַשְׁר בְּלִיל
יְמַסְּבָּה שְׁלִיחָתוֹ כְּלֹא פָּנָן שִׁיחָה סְנָה לְמַסְּבָּה יְלִיחָה שְׁלִיחָלָה
בְּסָס כְּלֹא כְּךָ יְסִיבָּה פָּמָר בְּיְכָלָגָן לְהַתְּבִּזְבָּחָנָה כְּלֹא
בְּסָסָס כְּמַלְוָן וְלִזְבָּחָה רַמְּפָנִי ד' כְּיַפְּלָקָה כְּלֹא פָּה
וְיִפְּגָנְכָה ד' וְיִנְקָדֵם כְּמַתִּיתָוּ, פִּי' לְמַמִּית הַתְּבִּזְבָּחָנָה כְּלֹא
וְהַתְּבִּזְבָּחָנָה.

גרשם נושא היכוך ועין (למטה קניין מושם המרשה נ', וילך) סהכתי לעתה הולומרים סהותו טلغ מל' כהה' גראם היכוך: (קל) ות"ה "לטהייד למתח על ברטי' מלכותה", וכן פ"י ה"ה: ז' ז"ל: ז' טס ז': ז' "כרכוי לסתת על כסא החריו": (גנ) וזה

הוּא הטעס צלען מלען יטראל במדנער, כי נא בו יודיעס יוֹסָט נטעס ווֹס כיו מלייס קיגלאיס כוֹז גאמוליס ספְּנִיא מפְּנֵי סַדְרֶךְ וְעַיִן (יְהוֹשֻׁעַ ה' ב') כְּפִי הַרְדֵּק וְכַרְלַבְגְּגָס : (קנו) טָהָס יְמָוָל כָּול תְּמָלָה וַיָּהִי לַדְרֶךְ תְּכִיה סְכָנָה לְתִיעּוֹק, וְמֵבָה רַיֵּה סְבָור כִּי מִפְּנֵי לְכָתוֹ נְמָנוֹת הַסְּסָתִית, יִפְטָר מְזֻחָת הַמְּזֻחָה עַד הַצְּלִיחָה תְּהִרְיִי כִּי חַיָּנוּ יִכְּלָל לְקִיּוֹס הַתְּפִיחָה : (קנו) וְהַכָּה כְּמַתִּין לוֹ הַסְּסָתִית עַד הַיּוֹתָה צְמָלוֹן כָּלִי שִׂמְחָר בָּסְתִּינְיוֹק עַט הַמּוֹעֵד סִיחָרְפָּה : (קְנָמָה) כִּי מַלְתָּה וַיְפָגַשׂ כָּוֹן פְּתָלָהָס, לוֹזָה חַמְרָה צָלהָעָל לְזָהָעָל מִסָּה בְּעָזָה עֲבִירָה כְּמָה צָלָעָה מֶלֶכְנוֹ : (קְנָטָה) כִּי כִּיהְלוֹן לוֹ לְמֹוֹל חַתְּנָה כָּנוֹ וַלְּהַתְּמַכֵּב עַד קִיּוֹתוֹ וְהַמִּיכָּה לְלַכְתָּה לְמַעֲרִיס כְּמָלוֹת כְּבָוָרָה, וְעַכְּבָה כְּכָוִיחָוּ דַּדְרֶךְ עַל יָד כְּהַוְיִהְיָה סִימָוָל חַתְּנָה כָּנוֹ : (קְטָה) רַיְלָה שְׂמִיכָה נְדוּל מַוְטָּל עַלְיוֹן לְמוֹל חַתְּנָה כָּנוֹ : (קְסָה) וְעַכְּבָה חַיָּנוּ מַלְחָךְ : (קְסָבָה) וַיְכָהָר כִּי מַלְחָךְ דָּבָר כְּנַקְרָה עַל קְמוֹן וְכֵן תְּהִרְיָה וַיְוָכְּבָע "וְהַעֲרָעָה כִּיהְלוֹמָה לְהַסָּס" וְכֵן פַּיְיָ כְּרָסָנִיס : (קְסָגָה) וְהַמִּיכָּה מַה אַכְתּוֹב סָס צָס כֵּן דָּבָר, פִּירִישָׁוֹ צְלִיחָהוֹ : (קְסָדָה) עַיִן עַרְכוֹ כְּרָהָס סָמָךְ נְרָהָטִית : (קְסָהָטִית) עַיִן לְמַטְלָה קְרָנִי אָוָר כְּפָרָה" .. טו : (קְטוֹ) וְדַעַתָּהוֹ סְמוֹוֹר חַלְכָּר, וְהַוָּה דַעַת רְזַכְּגָז (נְדָרִיס נְבָהָה) : (קְסָזָה) עַס וַיְזָהָה כְּכָיָה, וְלֹא בְּזָכִיל סָס מְהָה : (קְסָמָה) וְלֹעֲפָמָיִי צָלָעָה נְקָלָס מֵי שִׁיחָות לְזָוָב הַכָּנוֹי אָלָיו, צָהָל נְכָלָן הַכָּנוֹי צָלָל וַיְפָגַשָּׂהוֹ, וְהַמִּיתָּה, קְוָלָס הַיְדָוָתָה, וְהַכָּנוֹי מַוְסָּכָה לְמָה טָהָר וְזָכָר וְהַקָּמָה נְפָוָרָה גָּוָר וְהַכָּרוֹת אָחָת שְׁרָלָתָה צָהָה : (קְסָמָה) וְמִפְּנֵי מָה לֹא כְּזָכִירָוּ נְתָהָלָה : (קְעָ) וּפְיָיָה סָס הַחָ' זַיָּל, וְלֹא כְּזָכָר טָמוֹ, לְפִי צְעָדִין לֹא נְקָרָה צָמוֹ, וְלֹא נְסָס כְּלֹאָן לֹא פִּירָס סָמוֹ לְפִי צְעָדִין לֹא נְקָרָה לוֹ, וְלֹא חַמְרָה וַיְפָגַשָּׂהוֹ הַמִּיתָּה סָתָס : (קְעָה) כִּי פָוד לֹא נְקָרָה סָמוֹ טָלָיו : (קְטָבָה) וְכֵן דַעַת רִ' יְוָסִי (נְדָרִיס נְבָהָה ב') יְלֹעֲלָמִי נְדָרִיס פַּיְגָה כְּהָה, מְכִילָתָה יְתָרוֹ פַּיְגָה הַיְוָה נְתָרָל, הַלֹּא חַמְרָה חַמְלָה וְהַגָּה לַדְרֶךְ סְכָנָה כִּיהְלוֹמָה עַד גַּיְמָס, חַמְלָה וְהַגָּה נְגַיְמָס יְמִינָתָה בְּקַבְּשָׁה נְגַיְמָס

מִקְוֵב רַשְׁתָּא . פד) טמוני צס וכפ' פט כז. פס' פח) הייא נו ככ פט) וכן פט' רצוי ויל צס. פט) ונמל'ץ ר' ר'.

ערלה תבנָה ותְּגַעֲלֵר גִּלְעִין ותְּאַמְּרֵבִי כה וְגַסְיָה אֶפְוֹרָה טְפֵרָא
וְגַנְתָּה יְהִי עַרְלָת בְּרָה
וְקַרְיָבָת לְקַדְמָה
וְתָקַח צְפָרָה צָר וְתִכְרֹת אֶת-

ר' שמי

וועל סתלשל נגען מיטה. פניהם המל רבי יוסי חי'ו לא כתלשל חלאה חמל חמול וחלאה לדרך סכנה כיון לפינוק עד סלבה ימיס. האMAL וטלחה סלבה ימיס הקב"ה לווי לך צוב מלרים ומפני מה נגען מיטה לפני קנטעטק צמלון חלה פט) וכיה המלהך נטה כמיין נחש ובולטו מלחהו ועל יריכיו ומוול וכולען מרגליו ועד חוטו מקוס הבינה לפולה קבצבייל הAMIL פוח' ז): (ככ) ותגע לרגליו. הבקליכתו לפני לגליו כל מטה זא): ותאסטר

אליעזר (קע) נט בז וירף מסנו (קג), אב בן יש להшиб צליו. אם החלי היה על אליעזר, איך טלה אותו להוסיף לו טבאוב על טבאובו (קיג) יסנאג הנשים לקרוא לבן באשר יומל חתן (קיג) (בטו), וטעם דתים, "כִּי אִישׁ דְּתִים אהה לוי" (ש"ב טז ח), כי בעבורך יסות בעלי (קיג); (סידיק, צור, דבר חדר, כטו, "חרבות צוראים", אף

ייחל אור

סקוב רפ"ז : פ"א) כלים לג' ייחודי כלים פ"ג ס"ט . טמוד פ"כ מ. ז) פין כלים בס' גזוז טב. מדכיך הגדת , וככלון כס"ט . ב"א) פין יכל' קוג' חום קדש .

אבן עורא

עם אמר וילך אל-מצרים הוא יבחו, ולפי דעתך כי
ויפנשחו הוא על משה, כי אלו היהת זאת הפנישת
גבן היה משה טל את בנו (קע), אך יראה כי
רעה אהוה משה, ע"כ לא יוכל ליטולו. ומלהתו
אפוריה (כו) : **בָּה וְתַקְחֵח צְפֹנָה צָור**. דבר חד,
כטו „חרבות צורף“ (יהושע ה ב) שרט
הרדים (קג) (כח), ובסותו אף תשוב צור חרבו
(תה) פט סד) (קע), וטעם ותגע לרנגלו, לפי
דעתך לרנגלו משה (קז) כדרך וראתה הדרכם על
הטסקוף וגוי ולא יתן המטהית (לטטה יב כנ) (קמ),
עיב וירף מטנו מטהה, שסר החולין וזרעדה,
ירב שטואל (קח) אמר כי לרנגלו לרנגלו
אליעזר (קע) נם בן וירף מטנו (ק), אם בן יש
להшиб עליו. אם החלי היה על אליעזר, איך ס-
ינגד הנשים לקרוא לבן כאשר יוסל
אתם לוי (ישוב מז ח). בו באבונדר יממת בשלו (גט).

שְׁרָנִי אֹר

גראם, ופ"ז כתכ' כת' ל' הלייטו גן חמדוג (הס נמאנ) ומכחוכ לווות נגד זה בפילוט, ספל' כתיכ' ומלכת אל פיער כה חמל ד' כת' נאכ' יטהל ותמל חלייך וגוו' ותאיין לבתו וכשה חנכי כוונת את נאך כלאך, ותמכני של כרואה כמן כתוכים שיחמד ספוך זב'. ופיין קלמי חול למסס ספיש לא'ס: [כו] ולעת לבינו חנאל כי מסס לא'ס סס כמלון, כי כן הוביל לאעלה, ויקט מסס את האטון וחתת כת' איבר מסס מה מלידתך. וכחוג כסוק בצלת אהת לפסנו, וחתת' איבר מסס מה מלידתך. וליין שכן לא'ס מסס שף נמלון, ותמל ויקקם במשתו כלומד לנפל בסיס במליה נטע כמיין נחש וכולפו מלהבו וטל יילכיז, ותואר וכולפו מרגליו ופוד מסוס פAMILה ולו ותקח לפולס נור, כי בכינה סיסס ספונס פל בזיהרכ' ומן כמטה ולח מסס חוטו כיוס טמיין ופיין כהעלת לפי' לר' אלעפ' (נכוכ' עתקל' נ' לד 40) ואמעה י'ח כ' נקלמי חול סס: (בח) פיין יכל חול, וחו'ת בְּגָרָא, וכן תיזוכ'ס, וכן פ' סדריק'ס רבגנו' נ' לד 69). נור זוזו חנן מסס ממץ ותאלכות גוריס (יאושט ס' כ') יוכית כי חרכות פזון כו', כי הס סיסס חרבבות צוריות בכינו מפלטיים תלכאות מחולדים, ופוד כי תליכ' לא'ג ככל מסוס וחיינו פניין מרכות בל מחדדים', ואותה מין כלט, ויסטו בני מיעס במיאן כלחד טפס' ז' סאום כפליי כהה סוע מסוכן ותאזרע כמליחכו כפין קין פזול ווינגרה חנן קיני סי' צ' ב' קליפין קליפין כפין טמוני נקלן פזול ומתחלק 'מלך' דקיס סטח'יס כיגעקס'יס וסואג פה'ן בטזוט סמוי' ביז'ר סטמאנ' לחוש לאלו' ממעט זו לאדלאה, גפי' סאום מהז'יק פראכ' חלקי זו נקרטו וכואג כנגיד' 'נא' סטס, ולפי' סאום קבש ותוק צעתה הפטר ביז'חה ווינס חד ותורי' ספכין, נס הפטל לטאטחו' פד סלוך חסיך בו פגימה כל' פיק' וכח' ז' (חוליןuso כב' כהן זוחטן כל' כזוכ'ית, ושור סיסס נטה'ו הימנות פה'ן לסס כרול וחותכין סבל' נול', ויס' עוד מין פני ומין כל' כז' נקריה חנן זוכ'י (ר' ז'ס) וכן פד סיסס מנאג קלת סטט'ז'יס למול נחנן מלה', וכן נרחש סיסס סמאנ'ג ניאנ'ה ג' כ' נמי' יסועם שלכם תלכחות גוריס (יאושט ס' ז' . וכן ג' חוכמים בלחנו בוזים (א'ל'ן). יהונתי בוטוי בון מאנטז'ים

סקוב רשי: פא) כלים לגיה ניילמי כלים פ"ג ס"ט. טהור פ"כ מ. ז) פין כלים בס שזוד טה. מדוכת לאלה, וככלון כסינו. בא) פין יכל קוג לוח קדש.

אונקלום

**נאמרת אר' בדרא
דסחףתא נדי' אתייב
תני' דמיים אתה ל' כוירף מאפ' א'**

אבן עזרא

על כן: כי חתן דמים אתה לי. חתך
קית גולס לרשות המגן טלי נלמת עליך.
ולגנ ליקי חתך לי: (כו) ויראה. שמלחר
ממו: אז. סכינכה בועל קמילה נח
יהזכירו במצות מילה, רישיב אשטו ובנוו (גא) יטוויה

אל מזריכים (ט), וכן מזכאנו שיתרו הביאם אליו אל מדגר סיני (קע) וכן אמר הכתוב וישב ארץ מזריכים (קע) ושב יספור נה שאידע בדרכו, כמו "וילך חרנה" (ברא' כת י) ותגע לרנגלו. יא לרנגלי אליעזר, והקרוב אליו ליהוֹת רנגלי משה, ובΌψή תצריכים ארתוֹ לך סוד (קע), והטפרש שאמר ייפגשחו עלי אליעזר (ק) הוא יפרש כי חתן דמים אתה לי בעבור שהיית קרוב לטיטתה, וחנשיהם קוראות לנזכר באשר יבנש לבריה חתן (קע) (קכ). וכאשר ספר החולין טמן (קג) או אטרת אין אתה חתן דמים (קג) כי אם דם חטילה, ועל דעתך כי חתן דמים, פירושו שאמרה לבנה אתה חתן דמים שעלה ידך יטויות בכי (קח): בלו זירף. דמים בלשון הקדש על ב' עניינים, האחד שפיכות דמים כמו "איש דמים אתה לי" (ש"ב טז ח) (קג), והטפרש שהוא חיים (קע) איןנו לשון, והשני לשון רבים סדרם טפש, כמו "בדיטך חי" (יחז' טז ז) (קג), יהגה אמרה בראותה ספר החולין טפש אין אתה בני חתן דמים שהוא מעין הרינה, רק אתה חתן מתבוסס בדם הטילה (קע) (לע), וטולות שם דבר, יהגה על לשון רבים בעבור דמים (קג) (לדו): (סיהיק) • זירף טמן. מטה (י): אז אמרה.

קרני אור

יחל אוד

כלומר נטעית ני כיוס חתן לדמיס ולהרינה דעתן: (ר' פד) ובמשך סתמאך סתמאך אל הכתוב: (קפסה) וח"כ תלישור סנוול מתח קיה לאפורה ולאות לה נמל, ועיין קדרי הור: (קפסו) וכן קיה כי אהר טנרטל הנער במלון טבנה מס נניה לנטית חביבה, ומזה לכדו טב למלאים: (קפסו) כמנואר לנטה ייח ז: (קפסה) צמפה לכדו טב: (קפסט) הסוד כו מה צפי' (לנטה יב ז) נספח מלאים טל ה' „ולקחו מן הדם“ בטעה לכךות הדם על המזקוף להיותו כופר נעל כל האוכל בכית, וייריה כימן לאשחת שירחנו, כדרך וכתווית תיו (פי' סימן ורוצס להגלה) ועיין למטה הות קטו: (קג) מיין למטה הכרה קפוג: (קג א) עיין למטה הות קפוג, והנה חמורה לאפורה חתן דמיס מל התינוק: (קג ב) מהלעו: (קג) צהוב מעין הרינה: (קג ד) וכמו צפי' דעתו למטה „צטעס ויפנטכו טב מולי על נטה מהסס“, זהו ויזקע המיתו חס לה יומל בנו: (קג ה) צפי' צופך דמיס, וכמו צפי' צעבורן ינות געלי: (קג ו) וכן יסレスו דמיס לו (לנטה כב ז) ר' ל רהוי כו סיהקה, וכן פי' רצ"י זיל טס דמיס לו כהרי כו חצוב" עיין צפי' ה' זיל (טס כב ה) ובכיהורי: (קג ז) ויהמר כלצון ימיד ובלצון רניש, בל"י לפי טבוח חמד, ובנ"ל לפי טהרבע הלחמות מטורכות בו, וכן חמורו חכמי המחקר כי הדם כווח חמד וגסח כל הטהרבע, פי' דס, ולחה לננה, ולחה טמורה ולחה חדומה, ומיין צפי' הקבר (טס) ובכיהורי: (קג ח) ובנה חמורה לו כהמת צופך דמיס החה ליأكل דס חמילה לה דס נסיבות: (קג ט) טסט ג"כ כלצון רניש וכן פי' רצ"י זיל, ועיין באל רחונות מה צפי' פ"ז: (ר) טסר מתנו החולין וברעדת: [לג] ולכ"ג צי' בכחן כלהה ערלה נאכ בגיטו דמו לרנגלו מכו נחאגנא כוכ, ואס לה דפסה חזק חזק דמו כחונן צלאה י

שמות ד שמות

אונקלום

תְּהִנָּא לְנָא : כ וְנָה מְנָה
בְּנָה אַמְרָת אֱלֹהִי דְמָא
דְמָה לְפָא הַדִּין אַתְּמִיב
תְּהִנָּא קְטוֹל : כ וְאַמְרָת
י לְאֶתְרָן אֲזִיל לְקָדְמָת
מְשָׁה לְמִדְבָּרָא וְאַוְלָה
וְעַרְעָה בְּטָגָרָא דְאַרְגָּלִי
עַלְוָה יְקָרָא דֵי גְּנַשָּׁק
לְהָ : כְּה וְחָי מְשָׁה
לְאֶתְרָן יְהָ פְּלָ פְּתַגְמִיא

לטולנו צב) : אמרה חתן דמים למלות ;
חפנוי כי אם נלח על דבר כמילה. (טינה
לש"י כלצנו לעיל כתוב חטא קיימ גולס.
לקצת' גלצ'י מה זה זו חמלך חתן דמים
וכלה גס לעיל חמלך חתן דמים. חלה
מחילה טברא דזוז זה גורס חטוי כמילה
וחטוי חמל לח"כ כשלוחה וירא לנגלי
זו טבינה רעל דבר כמילה לרדר נון ונוז
חתן דמים ודוק כגיל) : למלות . על דבר
אי) כמו וחמל פלמה לבני יקלחן זר) וחונקלום

ידל אָרְ

(רכ) פ"י התחה סקרותיך חתן דמייס ליינך חתן לדמי
ההריינה כ"ט לדמי גמולות : (רכ) פ"י הכס נח נילקה
לחותן בגבורה בלחמל לנוכח לפ"י צחין זורך סיינקה נו
מחאלחות , רק חמר לו "לך לקרוות מטה" , וכן פ"י
ברצנ"ס לקויס מה לחמר לו הקב"ה ונש הגה קות
יזוג לקרוות" (פ' יד) : (רנ) חכל נח נסיג צלא
היה נכיה , כי לפניו זה שיק נכיה לישראל ומליט
נכיה לגדיים : (רד) ופי' בסה"מ ו"ל "מטה עכו ה"נ
פרעה , ואחרן שהתגנחו על יזרעאל לפניו כה מטה ,
ימרים שבתוכה לנסיט" : (רכ) כי הגר הוא בז' נידין
וכז' מליט : (רו) וכן ייחמר "חסר שלמו" :
(רו) בלבשת הנופתים הנחים , ו מרעת הי"ד , אפלט :
(רכ) כי לפניו פרעה נטה נתניון ולמה וכלה "

הוילו כי זו לגודן כלכך, מזק ווילא לא פיעעה כי כcoli יבלאל ווילא גליק שאותה היה כי ממקדים, וזה חלשה בבליחותיו, ות嗚ן לזרמו, ווילא ממון לנטה בליחותי בלחתם מלויות, ותעלך נקי, כי הילא כוונת גרכוס צפוג נקי בכוכב, ווילא ייסי נליך כמלון וויפגשו ד' וויכוך חמיחוי, ויפגשכו טפל על פנוכך למעלה היה כניך נכוור, על כן חמל מבה נקסולס על האל כוונת ערל וכל כי עמו מולין, טל כן פועה לואק להולנו, מיד ותקת צפורה נויר ותכלות היה פרלט כוונת ביגאל כהלקה בליה למול הילו, ותגע לרגליו, נגעה נויל בנבב יהוס פניא, וכיזאל לרסת כי כמפע סיב מה בון ידה האלט חתן דמייס מטה לי, ואות במתונת בל רביוחס כיה, טל ביהמל לה מזבב יוס פאיילס יוס תונוק פועה, אהמיי כן ייבז ממנה הכלוב ותשב כוחו הילו או גמלס חתן דמייס למולות, חתינס בל דמי מילא, וליה דמי רביוחס כהצלא חצנס: [לו] וכן (תחוויזה היה היה כה רקחומען ב היה כל) האל מזב עד צלט עמדתי פה הילן היה מתבגר נכס נמלאים טוטויס בסיס וויל, ובס, האל מזב כל הבנים כללו פה הילן היה מתבגר, ועכדי לוי נכס כהונת כתחוומו בל היה ייסי מיל ניכר ים פה לואק לעין שיינץ: [לו] ווילמאנין יפלז היה כל דנלי הילו פלטו בונגיר לו כל הדרניות טפיס כיעז וגין פקניש, וכל אבר פה מפלכ בז'יתות, וכי על כלתו נתחלה וויל טעס כל:

אָנוּ עֹזֶר

אתה עתה . חתן נבי המלות , ולא חתן
דשים (יב) [לה] : בז ויאמר . לא היה מתנבא
אהרן כי אין ציריך (יב) , כי משה הוא השיליח
אל פרעה , ואהרן היה שלוח לפניו זה אל ישראל
וטרים לנשיהם (יב) ולן עיב אמר „ואשלח לפניו את
משה אהרן וטרים“ (טיכה ו ד) (יב) : הר האלים . הוא
הוּרָב (יב) : בחת וינד . שלוח נם לישראל תחליה (יז)
ואת כל האוות אשר צווז לעשות לישראל
תחליה (ט) ואחר כן אותן אחרים לפרטעה (יב) [לו] :

קרני אור

צתי מילותسكن כליתות באילה ופאייעז: [לה] עין קלען הור
למאנלה כעליך לך' זכרכתי דפנות אמתזוקים צויתו בלאן מל פיה
גרזוכ, ווילטני לאכינע נזס מה זכרצב פליינס, וסאמזוק
ג'ך נדעתה זונת, ווילך פירז אכתזיס עדיז זויל נס, (בגלו
עלך "זו" נד 68) זי' כהרב נסז מצה לפוזה פזנה עמאס
לעשות מילטה לנכינו, וכטט נא קיגלו, כי חמלו פנן הנכוול איזר
וילך נא ימונ, זאנטי יקסה זאנט זענות כעוב כעיניך, כבניאל
גרזוכ נכוולו נא ימול כי יהא הרצות מייזו, וטל כן קלח זמו
סיה נידי יכלהט למולו, וכחיבר זויל חליפאל מל הווטו וקלחו
חליינאל, להו טזני נזס זאנטול זאנטלי מתרב פלטה וכחיבר
נרטה נא פהן ויחול ליטכו חותנו פיה מהבל מבליחות, כי
חאנד כלכו זאנט לעזריס כמאקוט טזיס האנטה זו, פד זאנטאל
נא נא זוב מלידעה, ולקח אהצטו זאנט עמו, כי חמל זאנט
תתוחאל פג��ול ותפסה זויתי פמי, וכחיבר רהה זאנט כי נחטפל
בבלייתו ווים מוליך אהצטו זאנט, ווילטנו יבלאל נא נדי וס
להויזהנו כי אה נגוע נחלהן, חול וחמל נא ווילט לא פיעז
פלטה בעליךoti, ותמןן לאזט, וויתה ממון לילכת בעליךoti
נאנט נכוויל, וויכו ויסי דהן זאנטן וויפגעוו ד' וויקאנט פמייחי,
מבה נאנטול טל אהאל כוונ ערל וכל נדי עמו מולין, טל כן
בזען זאנט נחלהק זאנט למתן הווטו, ותבע דרגליין, נגעה נאול
האלט חתן דמייס ערחה לי, וויתה כמתונת טל לרזיחס סיאח,
ויזף ממון הכלוב ותפצע רוחו להו זא חמלט חתן דמייס גמונות,
זונ (תנחותא זא היהת כה חמוץ זא היהת כל) חמל מצה עד
בזען ווילך ובס, חמל מצה כל הבניאס פלאן פיה הרגן התי
זא פיה דודא זילך שיעיז: [לו] ווילטן יפלז היה כל דנדי
ובן אהבל פיה מסרב בעליךoti,

שמות ד ה עמותות

לט 77

**בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶחָד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנַעֲשֵׂה אֶת־
כָּל־מְשֻׁבְּצָה בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן
אֶת־כָּל־הַדְבָּרִים אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה
אֶל־מְשֻׁה וְיִעֲשֶׂה אַתָּת לְעֵינֵי הַעָם:
לֹא וַיַּאמְרוּ הַעָם וַיַּשְׁמַע וַיַּפְקַד יְהוָה
אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבְיַרְאָה אֶת־עֲנִים
וַיִּקְרֹדוּ וַיִּשְׁתַּחַווּ: שְׁבֵיעַ הַאֲחֶרֶב אֶל־
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֶל־פְּרַעָה
כֹּהֵן אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלֹחַ**

אבן עורא

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . הַזָּקְנִים הֵם הַיוֹצָאים בְּכָל דָּור
וְדָרָר (י"ג) כִּי לֹא יוּכְלוּ לְדָבָר עַם שְׁשׁ פָּאוֹת
אֶלָּפֶת אִישׁ , רַק הַזָּקְנִים יְדַבְּרוּ לָהֶם : לֹ וַיֹּאמֶר .
כִּי הוּא הַמְלִיאֵן (י"ג) עַל כֵּן טְשָׁה לֹא דָבָר עַם
יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם רַק עַל יְהוָה אֶחָד , וּבְסִתוּרֵי הַיחָדָה
לְלִכְתָּה וְצִסְיָנוּ נִפְלָעָה לְפָס וּנְגַךְ מַזְבֵּחַ לְבָדָיו (י"ה) ;
וְסָס לֹא יִגְזֹעַ (י"ג) סְמִזְוּלָס לְחַטָּולִיכָּס בָּבָ) ; (סְפִיחָק . וַיַּעֲשֵׂה אֶת־עֲנִים
וְאֶת־הַיד , וַיִּקְחֵ מִים מִתְּיוֹאֵר וְהֵי לְדָם בְּיַבְשָׁת ,
בְּיַפְעֵת אַחֲרַת הַשְּׁלִיךְ אֶחָד אֶת־מַטְהָרָיו וְיַחֲנִין , וַיַּהֲפֵךְ אֶת־מִימֵּי הַיּוֹאֵר לְדָם (י"ג) : לֹא וַיַּאֲמַן .
אַחֲרַ שְׁשָׁמְעָן כִּי פְּקַד דָּי עַמוֹּ . כִּי הַגְּנִיעַ הַכְּצָעֵן האָמָר לְאַבְדָּהֵם (י"ג) : עֲנִים . מְגֻוָּת עַנְיוּ (י"ג) :

וַיִּקְרֹדוּ . סְבָעֵלי הַבְּפָלָם כְּמוֹ קְדָקָר (י"ג) , עַל מַשְׁקָּל „וַיַּתְּסֹעַ יְמִי בְּכִי אֶבֶן מֹשֶׁה“ (דָּבָרִי לְדָר ח) (י"ג)
יָדְסוֹ כָּאָבָן (לְמַטָּה טו טז) (י"ג) וְהַאֲוֹרִים כִּי הַמְבָעֵלִי הַנוֹּזֵן (י"ג) מֵי יְתַן וַיַּדְטוּ כָּאָבָן , כִּי יוֹסִיף
שְׁרִישִׁים שָׁאִים בְּלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ בְּעַבוֹר הַמְשָׁקָל (י"ג) , וְהַלֵּא יַרְאֵי „רְדוֹת“ (בְּרָא) טב בָּעַל מַשְׁקָּל
„בָּנוּ לְכָם בְּתִיסָּה“ (ירמִי כֶּט ה) * וְהֵם שְׁרִישִׁים (י"ג) , כִּי כָל טָה שְׁנוּכָל שְׁלָא גַּעַתָּה
שְׁרִישִׁים דְּבִים בְּעַבוֹר הַמְשָׁקָל (י"ג) הַוָּא הַגְּבּוּן :

ה א זְאַחֲרַ . אַחֲרַ שְׁעַהָה אֶחָד אֶת־הַאוֹת (י"ג) , בָּאוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־פְּרַעָה , וְאַמְרֵוּ לוּ שְׁנֵיהֶם **שְׁמָה**
וְהַשָּׁם הַבְּטִיחָה „וְאֶנְכִּי אֲהֵיתָ עַמּוֹ“ (לְמַעְלה ד טז) : וַיֹּאמְרוּ כְּה־אָמַר ד' .
וְהַשָּׁם (ג) לֹא שְׁטַע פְּרַעָה ; עַל כֵּן הַזָּכִיר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל , וְהַטְעֵם עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל , וְלֹא יַעֲקֹב

יְהָל אָוֹר

כָּל מִקְוָס הַזָּקְנִים מִתְּמִידִין תַּחַת יִשְׂרָאֵל : (רִי) וְכָن (פְּסִזְזָן)
לֹו הַסָּס „וְכָהֵה סָוֵה יְהָלָה לְךָ לְפָה“ : (רִיְל) וְכָנ פְּיָ
הַחָה , וְלֹל נְמַלֵּה סָפָר כְּפִי לְקָלָר : (רִיְכ) וְהָלָת טְפָה
לְמַעְיוֹן פְּרַעָה : (רִינ) וְלֹל אַחֲרַ סְרָלוֹ הַלְוָהָתָה , כִּי
הַמְלִיחָן צְצִיל הַחָות לֹו נְקָרֶה מְלִיחָן הַמְלִיחָן , וְסִי
סְלַתְּבָה וְיַמְלִחָן הַעַס וְיַמְלִחָן , הַמְלִיחָן סְלַתְּבָה : (רִיְל) וְסְרִיטָן
„עַלְכָה“ : (רִטְו) כִּי קְלָקָד מְסָלָט „קְלָקָד“ הַלְוָה סְגַנְפָּלָת
טָן כְּפִי , וְכָנ יַקְדָּשׁ סְרָטוֹ „קְרָזָה“ : (רִטְו) סְרָטוֹ
„חַמְסָה“ : (רִיְו) סְרָטוֹ „דָמָס“ : (רִיְט) וְיַסְתָּה סְרָטוֹ (ג) לְעֵנִי כָּעֵס : (ב) לְסָס הַמְעָזָה
עַגְזָזָה

סְקוּבְּרָשָׁה : (ב) וְלַעֲפָת רְבִי גְּבָן לְיִתְהָ סָוֵה . א) נְמַתָּה כְּדָכְבָּר . ב) תְּמַתָּה גְּדָכְבָּר . תְּמַתָּה כְּכָל סְמוֹאֵל פְּטָה
יְהַזְּבָבָב סְפִינָה כְּלָבָב גְּרִינְגָוָט פְּגָה דְּמָלְבָּס גְּלָדָס פְּלָל טָוָס . יַקְוּעַ קְפָד

אונקלום

דָּי הַי שְׁלָתָה וַיַּת בָּל אַתְּנִיא דִּי פְּקַדָּה : כְּט וְאַזְל
מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָנְשָׁה יִתְּחַת בָּל סְבִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
לֹ וְמַלְיָל אַהֲרֹן יִתְּבָל פְּתַגְמִיא דִּי מַלְיָל . יְהַעַמְדָה
מֹשֶׁה וְעַבְדָּ אַתְּנִיא לְעֵנִי עַפְטָא : יְאַרְיְדִכְרִיר יִתְּבָל
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַרְיְדִכְרִיר יִתְּבָל בְּנֵי מַזְוָה יִשְׂרָאֵל שְׁעַבְוּדְהָזָן
וְכְרָעַ וְסְגִידָה : אַבְתָּרְגָּן עַלְוָי מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן
וְאַמְרָז לְפְרָעָה בְּדָגָן אָמַר יְאַהְהָא דִּי שְׂרָאֵל שְׁלָחָ

רש"

תְּלִגּוֹס דְּמִיס עַל דָּס גְּמִילָה צָה : (ה) וְאַחֲרַ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בָּאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְנוֹר . הַכָּל כְּזָקִינִיס נְסַמְתּוֹ
לְמַד חַחָד מְלַחָל מַסְטָ וְאַלְכָל עַל סְגַנְמַטּוֹ
כָּלָס קוֹרָס טְגִיגָה לְפָלָטִין לְפִי סִירָלוֹ
לְלִכְתָּה וְצִסְיָנוּ נִפְלָעָה לְפָס וּנְגַךְ מַזְבֵּחַ לְבָדָיו (י"ג) :
וְסָס לֹא יִגְזֹעַ (י"ג) סְמִזְוּלָס לְחַטָּולִיכָּס בָּבָ) ; (סְפִיחָק . וַיַּעֲשֵׂה אֶת־עֲנִים
וְאֶת־הַיד , וַיִּקְחֵ מִים מִתְּיוֹאֵר וְהֵי לְדָם בְּיַבְשָׁת ,
בְּיַפְעֵת אַחֲרַת הַשְּׁלִיךְ אֶחָד אֶת־מַטְהָרָיו וְיַחֲנִין , וַיַּהֲפֵךְ אֶת־מִימֵּי הַיּוֹאֵר לְדָם (י"ג) : לֹא וַיַּאֲמַן .
אַחֲרַ שְׁשָׁמְעָן כִּי פְּקַד דָּי עַמוֹּ . כִּי הַגְּנִיעַ הַכְּצָעֵן האָמָר לְאַבְדָּהֵם (י"ג) : עֲנִים . מְגֻוָּת עַנְיוּ (י"ג) :

וַיִּקְרֹדוּ . סְבָעֵלי הַבְּפָלָם כְּמוֹ קְדָקָר (י"ג) , עַל מַשְׁקָּל „וַיַּתְּסֹעַ יְמִי בְּכִי אֶבֶן מֹשֶׁה“ (דָּבָרִי לְדָר ח) (י"ג)
יָדְסוֹ כָּאָבָן (לְמַטָּה טו טז) (י"ג) וְהַאֲוֹרִים כִּי הַמְבָעֵלִי הַנוֹּזֵן (י"ג) מֵי יְתַן וַיַּדְטוּ כָּאָבָן , כִּי יוֹסִיף
שְׁרִישִׁים שָׁאִים בְּלִשׁוֹן הַקְּדִישׁ בְּעַבוֹר הַמְשָׁקָל (י"ג) , וְהַלֵּא יַרְאֵי „רְדוֹת“ (בְּרָא) טב בָּעַל מַשְׁקָּל
„בָּנוּ לְכָם בְּתִיסָּה“ (ירמִי כֶּט ה) * וְהֵם שְׁרִישִׁים (י"ג) , כִּי כָל טָה שְׁנוּכָל שְׁלָא גַּעַתָּה
שְׁרִישִׁים דְּבִים בְּעַבוֹר הַמְשָׁקָל (י"ג) הַוָּא הַגְּבּוּן :

ה א זְאַחֲרַ . אַחֲרַ שְׁעַהָה אֶחָד אֶת־הַאוֹת (י"ג) , בָּאוּ שְׁנֵיהֶם אֶל־פְּרַעָה , וְאַמְרֵוּ לוּ שְׁנֵיהֶם **שְׁמָה**
וְהַשָּׁם הַבְּטִיחָה „וְאֶנְכִּי אֲהֵיתָ עַמּוֹ“ (לְמַעְלה ד טז) : וַיֹּאמְרוּ כְּה־אָמַר ד' .
וְהַשָּׁם (ג) לֹא שְׁטַע פְּרַעָה ; עַל כֵּן הַזָּכִיר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל , וְהַטְעֵם עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל , וְלֹא יַעֲקֹב

אונקלום

וְתִשְׁמַח עַמְּךָ וְיִתְגִּזֵּן קָדְמִי
בְּמִדְבָּרֶךָ וְרוֹאֵם פְּרֻעָה
שְׁמָא דַי לֹא אַתְגַּלִּי פִי
לֹא אִקְבְּלָל מִסְרָה לְשִׁלְחוֹ
וְתִשְׁרָאֵל לֹא אַתְגַּלִּי פִי
שְׁמָא דַי וְאַתָּה יְהוָה נִאמְרָה
לֹא אַשְׁלַח פִי נִאמְרָה
אֱלֹהָה דִי הַדָּא אַתְגַּלִּי
עַל נָא גַוִיל בְּעַן מְחַלֵּךְ
תְּלַתָּא יוֹמֵן בְּמִדְבָּרֶךָ
גַּדְבַּת קָדָם יְהוָה אֱלֹהָנָא
הַלְמָא יְעַרְעַנָּא בְּמוֹתָא

ובכל הטענאים (ט) וכוראות ערעה שבא הערוב
אבל טענאים רבים, כתו שפטות, "ישלח בדם
ערוב ייאבלט" (תה' עה טה) או אמר „לבו זבחו
לאלהיבם באדיין" (לטsha ח בא), ומשה השיבו
לא נכוון לעשות כן באדרין, רק דרך שלישת ימים
במדבר ירחקו, וזה הטרחן הוא בין טענאים ובין
הר שני להילך בדרך ישך, ושם זבחו, בכתוב
תעבדון את האלים על ההר הזה" (לטsha ג
יב), ועוד „ויבן משה מזבח תחת ההר" (לטsha
כד ד) *) , נס הטובה שנבנה בהלישת עסלק
בראש שני הוא, כי בהוב „ויהני ברפידים" (לטsha
יו א) ושם כתוב „הנני ציניד לפניך שם על
האזור בחורבי" (שם שם ז) ובבא הארבה (ט) נתן
רשות לקצת ישראל שילבו לובוה (ז), ובמסכת
חשד נתן רשות ללכנת כולם, רק התקנה שלחט
לא ילק עתיהם (ט), וכוראותם שבא הדבר והכת
הרבוזים או נתבררו להם דברי טשה, „פָּנִים יְפֻגַּעֲנוּ
בְּדָבָרִים" (ט) על בן אטרו בילנו מהיב לטאיה יב
לנו (ט) ונראשו אותן הטענאים ללכנת לובוח גם
השאלות (ט) וכן: (פיהיק פן יפגענו בדבר

יְהָלָאָרָא

(ג) עכודת הנפשית ע"י זכייה : (ד) ונקריו הקרןן
עלמו חן על כס הקרן כהן : (ה) כן יקרלו הקרןנות
על כי רונס נחיש במן , וכן פ"י הרד"ק כס , הניס
כמו כבזים : (ו) פ"י זכיית הפסה : (ז) טהרה
במלבד : (ח) פ"י הוא טוב לרך שחלה , לפי זה הכס
דרך כפירה : (ט) טהיר חלי העברים : (י) כי
: (ו) כס העם : (יב) כתבר טהיל פרעה מי ד' :
יד) כס ישראל מעבר הגבול : (טו) ממשיכ' זינגד
לכהר כדעת קדמוני ו"ל , כי כס עברי כו"ה ישראל
שראל הנודעים כיחסם : (ו) והארץ זה יכו עט
חול למנה ג ית הטרה גג : (יח) כי כינוי יפנעו
וואיז יכה לו חנו נלבך או כהרבן , וכחיזוק מל כילנו :
קדום גה הילרבנה , ורוויז מהר מכת הגדל , החל
למטה י. יה : (כט) ממשיכ' רק נחנכת וקרןקס יגז
(כג) כי גס קמלרייס כס נבלע : (כל) ממשיכ' ז
ותמזה

שמות ה שמות

את-עַמִּי וַיְהִגֵּן לֵי בְּמִדְבָּר: בְּנֵי אֶמְרָע
פְּרֻעָה מִיְהֹוָה אֲשֶׁר אֲשִׁמָּע בְּכָל
לְשָׁלֹח אֶת-יִשְׂרָאֵל אֶל אֶידְעָתִי אֲתִ
יְהֹוָה וְגַם אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשִׁלֵּח:
בְּנֵי אֶמְרָע אֶל-הָעֲבָרִים נִקְרָא
עַל-יְנוּנֵל כְּהֵנָּא דְרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
בְּמִדְבָּר וְנִזְבְּחָה לְיְהֹוָה אֶל-הָנָנוּ פָּזִ

aben לבדו : ויהנו לי במדבר . לובות זבחים (ג) בטו אסרו חנ בעבותים (תה' קיח כז) (ה) חניות ינקו (ישע) בטה א) (א) : (פיה"ק . ויהנו . ויזבחו לי , כי כן פ"י חנ הפסח (ו) אסרו חנ בעבותים" ויא"א שכל יוס מ"ת רטו (ז) וזה דרך דריש) : בוי אמר . טיה' אשר אשטע בקהלן . שואל הוא טי ד' שהוא אלרים (ז) וחתשיבותה טשה שהшиб לו אחורי בן (ז) נטוד זה (ז) : (פיה"ק . וכבר הורעתה , כי פרעה לא חש כי אם זה השם שלא שטע (יל) , ופי' טי ד' שאלה היא , והעד החתובה שאמר בשעה כאשר שאל כי זה (ז) אני הענרים נקרא כלינו (ז) : ג' ויאמרו . זה השם הוא אלהי העברים (ז) שהוא יודעים והוא אברם דנקרא עברי (ז) , ויצחק בנו , יעקב ובניו באשר אפרש בסוטוק "כיתקנה עבד עברי" (לסתה בא ב) (ז) : ויאמרו . מלת נקרא כמו "נקרא נקוריתי בהר הנגבו" (шиб א ז) והוא בתעם פניעה (ז) , וזה פידש לו לסתה הם הייביט לungan טן יבא דבר או חרב , מלת טן יפנענו , כוללת אנחנו ישראלים . ג' אהה ערעה עטנו

כרכני אור

[א] וכן כו"ג (מניגט י, ב) "ממלוי דהלי ויתנו לי זכיהה כיון
וכו", ח"ל להתייחס מדבר ממדרב, מה ש להן זכותים אף כהן
זההיס": [ב] ואולם בכ"ז זיל הצעיג פליו כוז וכותב, כי היה
דנלו וככון, כי היה לו לומר בפייש ביסכאל דנלו היה חלך
הס היה זכיהו, והס היה יטה כלויות כס דנלו פירש מה

לה שמתשו פרעה, וכמו בכיוון כי' הקדר חכל היה זה
ידע פרעה טעם הולמים ואחלמי ל' סבוח הולמים
(ינ) ועתהוגה כייתה, כי ל' הו הולמי המבראים: (טז)
להיכלוס הטענרי" (בראה' יד יג): (טז) ושם המליך
וכנה הולמי העבראים, הולמי בני מעבר נהר הנהר שהס עס יי-
מןין זה רוזנו נהור ומטוטו כהלו"ף כטוף, ומיין קרני-
ליר מ"ב, רמזו נס לפרעה טמהס, הס היה. נקיים נ-
*) וככתוב "ויבן מזבח תחת הנהר": (ויק) פ"י.
טהתרה בו כהרכבת: (ב) היה גמל, לטו היה הגרנרייס" (טז)
(טז) בס כט (כט): (כט) סכל נס הותס מס הפשניאת:

יְפָגַעַנוּ בְּכֶבֶר אוֹ בְּחִרְבָּה: ד' וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים מֶלֶךְ מִצְרָיִם לְמֹתָה מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן תִּפְרִיעֵנוּ אֶת־הָעָם מִמְּעֵשֵׂינוּ
לְכֹלֶסֶל תִּיכְבֹּשׁ: ה' וַיֹּאמֶר פְּרֻעָה הַזֶּה
רַבִּים עָתָה עִם הָאָרֶץ וְהַשְׁבִּתָּם
אֶתְּם מִסְבְּלֹתָם: וַיַּצְאֵנָה בְּיֹם

אָבוֹן עֹזֶרֶא

או בחרב ; ואנחנו במצרים ונמות פולנו נס אנחנו
נס אהם (ז) (ג) : ד' זיאמר . סלת תפיריעו
כמו שבוע (ט) ובמושב אין חון ירע עס (טשׁוּלָה)
כט יח (ט) ודו' ובלל בטלה זנו לשבלוותיבת
פשח ואהרן כי הטע מגד בלא ישראלי (ז), כי
אין סבליותיבת פסו עתקיבט (ז), וזה „והשבתי
אותם מסבליותם“ (ע' ח) (ט) (ה) : (פ' ה'ק . תפיריעו .
ה'טני (ט) יון „באיין חון ירע עס“ (ט) :
זה זיאמר . אמר יפת , כי פיריש רביים עצה עס
הארץ , שלא נחש אם יבוא דבר או חרב עליבת
כי רביים הם הפטובליטים (ט) , ולפי דעתינו שפירושה
מלאה גדולה אתם טבקשים להשבית (ט) :
(פ' ה'ק . וטבצ חן רביים עזה עס האין תשובה על
מן יטנענו , באומר אליו היה דבריכם אתה (ט)
שיבא דבר או חרב אינני חושש כי מספר רב הם
הбел (ט) : ויזכו . הנונשים הם הטערים ,

קרני אור

בפט' כסיד כקליגנות : [ג] וכט' (יסוד מורה טפל ח) יה' מהד
וילכדר הוציאר מבס רכינו פ"ס נתקנת ביחסו לדכל היל פדיעשה,
פי' טזס למא נוכת סן יפגענו לדכל לו כחככ (פי' כי למפריזיס
פי' בקתי פל פלפס, ולחויס לכיות סן יפגען הילן בחלקו
כבוד כמ"ס לרץ זיל, וחת' זיל יאלס במוסב פל כולס)
גס זס פסוד מכוחל סיעוב כדכל יתזקיכו". (וסו' נל"ס ב
כע, ז ח ט) ובס גה' מהל "ויה' מהל נכס במטומי כלויס וגוו', בס
פנרו דלותות כחולס, ייכט היל הנירות וקעוית היל סקערו,
ומולא היל העלו בקדם גה' ליט' יבליל, ויס' קלו' ל' פל יבדה
וירובלייס ויונס לועס לאטה ולברקה וגוו', וככא נפלו היוטינע
כתלב, וכאיו וכטויו וכטויו כבוי פל וויל". כי כסוד סענמתו
מקס עזנס היל סמקלא : [ד] ותרגומו "חכטלו" וכל עניין פלע
בעול כקהל ובצפתה פתקון פות, וכן פולע מופל (מכל' עז
לב) נדל פלט (כמ' 1 כ) טפל כגדל נפלנוציה : [ה] וכתנחותו
והיכר (חוות' וצמ' פ"ס, טז) נפי' צבגנו טל לוי היל כי
מוצנגייס נמלויס, היל פט' כי' משכודת פין, היל נכס

יהיה זה אס-יפנתו ממלוכתס מהלאר סאס רניש
דנרייכס חמת : (לו) וכפי' כהרוֹך פֵי' זה נאש יפת :
ובגונז

פלעל ויקלח נמזה ונלהכין לילך זמור' פ"ס כו. פ"ז ב ו' כו (פ"ב ה קו). ח) מצל' ד קו. ז) זס ה כה ו) נמקה ד. זמור' פ"כ קו ינקוט קטע. ופיין קלי הול כטלה כ. נלעומן

אונקלום

או בקיטול ר נאמר ל הון
מלכָא דמצברים למא
משה ואחרן התבטלו ית
עפָא מעזבְדָהוֹן אוילג
לפלוחנbow: חנאמר פרעה
הא פגיאין כען עפָא
הארעא ותבטלו ית הון
מפלוחנוֹן : : לפקיד
פרעה ביומה ההוא ית
שלטונוֹן דעפָא רות

(ג) פן יפגענו. פן יפגעך כי ליליכים לומר
הלו' שחלקו כבוד למלכות ב') פניעת י' לanon
מקלה מות טוח ד): (ד) הפריעו את העם
בטעשו. מבדילו והליכיקו חותם מלאותכם
צומעין לכט וטנוויס לנוח מן סלאכט.
ולן פרעה אל טבר בז' רחיקו. וכן
ויפלעו כל עלי י') כי פלוט הו' ז' נרחק
ונתעב: לבו לשבחותיכם. לבו למלאותכם
טיט לבט לטאות נצתייכם. אבל מלאות
שנבוד מלweis לא סייטה על שבתו זל זוי ח)
וחדע לך סורי מצה וחאלן يولחים וכחיש
סלוך נרסות: (ה) הן רביהם עתה עס
הארץ. סטודס מוטלת עלייכם וחתם
מצביתים ט') חותם ממכלותם ספקן גדור

יהל אור

"ומפק מרים וגוי" ו"הן הות קון הטע בעין מרים
ויבנילוס" (למטה יב, לג לז) : (כח) עין למעה
הערה יח : (כו) תבנשו כסדר הנווג במלוכתס :
(כז) הרישת ובגול סדור מדינו : (כח) ופי' לנו נסכלותס,
בסכלות הטע , כי ידניר עמם בענור כל ישרול :
(כט) כי האס "נסכל" יס בהזג כולה כל מעם ומפע ,
וטריה ועסוק , כמו לכל סכל בית יוסף (מ"ח יג כה)
ופה חיין לפרס כן : (לו) "צפי" מלוכת מהז : (לו) תבנעו
ותבניהם הות הטע במלוכת הקוץ להס . (לב) וכתיב
הרב"ק "עין כולם ולזומים להס חמרי וקריזוק
ויבנילול" : (לג) דעת יפת כי פיע פן יפנענו בדניר
חו בחרב כוונתס רק מל ישרול דוקה , וחו נכלנו
בינויים עמם כמו צפי חמ' ויל , כי הס חמרו לנו
פן יפנענו ויפסיד צוה מלוכתו אטוגדים לו , והו
הצידס כי לא יהום ט"ז אף אם יפנען דבר הוא חרב
כי רניש הס עוזי המלוכת : (לו) וכלה הפסד גלו
מחוז ורנו פון בראן ז"ל ; (לה) פון קאנטן ג"ה

מכו"ב ריש: ג) חנומת ה' ואליה ב'. מכינתנו כה ס' ויקס פלפס ומקו"ב ריש: יט ה. ד) ופי' יונגוּטָנוּ ווַפְנִיכָנוּ, וכן נס נגפָנוּ (ז"כ נס כה . ח) חנומת ה' ומליה ב'. חנומת ב' ואליה ד. זמוייל ט) וגוייל, בalgo נכלטען.

אונקלות

סְרִכּוֹתִי לְמִירָה: ז לא
תוֹסְפָּה לְמַתָּן תְּבִנָּא
לְעַמָּא לְמַרְטָי לְבָנָן
בְּמַתְמָלֵי זְמַדְקָמוֹתִי אֲנוֹן
יְהָבֵן וַיְגַבֵּן לְהָנוֹן
תְּבִנָּא: ז נִית סְכוּם
לְבָנָא זֶה אֲנוֹן עַבְדִּין
סְחַטָּלֵי זְמַדְקָמוֹתִי תְּמַצֵּן
עַלְיהָנוֹן לֹא תְּמַנְעֵן מְגַהֵּן
אַלְיָ בְּטַלְנָן אֲנוֹן עַלְבָנָן
אֲנוֹן צְוִיחָן לְמִירָה גּוֹיָל
נְדַבֵּחַ קְדֻם אַלְהָנָא:

שמות ה שמות

80

הַהְוָא אֶתְּהַנְּגִשִּׁים בְּעַם וְאֶתְּ
שְׂטָרִיו לְאָמָר: ז לֹא תְּאַסְפֵּן לְתַתָּ
תְּבִזָּן לְעַם לְלַבָּן הַלְּבָנִים בְּתַמּוֹלֵ
שְׁלַשְׁמֵשָׂם יְלַכּו וְקַשְׁשֵׂו לְהַסְתָּבֵן:
וְאֶתְּמַתְּבָנָת הַלְּבָנִים אֲשֶׁר הַם
עַשְׂיָמָתְמָלֵשׁ שְׁלַשְׁמַתְשִׁימָו עַלְיָהֶם
לְאֶתְּגָרְעֹזְמָמְנוֹ בְּיִנְרָפִים הַם עַלְ-
בְּנֵי הַם צְעָקִים לְאָמָר נְלָכָה נְזַבְּתָה

רשוי

סְיוּל זֶה: (ז) הַגְּנָשִׁים . מְלִירִיס סְיוּל
וּכְסֻמְלִיס כַּי יְסָרָהָלִיס כְּנוּגָס מְמוֹנָה עַל
כַּמָּה כְּסֻמְלִיס וּכְסֻמְלִיס מְמוֹנָה לְכָדוֹת כְּעָזָקִי
הַמְּלָחָס (ז): (ז) תְּבִן. חֲסָטוֹגָלָה כַּי
גּוֹבְּלִין הַוּטוֹ טַס הַטִּיט (ז): לְבָנִים. טַיוּוֹגָלָ
צְלָעָזְסָעָקִים מְטִיעָת וּמְיַבְּקִין הַוּטוֹנָן כְּמַמָּלָ
וּזְסָעָרְלָפִין הַוּטוֹנָן כְּלָצָן: בְּתַמּוֹל שְׁלַשְׁמָ.
כְּחַאַל כְּיִיטָס טְוָקִים עַד כְּנָה (ז): וּקְשָׁוֹ.
וּלְקָטוֹ (ז): (ח) וְאֶת מְתָכְנָת הַלְּבָנִים.
סְכוּס חַצְצָן הַלְּבָנִים קָאִיה כָּל הַחַד עַוְתָּה
לְיוֹס כְּסָהִישׁ הַתְּכָן כְּתָן לְהָס הַוּטוֹנָן סְכוּס
תְּצִימָוּ עַלְיָהָס גַּס עַתָּה לְמַעַן חַכְדָּה הַעֲזָרָה
עַלְיָהָס: בַּיְנָרָפִים. מַן הַעֲזָרָה כָּס לְקָדָה לְכָס
פּוֹנָה אֶל הַכְּטָלָה וּלְוַעֲקִיס לְחוּמָל כְּלָכָה וּנוֹ. מְתָכְנָת.
פְּלִילּוֹת (ז) הַת כְּכָסְף הַמְּטוֹכָן (ז) כּוֹלָן לְזָוֵן חַקְבָּן הַרְפִּים

יהל א/or

(ז) וְגַנְגָה הַמְּלָרִי כְּיָה גַּמְנוֹת עַל כַּמָּה כְּעָזָקִי
לְגַטְלָהָלִיס וּפְיַיְן רַעַי וּמְכַיְן: (ז) יַחַן כִּי אַגְּנָלָס כְּוֹלָה
הַל פָּאֵד כִּי סְמָס לְחַל זְיַעַד הַלְּגָנִים וְלֹא יַנְתַּן לְסָס חַנָּן
וְאֶת חַוְשָׁוֹת כְּלָלָגָר (רַנִּיט מְנִילָה): (ז) קָאִיה אַקָּגָר
סְזִוְיד לְיַיְן נַחַת, זַיְה . מְקַדָּת . כְּחַולְיָס לְחוּתָה כְּנָסָפָת כְּלָפָגָה,
וְנָאָדָד, כִּי כָּל כָּלָה חַוְתִּיות אֲהָוִי לְהָוִת הַגָּה (נִתְפְּצָה): (ז) תְּכַן סְוּל הַמְּרוֹךְ בְּנַקְדָּר עַמְּסָה
(צְעָדָה): (ז) כָּוֹב הַתְּכָן דְּקָדָק וְכָעָלִיס הַדְּקָיס טְנַלְקָטִים צְסָלָה
(מְבָרָק) לְמַזְקָן הַגָּיִן: (מְג) כִּי רַנִּים פְּטָלִים נְגָזִים מְהַמָּות: (מְד) לְרַדָּק כְּכָתוֹב נְהַמָּה הַוּן כְּסָוף פְּסָוק,
הַמְּלָה פְּתָכָה נְהָם מְשִׁתְיָה הַוּן נְפָתָח גָּדוֹל, וְיַט סְמוֹת סְלָהָן מְהַמָּה הַס בְּקָמָן קְפָּקָד
שְׁאָה לְיִרְיָה: (מְה) סְקוֹל סְגָוָן: (מְו) גִּיכָּל נְעַתָּנִית כְּסָוף פְּסָוק: (מְו) כִּי סְלוֹן קְפָּקָד
חַקְבָּן

אבן עוזא

וּשְׁוֹרֵר הַעַם הַם סִירָאָל (ז): ז לֹא תְּאַסְפֵּן כַּחֲזָבָב בְּאַלְפָף, וְהַמְּגַהֵּג לְהַיּוֹת בְּוֹיִזְוָה (ז) וְשְׁנִיּוֹת
שְׁתַּחַלְפָן בְּיוֹיְד (ז) (ז) וְמְנַהֵּג בְּוֹנִי עַפְרָה לְעָרָב
עַפְרָה תְּבִן (ז) אַנְ קָשׁ (ז) שְׁיַעַמְרִדוֹ (ז) (ז) (ז):
לְלַבָּן. סְנוּרָת לְבָנָה (ז), וּבְנִין הַלְּבָנִים חֹזֶק
סְהָבָנִים, כִּי בְּנִין הַעֲפָרָה יַיְקְהּוּ הַסְּפִים, וּבְנִין
הַלְּבָנָה לְאָבָן, וְהַחְמָר הַוְהָה לְהַמְּרָר (ברא' יא
ס. וְדַע כִּי יִשְׁשָׁוֹת לֹא יִשְׁתַּנוּ סְמֻעָתָם בְּאַתָּנה
או בְּסָוּף פְּסָוק בְּכָעַלְיָי קְסָז קְסָן (ז) כָּמוֹ סְפָר
(ס"ב ה ד) וּבְבָעַלְיָי פְּתָחָ קְסָן (ז) כָּמוֹ צְדָקָ
נְדָבָר' א (ז), וְדַגָּה בְּנֵי תְּבִן (ז), וְשְׁעָטָם לֹא נְדַע
דְּקָדָק כְּכָה נְפָצָא: וּקְשָׁוֹ. סְנוּרָת קָשׁ סְבָעַלְיָי
הַכְּפָל (ז): (פְּיַהְיָק). לְלַבָּן. נְבוּרָת לְבָנִים:
וּקְשָׁוֹ. כָּאָדָם שָׁהָוָא סִיקָּם קָשׁ): ח וְאֶת
פּוֹנָה אֶל הַכְּטָלָה וּלְוַעֲקִיס לְחוּמָל כְּלָכָה וּנוֹ. מְתָכְנָת
פְּלִילּוֹת (ז) הַת כְּכָסְף הַמְּטוֹכָן (ז) כּוֹלָן לְזָוֵן חַקְבָּן הַרְפִּים

קרני אור

אַלְפָה נְכָנִיל סְלָהָס פְּנִוִּים הַהָס אַוְמָרִים נְלָכָה נְגַמְּה נְגַמְּה
לְגַטְלָהָלִיס וּפְיַיְן רַעַי וּמְכַיְן: (ז) יַחַן כִּי אַגְּנָלָס כְּוֹלָה
הַל פָּאֵד כִּי סְמָס לְחַל זְיַעַד הַלְּגָנִים וְלֹא יַנְתַּן לְסָס חַנָּן
וְאֶת חַוְשָׁוֹת כְּלָלָגָר (רַנִּיט מְנִילָה): (ז) קָאִיה אַקָּגָר
סְזִוְיד לְיַיְן נַחַת, זַיְה . מְקַדָּת . כְּחַולְיָס לְחוּתָה כְּנָסָפָת כְּלָפָגָה,
וְנָאָדָד, כִּי כָּל כָּלָה חַוְתִּיות אֲהָוִי לְהָוִת הַגָּה (נִתְפְּצָה): (ז) תְּכַן דְּקָדָק
(צְעָדָה): (ז) כָּוֹב הַתְּכָן דְּקָדָק וְכָעָלִיס הַדְּקָיס טְנַלְקָטִים צְסָלָה
(מְבָרָק) לְמַזְקָן הַגָּיִן: (מְג) כִּי רַנִּים פְּטָלִים נְגָזִים מְהַמָּות: (מְד) לְרַדָּק כְּכָתוֹב נְהַמָּה הַוּן כְּסָוף פְּסָוק,
הַמְּלָה פְּתָכָה נְהָם מְשִׁתְיָה הַוּן נְפָתָח גָּדוֹל, וְיַט סְמוֹת סְלָהָן מְהַמָּה הַס בְּקָמָן קְפָּקָד
שְׁאָה לְיִרְיָה: (מְה) סְקוֹל סְגָוָן: (מְו) גִּיכָּל נְעַתָּנִית כְּסָוף פְּסָוק: (מְו) כִּי סְלוֹן קְפָּקָד
חַקְבָּן

פְּקוּדָה רְשִׁי: (ז) וְכַתְּנַעַמְתָּה הַכְּטָלָה יְה. וְכַתְּמַעַטָּה כְּנָסָפָת יְה. וְכַתְּמַעַטָּה כְּנָסָפָת יְה.
כְּסֻמְלִיס הַלְּגָנִים וְקָאִיה יְסָרָהָלִיס. וְסָקָה כְּטָבָר כְּהָרְבָּה. פְּיַיְן כְּמַדְרָה כְּהָרְבָּה.
כִּי כָּוֹב לְזָוֵן כִּי חַדְרָה כִּי פְּנִזְזָה. יְבָרָה כִּי כְּפָנָס זֶה. יְבָרָה כִּי יְבָרָה
יעַיְן צְמַח אֲפִילָה מְה צְפָפִיל פְּגַיְזָה.

אֱלֹהֵינוּ: טַכְפָּד הַעֲבֹדָה עַל-
הָאָנָשִׁים וַיַּעֲשֵׂה-בָהּ וְאֶל-יִשְׂעָר
בְּדָבְרֵי-שָׁקָר: וַיֵּצֵא נָגָשִׁי הַעַם
וַיַּשְׁפַּרְיוּנָא מַרְוָא לְאָמָר בָּהּ

אָבִן צְוָרָא

מתבננות. כמו תבן (לסתה פ' יח) דבר ידוע (ט): ט התבבד. אחר הנאון, כי אל ישעו כמו אל ישענו (ט), והנויין חסר בחסרו ממלת „תת פחדך“ (דברי ב כה) (ט) ולא תאה ולא תשטע אל דברי החולם (ט) האופר כי שרשו „תת“ בעבור שנטצא „תת לי ערף“ (שיב כב טא),حسب, כמו שתה עונותינו לנגידך (תת א, ח) (ט), ודגה לא יוכל לבחש, כי התינו השני במלת גתה לנכח (ט), והתיינו של עיקר (ט) מובלעה בדنش (ט), אעס“י שהתיו ראוי להדنش (ט) בתיאז „והשבתי חייה רעה“ (ויקרא כו ז) (ט) אם בן יותר טוב שייה הנוין מובלע (ט) בהחבלע דגוזן בתיאז נאפתחו (בראי כד בז) (ט), כי היה ראוי להיות אמןתו (ט) ובת בנת, ותת תנת (ט), וחסירה נויין הראשון ממלת „תת לי“ בחסרו יוד, „והזום רד טאוד“ (שופט יט יא) (ט), וחסרו נויין „גע בדארים ויעשנו“ (תת קדר ה) (ט), ולפי דעתך יכטו „השע מטני“ (הה' לט יד) (ט) „שעו סני“ באשר תרפינה העינים תכהינה, וכטודו „ולא שקר בעבור דברי שקר (ט) שמבתיחים אותן ירעו (ט) כמו „שעו פני“ ויא שא הוא כמו „ישעה ויצאו, מארטון המליך אל העם העובדים (ט) :

ידן אוד

ויתר עוכ לומר שכך אין מוגלע: (ננ) לפי זמיגנו
כלכלן כן, כמו במלת "וְהִמְתֹּו" טבריו "המן":
(ס) ונפלת הנוין לתקל: (סח) כמו בנסלה הנוין מן
כנת, נת: (סב) אסרתו "ירד": (סג) אסרתו "גען":
(סל) לפי ברף ממי: (סח) ופי' הם' זיל טס "הרטו"
ממי: (סז) יפרק נ"כ מלצון רפיות וכברת הראות:
(סז) מניין הטרה והפנה, וטס בישעיה פי' הה' זיל
הצט למסס קט מראות עיניהם כחו טש על העין
שלחו ירלו, וכן ולן תבעינה מטעין וטעינו קטע, והס
באי טריס ומניין היל ובה נטה פה יפרק יצטו כמו
ירפו, והכוונה ומל ירפו ממלאכתם: (סח) והכיתת
כהן בית הפסגה: (סט) ושין בנהאיס מה טהאריך
בזה: (ט) זיל "ויל ירפו": (ע) עין נמנלה לחות
מיט וכוח דעתה בגוזן: (טכ) לה קיה זיל "ויזהו"
כיה, ויכחו חל העס לאמר צווי פרעה, עץ לעתו
ציוו האמור נמנלה (ט' ו') נביות הענשיס והחותרים
כהרמן המלך, ונתה יהו מלרמן המלך לאות נחש
כשבלייט

קם קמ. יט) דכלים כת נז. ב) נחל' כל ט. ט) וכז'ל
ע' ז. ז. בד) בס גג ט. בח) בס. ז. ז

אונקלום

ש תתקף פלchner על
בריא ויתעסכו בנה
ולא יתעסכו בפרטגמץ
בטלוין: גנטקי שלטוני
עמא וסרבוחי ואמרז
יעמא למינר פדונ אפר

רשות

בידס ועוזבה מכס וכס נלפיס ממכה לטלייך
כלט'ו : (ט) ואל ישעו בדברי שקר . וחיל
יפגו ויידכלו פheid לדכלי רוח להמר נלכה
זובח י') ודומה לו וחקען בחקיק פheid י')
למאל ולצניכה יט) מתרגמיין לטעין ויספר ב)
וחסתני וחיל לומר וחיל יטעו בא) ל' ויסט
כ' חיל האל וגנו' וחיל קין וחיל מנחתו לה
טענה כב) ולפלש חיל יטעו חיל יפנו טה'כ
כיה לו לכתחז וחיל יטעו חיל לדכלי סקל הוו
לדכלי סקל כי כן גזרת כלס . יטע
להדים על מעשהו כג) ולא יטע על קדום
יקלחן כד) . ולא יטע חיל סמוצחות צה)
ולא מלהתי טמות סלבי'ס סמווכ להחליקס
הכל חיל לסון דכוב כמחטסק לדבל לדבל
בי ישעו בטו ירטו , באשר אמר "נרטים" (פ' ח)
ישעי כב ד) (ט) ועיגנו השע (שם ז י) (ט) ב
תשענה עיני רואים" (שם לב ג) (ט) וטעם בדברי
משה ואחרן (ט) : (פיה'ק . זאל ישען . ואל
האדם על שעחו" (שם יז ז) בטעם יבוחו (ט) : (ט)

(מת) מזגון פלנאים : (מט) לדעתו כנחות טרתו "צפן"
כמו יישען באליהו (ישע"י ג, י) מנין כנהון וכן
תירוב"ט ולו יחרהן על מייל' סקלח' וכן פי' קרדי'ק
ועיין למס' אות טה : (נ) פי' ויל' "תנת" כי הילנד
במלת "תת" חמת הבו"ן הולחת, חכל' כתו"ן קראזונכה
חסלה כי טרסת "נחן" צרכי נוגין, אף כלון יטנו,
הנו"ן חסלה ויל' "ויספנו" : (נה) עיין למס' כה,
קרני חול הערל כה : (נכ) פוך לאב בעבור פנמיה
"תת" טרתו "תת" כמו "תת" טרתו "תת", והנה
נס הארס מן תחת טרתו "נחן" חמפרון הקלאות,
וחין לו דומה ציטול פ"ה כסוטל בלוזן עדר, וכן
יחמר (מחזינים סער המובלעים) לשולס לו יפול הבו"ן
כטוטל שעבר מבני פסל הקל חוץ מן "וחויב תחת לי
עורף" : (נג) ריל מן "תת" והתי"ו קראזון תי"ז
תיית"ן : (ננ) ריל מסרט "נחן" : (נה) התקיו צרכי :
(נו) רעל אף סבלגו האי רחוי לחיות כתיזו מובלעת
בגן : (נג) כלון חמר "וכובדחת" : (נמ) פי' מ"מ

מק'ב רשי : יז) עין נחל' ד' קלוי חול טמלה י. יט) פה קים קז. יט) דכלים כת נז. ב) נחל' כל זט. טז) וכזען
נאמ' לוואר יטפו". כב) צט זט. טג) טפי יז. כה) צט נט ט. כה) צט זט א

שמות ה שמות

אונקלום

פרעה היה אנטא אָנָא יְהֹבֵךְ זִיכְרָן
תְּבִנָּא: יְהֹוָה אֲתָּנוּ אַזְרָא
סִבְיָה לְכֹזֶן תְּבִנָּא פְּאַתָּר
דְּמִשְׁבָּחָזָן אָרְיָה לְאַתְּמָגָע
מְפַלְּחָנָכוֹן מְדֻעָם :

יְהֹוָה וְאַתְּבָדֵר עַטָּא בְּכָל
אָרְעָא דְּמִצְרָיִם לְנַבְּבָא
גַּיְלָי לְתְבִנָּא: יְהֹוָה נָשְׁלָטָנוּ
דְּתָקָנוֹן? מִטְּמָר אַשְׁלִימָן
עַובְדִּיכְוֹן פְּרָגָם יְהֹוָה
בְּיוֹמָה בְּמָא דְּבָנִיתָנוֹן
עַבְדִּין פְּד אַתְּהָבָד לְכֹזֶן
תְּבִנָּא : יְהֹוָה יְהֹוָה עַלְיָהָנוֹן שְׁלָטָנוֹן פְּרָעָה

רְשִׁי

יא אתם מאשר תמצאו. קרוב או רחוק (זג): נופל לסתן שמות כי'ה כנון הנדרים נך פ' כי אין גנרט. תואר (זג) על כן הוא כסוך ומדגר מריס ואחרן שמות כי'ה המלהך כבשוף (זג) (ח): יב ויפץ. פועל יוצא (זג): והפועל פרעה (זג) שהצריכם להפין (זג) (זג): לתרבן. החתת הבן (זג), בסו והחסר היה להב החרט (ברא' יא ב) (זג): (סיה'ק). ויפק העב. צבב יוצא ישני פעולים והפעיך הוא זרחה): יג והגונגים אצים, ציעל יוצא (זג) בصلة שב (זג) וכטלת טש (זג) שיטצא פעם יוצא ופעם עדס (זג). וטעט לאמר, לאמר להב (זג): דבר יום ביומו. בסו "סדר חדש בחדר" (ישע'י סו כב) (זג): יד ויבו. עלייהם. על בני ישראל (זג), ללקוט לקט לנורך חנן הטעט לא). קם.

לסתן ליקוט על טס סדר כמתפורר כו' ולירק ליקוטו קלוי קם כסדר מקומות לא': (זג) אצים. דוחקים יי': דבר יום ביומו. אצתן טל כל יוס כלו ביזמו כהדר עשות נסיות התקן מוכן: (יד) ויבו שטרוי בני ישראל. הטעטלי' יטלה' לי' יט' וחסיס על יהל אור

במניחים נספח למכל כנחות. וכן דפת ר'י כתובות (זכת ל) ר'מי'ר א'ר'ס' (זכת ל) מקרוב, מהאר תמלחו, מורה על טנירס: (עד) כו' ותנן כו' אקלט טס כבנולות', וו'יכ' כתנן ממדייס ומחיוקס' בינוי פועל, ונדון בסס תואר. (עה) ואם פיה כלניות: [ח] פל בצלילה כרכ' יהמל חיין, ועל פלאילם נצבר יהאל לה: (ט) וכן כתוב למדין צבאות פון' וגנן כמו "גפז" כמו "גפוז" (מ"ה כב) והוא'ד כו' המפערל כמו "ויפלו" (כמ"ה י' ה). (עו) ובמפניו הוה פרמה: (עה) ליקוט קם לטיות להס נמאות התקן, ולמ"ד התקן ממתatta נמוקס מלת "תקחת": (ט) טעמו החת המרי: (פ) ופיר' הונגוניס דוחקיים וממחרירים וכמו "ויהי'ו" (כרה'יות יט עז) וכוא' ניכ' פועל יהלה: (טג) מארס, זוב': (טג) מארס, מוש': (טג) מארס זב' פועל יהלה, כמו זב' לה' להליך לה' בזותן (דזר' בג עז) ויב' טומד, זב' ורשות לו (יטמי' ויז) וכן זב' זב' מוש' ויב' זב' זב' מוש' (מעלי' עמוד הצען וлемטה יג כב) ויב' טומד לא' ימיס מתוק כהה'ל (טס לג' ה) וכן זב' פועל יהלה, ואלה' קרנלי' (מעלי' יט ג') ופוצל טומד וו'יכ' להפסיר (טס חמ' כ): (פה) ר'ל אהר הנטו'רים מכני' ידנרו' טס נני' יטלה' אהר יכלנו מעסיקס: (טו) טפי' מהדס להדס, ומלה' די מורה על התחלה סדר גל' הפסק, וכן טס יוחמר חצובן טל כל' יוס כלו ביזמו נלי הפסק כל'ר טשי'ס נסיות התקן מוכן ונחנן לקס: (טו) וטעמו חד' טס גונטי' פלטה

פקוב' ר'ש'ז': (בו) יחו' לג' נ. (כו) גמדבר יכ' ה. (כח) וככ' ד' ה. (טט) דנלי' יה'יט. ל' חס' קיט מו. לא' פ' טינכה' ועינכה' טוחל'ן להס' ולקיטסה. וכן מקומות פלט' (כמ' טי' לג) ואלה' חיכ' זו גודלה מל'ן קה' טז'. להל' קם התקן גנו' ממנה. (זג) בז'ו' דנלי' מס'ו' וו'יכ' ניקיטה. וככ' גל'קע' חנן לטרכ' טט'ו'. וגשם הפלים, גל'קע' ניקט ג'ילך' חנן ג'ג'ול' טס הצעיט'. וכן פ' דב' פ' ז. לב') ועין גפ' סלה'ג'ט' גפ' ז. ג' טס זט' נקס' ל' מז'ה. (ל'ג) פ' דוחקים וטומלי'ס למכל מל'ה'ת -

אמר פרעה איןני נתן لكم התבון:
"אתם לכו קחו לכם התבון מאישר
המצאו כי אין גנרט מעברתכם
הבר: יויפיז העם בבל ארץ מצרים
לקישスク של התבון: יהונגשים אצים
לאמר בל מעשיכם הדבר יום ביזמו
כאשר בהיות התבון: יד ויבו שטרוי
אבן עוזרא

שמות ה שמות מב 83

**בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־שְׁמֹו עַל־הַמִּגְשָׁי
פְּרָעָה לֵאמֹר מְדוּעַ לֹא בְּלִיְתָם
חֲקָכָם לְלִבָּן בְּתִמְולֶל שְׁלֹשָׁם גַּם־
תִּמְולֶל גַּסְיָהִים: טוֹיְבָאוּ שְׁטָרֵי בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וַיַּצְעַקְוּ אֲלֵי פְּרָעָה לֵאמֹר
לִמְהָתָעָשָׂה כֹּה לְעַבְדֵיכְךָ: טוֹתְבָנוּ
אַיִן נָתַן לְעַבְדֵיכְךָ וְלְבָנִים אָמְרִים לָנוּ**

אָבִן עֹזָא

וְתַעַם לְהוֹסִיף נֶם (טו) פִּידְשָׁתָיו (טו), וְהַגָּה הַמּוֹלָא
הוּא הַיּוֹם שָׁעַה מְשָׁה הַאוֹתוֹת לְעַנִּי הַעַם וְלֹא
הַתַּעֲסִיקוּ בְעֲבוֹדָתָם (ט) נֶם הַיּוֹם שֶׁכָּא טְשָׁה וְאַדְרָן
אֲלֵי פְּרָעָה (ט) וְכַן כְּתוּב „וַיָּצֹא פְּרָעָה בַּיּוֹם הַהוּא“
(לְטֻלָּה טו) : טו לִמְהָתָעָשָׂה כֹּה לְעַבְדֵיכְךָ .
שֶׁלֹּא הָיָה סְנָהָנָךְ . לְעַשְׂוֹת בֵּן וּסְלָתָה „וְחַטָּאת“
סְפֻלָּע עַבְרָ, וְהַוִּיּוֹן הַשִּׁיבוּ לְעַתִּיד כְּטַשְׁפָט (טו) כִּי
הִיא בְּטוּ „וְחַטָּאת“ (ט). וְכַאֲשֶׁר הַעֲלִימָו הַאֱלֹהִים
כַּאֲשֶׁר הוּא בְּמִלְתָּת חַטָּא (ט) וְלֹא יוּכְלוּ לְשָׁוֹם
נְעָם אַחֲרָ אַלְיָף (טו) עַל בֵּן הַחֲלִיפָה הַהִיא , וְכַמְדוֹדוֹ
בַּתְּיֵוֹ (טו) וְאַיִן צְוָרָק לְשָׁוֹם דָּנֵשׁ בְּטִיחָה , וְכַמְדוֹדוֹ
„וּקְרָאת אֶתְכֶם דָּרֻעָה“ (דָּבָרִ לֹא כְט) (ט), וְהַעַם
בְּסִקְוֹם הָוָה לְשׁוֹן נְקָבָה (טו) כְּמוֹ „הַעַם אֲשֶׁר
בְּקָרְבָּה יוֹשֵׁבֶת לְבָטָחָה“ (שׁוֹפֵט י"ה ז) (ט) „טְדוּעָ
שְׁוּבָבָה הַעַם הָוָה“ (ירט"י ח ה) (ט), וְהַטָּעַם כִּי
הַחַטָּא יָהִיה עַלְיךָ , וְכַנְּזָרָךְ טָסָרָךְ , כִּי הַחַטָּא
יָהִיה עַל עַמּוֹ (טו) וְכַמְדוֹהוּ „וְהִיִּתִי אָנָּי וּבְנֵי שְׁלָמָה
חַטָּאים“ (ס"א א ב"א) (ט), „וְאַיְכָנָנוּ יָלֻעֲנוּ לְטוֹוֹ
(תְּהִי טו ס) (ט) וַיְטִירֵוּ אֶת כְּבָודָם (שֵׁם קָוּ
כְּמַנְיָן כְּלִיחָזָן : וְחַטָּאת עַמְךָ . הִילּוּ סִיחָן כְּקוּדָרֶת דָּזָוק י"ז)

יְהָל אָוֶר

פְּרָעָה הָוָת נְצֹוְרִיט פָּלָגָן : (טח) מֵה צִוְּהָרֶל :
גַּס חַמְוֹל גַּס הַיּוֹס : (טט) טַיְעָן (כְּרָלָה) מֵגַּח , לְמַעְלָה
ד י' כְּפִי כַּחֲ וְזַל וְכְנִיחָוְרִי סָס : (ט) וְפִי כִּי כְּיָס
ב' טְלָסְנִי וְהַכְּלִימָו סְכָס הַלְּכָנִיס , לְזַק כְּיָס הַטְּכָר
סְכָאָל כְּיָס סְעָבָה מֵהָה כְּמַהוֹת לְעַנִּי הַסָּס וְלֹא
הַתְּסִפְקָה נְפָנְדָתָס לְהַכְּלִימָו : (טט) לֹא הַכְּלִימָו :
(טג) וְפִי יְהָקָהוּ טַמְעָק כְּהָה : (טג) כָּמו וְמַטְהָה טַמְעָק
סְכָס כְּלָעָן סָהָה לְגַעַן כְּמָה שִׁינָּאָר וְנַחֲלָוֹת הַיְלָה הַקְּנָה
בַּתְּיֵוֹ וְכְרָפָת הַלְּלָגָן , וְכָהָן סְוִיּוֹן סְצִיבָה תְּחַתָּה לְמַתִּיל :
(טז) סְהָלָגָן כְּלָעָן מַוְנָּגָן כְּמַנְטָה : (טז) רַעַל טִיעָה

טְקָאָב רְשִׁי : (טז) גַּמְלָי יְהָל . לְהָ (טז) חַמְוֹמָה הַכְּפָלָה יְהָל . חַמְוֹמָה בְּכְפָלָה כְּגָן . חַמְוֹמָל פְּסָכָס כְּגָמְלָי פְּסָכָס
סְפִרִי כְּכָפָלָה פְּסָכָס . לְזַה) וְמַכְנָן פְּלָגָן מַכְנָן טְפָלָה מַכְנָן . מַי אַגְּוָתִים כְּפָט
חַמְוֹמָה וְסָס כְּמַולִּים וְצָלָבָן גַּס . הַלְּגָן טְפָלָה כְּפָטָלָה (רוֹאָה) . לְזַה) נַרְכָּי כִּי יְמָן טְפָלָה מַלְאָה הַתָּה , סְיִיחָן
הַמְּלָאָה דָּזָוק לְזַה וְצָלָבָן זַה וְסָס .

אונקלז

לְמִימָר מֵא דִין טַא
אֲשֶׁר מִתְּמַתְּזָן גַּזְרָתְכּוֹן
לְמִרְמִי (לְבָנִים) כְּמַאְתָמְלֵי
וּמִדְקָמְזָה אֲפִתְמְלֵי אֲפִי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְצֹוֹחַ (קְרָם)
לְפָרָעָה ? מִימָר לְמִמָּא
תַּעֲבֹד בְּדִין לְעַבְדֵיךְ :
טו תְּבֹ�א לֹא מְתִיחָב
לְעַבְדֵיךְ וְלְבָנִיא אָסְמָרִין
לֹא עֲבָדוּ וְהָא עֲבָדֵיךְ

רִישֵׁי

חַדְרִיכָס מַלְדָחָס וְכַסְכָיו מַסְלִימָיו הַלְּכָנִיס
לְגַנְגָקִים סָס מַלְרִיס וְסִיחָס מַסְכָוִס
סִיּוֹ מַלְקִין הַוּסָס עַל טַלְחָה דְמָקָו הַתָּמָזָי
סְמָלָחָה . לְפִיכְךָ זַוְוָן סְוּטָרִיס לְסִיּוֹת
סְגַדְלִין וְגַהְלָל מַן הַלְּכָר טַלְמָה עַל מַטָּחָה
וְסָקָס עַלְיָס קְחָמָל לְזַה הַסְּפָה לִי קְצָפָיס
חוֹטָט מַזְקָנִי יְצָהָל מַהְוָתָן קִידְמָת הַטּוֹבָה
שְׁפָטוֹ צְמָלִים כִּי כָס זְקִי כְּפָס וְקְסָטְרִיו לְהָה :
זִיכְרוּ שְׁטָרִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . הַלְּכָר שָׁמוּ נְגָטִי
פְּלָעָה הַוּס לְטֻטָּלִים עַלְיָס לְהַמְּלָר מַלְוָעָה
לְהָה כְּלִימָטָס גַּס תִּמְולֶל גַּס סִיּוֹס הַקְּלָוָב
לְהָה כְּלִימָטָס גַּס תִּמְולֶל גַּס סִיּוֹס הַקְּלָוָב
טְלִיכָס לְלִבָּן כְּמַטְוָל סְקָלִיקִי טְסָכוֹ יְסָס
סְלָפְנִי הַמְּמָוָל וְסָכוֹן סִיחָן כְּסִוּתָה סְפָכָן כְּפָנָן
לְהָס : וְיָכוּ. לְקָנוּ וַיְפָנְלוּ הַוּס מִיד הַמְּלָרִיס .
הַגְּוָגִים סְכָוִס לְיָדוֹ : (טז) וְלְבָנִים אָוְרִים
לְנָנוּ עָשָׂו . הַגְּוָגִים הַוּסָס לְנָנוּ מַקְוּ נְגָלִים
כְּמַנְיָן כְּלִיחָזָן : וְחַטָּאת עַמְךָ . הִילּוּ סִיחָן כְּקוּדָרֶת דָּזָוק י"ז)

פְּרָעָה הָוָת נְצֹוְרִיט פָּלָגָן : (טח) מֵה צִוְּהָרֶל :
גַּס חַמְוֹל גַּס הַיּוֹס : (טט) טַיְעָן (כְּרָלָה) מֵגַּח , לְמַעְלָה
ד י' כְּפִי כַּחֲ וְזַל וְכְנִיחָוְרִי סָס : (ט) וְפִי כִּי כְּיָס
ב' טְלָסְנִי וְהַכְּלִימָו סְכָס הַלְּכָנִיס , לְזַק כְּיָס הַטְּכָר
סְכָאָל כְּיָס סְעָבָה מֵהָה כְּמַהוֹת לְעַנִּי הַסָּס וְלֹא
הַתְּסִפְקָה נְפָנְדָתָס לְהַכְּלִימָו : (טט) לֹא הַכְּלִימָו :
(טג) וְפִי יְהָקָהוּ טַמְעָק כְּהָה : (טג) כָּמו וְמַטְהָה טַמְעָק
סְכָס כְּלָעָן סָהָה לְגַעַן כְּמָה שִׁינָּאָר וְנַחֲלָוֹת הַיְלָה הַקְּנָה
בַּתְּיֵוֹ וְכְרָפָת הַלְּלָגָן , וְכָהָן סְוִיּוֹן סְצִיבָה תְּחַתָּה לְמַתִּיל :
(טז) סְהָלָגָן כְּלָעָן מַוְנָּגָן כְּמַנְטָה : (טז) רַעַל טִיעָה

שמות ה שמות

אונקלום

לֹקַן וְחִטָּן עַל־יְהוֹן עַפְתָּה :
יְהִי וְאָמֵר בְּטַלְנֵנוּ אֶת־יְהוֹן
בְּטַלְנֵנוּ עַל־בָּן אֶת־יְהוֹן
אֲסְרֵן גּוֹיִל גְּדַבְּחַ קְדַם
יְהִי וְכַעַן אֲוֹלֵה פְּלַחְגַּ
וְתַבְנֵא לֹא יְתִיחַב לְכֹונָה
וְסִכְבּוֹם לְבָנָה תַּהֲנֵן :
וְחוֹזֵוּ סְרָכִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
יְהֹוֹן בְּבִישׁ לְמִימְרָה לֹא
תַּמְנַעַן מִלְּבָנִיכּוֹן פְּתַנְמָ
יּוֹם בְּיוֹמָה : כְּגֻּרְעַשְׁיָה
מִשָּׁה וִית אַחֲרֵן קִיפְזָן

**עִשּׂוּ וְהִנֵּה עַבְדָּיכֶם מִפְּנֵיכֶם וְחַטָּאת
עַמְּךָ : יְהִי אָמֵר נְרָפִים אַתֶּם נְרָפִים
עַל־בָּן אַתֶּם אָמְרִים נְלָכָה נְזַבְּחָה
לִידָּוָה : יְהִי עַתָּה לְכֻבוּעַ בְּדַזְוּ וְתַבְנֵן לֹא־
יְבָנֵן לְכָסָוּתְכָן לְבָנִים תַּתְהַנֵּן : יְטַוְּרָא
שְׁפָרִיר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם בְּרַעַל אָמֵר
לְאִתְתְּגַרְעֵוּ מִלְּבָנִיכּוּם דְּבָרִיּוּם
בְּיוֹמָן : כְּגֻּרְעַשְׁיָה אַתִּמְשָׁה וְאַתָּה**

ד' ש'

וְלֹכֶל זֶה חַטָּאת עַמְּךָ כֹּה לְהַטְבָּה טַכְצִיו סְכוֹן
קְמַנְזָס סְס דְּכָל כֹּה לְפָטָף) וְכָךְ פִּירְוֹסָו וְדְכָל
זֶה מְכִיל חַטָּאת טֶל עַמְּךָ כְּלִילָו כְּפָכָב
וְחַטָּאת לְעַמְּךָ סְ) כְּמוֹ כְּנָלָגָה בֵּית לְחַס (מָאָ)
סְכוֹן כְּמוֹ לְכִית לְחַס וְכָךְ הַלְּכָה : (יְהִי) וְתַבְנֵן
לְבָנִים . חַצְבָּון כְּלָנִים וְכָךְ חַטָּאת הַכְּסָף
סְמִתּוֹכָן (מְבָ) כְּמָנוּ כְּשָׁמָל צְנִין וְיְלוֹרָו
וְיְמָנוּ חַטָּאת הַכְּסָף (מְבָ) : (יְטָה) וְיְרָא שְׁפָרִיר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל . חַטָּאת חַלְלִיכָס הַגְּלִילִים טֶל
יְדָס (מְרָ) : בְּרַע . רְחוֹן חַוְתָס נְרַעַת וְלָרָס
כְּמוֹלָהָת חַוְתָס כְּכָבִידָס הַמְּבוֹדָה טְלִיבָס
לְהַמּוֹר לְהַתְגַּרְעֵוּ וְגֹו : (כְּ) וְיְפָנְעוּ . הַנְּקִיס
מִיקְרָהָל חַטָּאת מְסָה וְלָהָט הַהָרָן וְגֹו . וְלִבְוֹתְנוּ
שְׁחָה אֹהֶל מִזְבֵּחַ (מְבָ) : (פְּהִיָּק) . וְיְרָא שְׁפָרִיר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם : בְּ וְיְפָנְעוּ . תְּחַסֵּר סְלָת וְהָם הָיוּ נְצִבִּים (מְבָ) ,

יהל אור

מָתָד וְאַפְּנָל סְכוֹן פּוֹעֵל שְׁוֹלֵד , וְכָךְ גַּעַט מְעַלְיָה (מְבָ) (קְדָ) תְּחַת מְלָת כְּדוּנוֹ : (קְדָ) מְפָנִי מְוֹקָן לְכָוָן
יְגַח : (יְגַח) פְּיַין סְכִינָה כְּמִקְרָה לְרוֹוִיס , וְכָסְפָּס כְּכָוָי לְהַל קְדָל דְּנָרִיכָס : (קְדָ) כָּהָה הַוְּיָה הַהָה וְיְלָל
מְמַלָּת "וְעַתָּה" מֵהַלְל סְלָמָה כְּנָהָרָה כְּנָהָרָה
לְוֹמֶר דְּקָהָי טֶל עַט כְּנָהָי , הַלְלָה כָּס לְהַל כָּהָל פְּרַעַת , וְיְוֹהָוָה סְעוּרָי כְּנָהָי כְּתִיכָה : (קְדָ) עַס וְיְפָנְעוּ וְגֹו :
(קְדָ) וְכְמַקְמָה מְ "כְּלָוְתָר דְּלָוְתָר גַּפְסָס" : (קְטָה) וְהָס לְכָס כְּקָרְכָס עַל הַחִיקָס שְׁוֹטִי הַמְּלָחָה , וְכְנָרוֹת
הַמְּלָךְ הַוְּכָלָהוּ לְרִיחָות נְס וְלְהַמָּר לְהָס לְהַל תְגַרְעַנוּ מְלָכִינָס דְּכָר יְסָס כְּיָוָה : (קְיָה) וְכְלָלָר פְּנָצָס כְּסָפָרִיס
מְסָה וְלִהְרָן הַתְרַעַמוּ טְלִיכָס : (קְיָה) וְכְמַקְמָה מְ "עַמְמָס וְנַפְסָס" : (קְיָה) פְּיָה וְיְלָל סְס "כָּהָוָה קְדָרָה גַּנְיָה" : (קְיָה) פְּיָה מְיַיְן מְרָכָה כְּרָלָה סְס כְּרָלָה :
(קְטוֹה) וְקָהָי הַנְּוֹיָר סְכִינָה עַלְמָוָה הַלְל מְוֹעֵד : (קְטוֹה) וְסָס פְּיָה הַהָה וְיְלָל . יְנִיחָה נְפָטוּ (וְלָל) הַכְּלִיר סְס
הַהְוֹמָר) הָוּ יְנִיחָה הַכְּנָה הַוְּתוּ כְּלָוָה כְּרָהָוָה לְקָרְבָּנָה : (קְהָוָה) נְדָהָה סְכָפָי הַקָּלָר הַסְּלִיס
לְסְפִירָה רְיִי בְּנָהָלָטָס : (קְיָה) פְּיָה וְסָס פְּיָה יְלָבָס לְקָרְלָהָטָס , וְחַמְרָה מְלָות "וְהָס הַיּוֹ" :

סְפָקָה בְּ רְשָׁי : להַיּוֹ פְּיָה הַלְל סְהָה נְקוּדָה פְּתַח כִּיס סְס דְּנָר כְּדִינִיקָה וְכָהָל כְּחַטָּאת כָּל מָלָה , פְּיָה בְּתַחְקָה כָּל מְלָאָה .
פְּלָמַד כִּי הַלְל זְמָנוֹס כָּלְמָד לְהַל יְחַק פְּיַין כְּדִינִיקָה זְהִלָּה סְהָה פְּמָ�וּ לְזָוָלָה . טָהָרָסְיָה לְסָס וְלָל כְּהָן זְמָנוֹס
יְגַח יְגַח . זְמָנוֹס זְמָנוֹס כָּלְמָד לְהַל יְחַק פְּיַין כְּדִינִיקָה וְפְיָה וְחַטָּאת לְעַמְּךָ רְיִלְלָה מָאָה . רְוָת הַיּוֹ טָהָרָסְיָה מָבָה זְמָנוֹס

אונקלום

**אַהֲרֹן נָאָבִים לְקַרְאָתֶם בְּצָאתֶם
מִאֶת פְּרָעָה: נֵז וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יְר־א יְהוָה עَلֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט אֲשֶׁר
הַבָּא שְׂתִים אֶת-זִדְחָנוּ בְּעִינֵי פְרָעָה
וּבְעִינֵי עֲבָדָיו לְתַת-חַרְבָּם בְּיָדָם
לְהַרְגָּנוּ: מִפְטִיר כָּב וַיֹּשֶׁב מֹשֶׁה אֶל-
יְהוָה וַיֹּאמֶר אָדָנִי לִמְהַתְּרוּתָה**

אבן עזרא

דרשו כל נליים וכלניש דמן וחכילס פיו מה) ובמוהו „פרעה חולם“ (ברא' פא א) היה חולם (קיט), סגולמל בקס ילוּוּ כלביס מז) : (כב) למה והנה היה עוטר על היאיר (ז) ורביס ככח (ז) ניאן : הרעתה לעם זהה . וחו"ת מה חיכפת לך עליכם (קע) , ודע כי החטש הרגשות מתחברות בטוקום אחד לטעה מהצח (גע) (יב) על בן אטוי (קע) הרגשה אחת תחת חברתה , כמו ימתוק האור (קהלת יא ז) (קע) ורבי טרינוס אמר שנאו נמאסים ונבאשים בעיני בריח רע (קע) (יג) : (סיה"ק) . אשר הבאשתם את ריחנו בעיני פרעה . כבר הודיעיך , כי בזבור מתחברות כי חריגשות במקומות אחד יאמר זואת , מה שהיה לואת , וכן רואים את הקולות" (לטשה ב טו) (קע) "ראח ריח בני" (ברא' כו כו) (קע) "ומתוק האור" (קהלת יא ז) (קע) וחתעם כי שבקני פנינו פרעה חמלך וכבדיו בריח רע שלא יוכל האדם להריחו (ז) : בב וישב משה . הנה שאלה אחר שהשם הודיע למושה ואטר לו "ואני ידעתך כי לא יתן אתכם תלך מצרים להלוך" (לטעה ג יט) עד שיעשה כל התאות אשר צוהו , אם כן למה יתרעם משה יותר לאח זה שלחתי , והצל לא האלת (קע) , התשובה , חשב משה כי מעת דברו אל פרעה יקל מעלייתם עולם , והנה הוא הכבד העבודה עליהם , וטעם למה הרעותה , הפק מה שאמרת , ראה ראיתי את עני" (לטעה ג ז) ונارد להצילו מיד מצרים (שם שם ח) (קע) ולטה וזה שלחתי להרע לישראל (קע) והנה לא מצאתי תשובה להשיב לשוטרים (קע) : (סיה"ק) . למה הרעתה לעם זהה , דבר משה על לשון

קרני אור

(ק'יע) וumper מלהת "היה" ועין ציורי סס :
 י'קכ) כפ' סס כתוב "וְהִנֵּה עומד על כיור" וחסר נ"כ מלחת "סיה" : (ק'כל) ודעתה ה'ח' ז"ל יופגמו,
 ססוקרי י'ךחל כלבך יהו מלחת פרעה פגעו היה מטה
 וחתה ה'ברן ס'הייו נלכדים לקרחותס, פ"י ממתינים לרחות
 ג'וב י'סיב פרעה, וכן פ"י כרמביין והרדייל :
 (ק'ככ) פ"י היה חמם העשו לכו, וכוח טליקס טהותס
 ג'רמותס חוחו : (ק'כג) ובמקה"מ "למיטה מן השמלה",
 כחמתה חותיס סאס הלחות, הסמע, הרים, הטעס,
 הקטוס, וסדרס חלק למללה במוח, ומסס יתפרדו
 וציו לחמתה רוחcis, لكن ישתחמו הוועט ה'מל' כפעולות
 חצינו כמניג הכלזון : (ק'כל) ובמקה"מ "ישמרו" :
 (ק'ככ) וכן פ"י סס ה'ח' ז"ל (וחדר על ה'ח'ור מהוה

וזוינו לזכר ביהיכל, ומייקר זה צענור התחמברות הכהלנשות כמקוס בעל המלה וכמו מוקס ייחמרו מלך סגיון ירושה לוות הכהלנשת להרנשת חמלת" : (כלכו) ע"כ יהמאל הכתוב הכהלנחת שט ריהינו בעני פרעה, כי על ידכם אלו נמהטים וגנחותם בעני פרעה כריהם רע : (כלכו) עיין צפ"י ה"ח ז"ל ובכיהורי סס : (כלכח) זטס פ"י, ה"ח ז"ל רלה דנור עט כלב" : (כלכט) עיין מהות קכ"ה : (כלג) יסכים לפ"י ר' מרינוכס עיין מהות קכ"ו : (כלח) מדווע יתרעט ? : (כלב) זה טפס נמה הרטותה : (כלג) סכלכיד עטה עולס עליcas : (כלג) בפיגעט

כגון ב רשי : כה) פחהוצם ה וילר ו. פנתווצם כ וילר ל. נדליס סל כ פמו"ל פ"ק כ. זפ' ו כ מדרכם חנוך. פס"ז
ולזוט קשי. צנו) בקהל' גז' 12.

שמות ה ו שמות

לעמה נודה למחזה שלחתי נגומאיו
באת אל-פרעה לדבר בשמה
הרע לעם תזה והצל לא-הצלחת
את-עמה: נא אמר יהוה אל-משה
עתה תראה אשר עשה לפרעה
בי-יד חזקה ישלחם ובי-יד חזקה

גָּרְשֵׁם מִאַרְצֹו : סָסָס

קכ"ג. ויק"ה סימן. מעד"ז כ"ג. ומפאלין סנהדרין יב"ד ערך ניבניאס סימן כ"ז:

רשי

קובן אין פָּנָג בְּלַחְטָנִי מֵ) : (כג) דָּרָעַ .
 לְזֹן הַפְּנִיל כֹּוֹחַ כְּלָבֶשׂ רַעַךְ עַלְיָס .
 וְתַלְגּוּמוֹ אֲבָחוֹס מְהָ) : (ה) עַתָּה תְּרָאָה וְנוּ' .
 כְּרַתְּלַת עַל מְדוּתִי נָא כְּלָבְּלָס סְלָמְלָטִי
 לוֹ כִּי בַּיְלָחָק יַקְלָחַ לְךָ זְרַעַ אַ) וְחַמֵּל כֶּדֶךְ
 הַאֲלָתִי לוֹ הַטְּלָהוֹ נְעוֹלָה וְלָא כְּרָבָל הַחָלִי
 מְדוּתִי . לְפִיכְךָ טַהָּה תְּלָחָה . הַעֲצָוי לְפִדְעָה
 תְּלָחָה וְלָא הַמְּצָיו לְמַלְכִי שְׁבָעָה חֻמּוֹת
 כְּשַׁחְנִיָּס לְחַלֵּן בָּ) : כִּי בִּיד חֹקָה יִשְׁלַחְםָ .
 מִפְנֵי יָד הַחֹקָה אַתְּחֹזֶק עַל פְּרַעָה יִקְלַחַ :
 וּבִיד חֹקָה יִנְרְשֶׁם מִאָדָצָו . עַל כְּרָמָס סָלָ
 יַעֲלָל יִגְלָס וְלָא יִסְפִּיקַו לְעַקּוֹת לְכָס
 לְדָס . וְכֵן כֹּוֹחַ חֻמְלָר וְתַחְזָק מַלְרִיס עַל הַעַס
 וְנוּ' גָּ) :

חטולת פרשת שמות

יהל אור

יתן הטעס מלך מורייס להלוך : (קלו) וקחו מלך פרעה : (קמ) מההפעיל :

(ה) כי מידיקל עולס, עיין קדרוי חור הערלו : (ב) וסודיעו הנס ית' כי אין הנטדלותו להקל הענודה מהס, וארק האס יקל הענודה מהס חיון וכטיקר, חנלייטטל להויאיס מהס ביד חזקה : (ג) ויהמֵל חליין חי' ד', וכן פ' כח' זיל (למטה ו ג) בפי' החרוך : חקלה תפרשת שפטות גאנזק

מטה : (קלֶה) וכן יספל מנטווערים ווילחו
טוטרי צוי יקרחן אוטס נרעד' (פ' יט) : (קלֶו) ועס
כנייה פה זל האפי הוה נסס הנזון : (קלֶו) כי
לו חמר לו טיככל חת עולס וירע עמלה יותר
מכראאנונג זוקו התרעומות שביה לו צהמודו
למה הרטות : (קלֶם) כי האב שטטיך התחלטך
לנולא, לו האלה גמורה מהרי כי כבר חיל כי לו

טקו"ב רשי: מז) הוחומת ה כס. טח) נלזון הפטיל. י"כ גירסאות בנות כת"ג מה. נתלנו ספויים אנטיבא"ש וכן
רכישת ני"ג נהורס גל. וצמיג'ג קכלות מטה אוחבאיש וכ"ה נמק"ג לו"ז. וכ"ס כס' יהל נלזון
הייתפעל נטה פבעה לרע לטס יותל מפשעה. א) נלה' כלו' י. ב) וכתנומטה ה י"ב חותם ד. הוחומת כ
ויהל' חותם ד. במאן) קייח ה. טמו"ל פ"כ כב וו"י לחת כו"ה במלחמות נלזים וו"ה מלכים. ג) נמס' יב לג.